

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2015/2399 z dnia 26 października 2015 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Umowy między Unią Europejską a Republiką Kolumbii dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych 1
- Umowa między Unią Europejską a Republiką Kolumbii dotycząca zniesienia wiz krótkoterminowych 3
- ★ Decyzja Rady (UE) 2015/2400 z dnia 8 grudnia 2015 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu zmieniającego do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską ustanawiającej środki równoważne środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek 10
- Protokół zmieniający do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską ustanawiającej środki równoważne środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek 12

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE, Euratom) 2015/2401 z dnia 2 października 2015 r. w sprawie zawartości i funkcjonowania rejestru europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych 50
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2402 z dnia 12 października 2015 r. w sprawie przeglądu zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej i ciepła w zastosowaniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE i uchylające decyzję wykonawczą Komisji 2011/877/UE 54

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2403 z dnia 15 grudnia 2015 r. ustanawiające wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania broni cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku ⁽¹⁾	62
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2404 z dnia 16 grudnia 2015 r. wprowadzające odliczenia od kwot połowowych w roku 2015 dla niektórych stad z powodu przełowienia innych stad w poprzednich latach i zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1801	73
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2405 z dnia 18 grudnia 2015 r. otwierające kontyngenty taryfowe UE na produkty rolne pochodzące z Ukrainy i ustalające sposób zarządzania tymi kontyngentami	89
★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/2406 z dnia 18 grudnia 2015 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 1 ⁽¹⁾	97
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2407 z dnia 18 grudnia 2015 r. wznawiające odstępstwo od rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 w zakresie minimalnych odległości od brzegu i minimalnej głębokości morza dla niewodów łodziowych do połowu babki przezroczystej (<i>Aphia minuta</i>) na niektórych wodach terytorialnych Włoch	104
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2408 z dnia 18 grudnia 2015 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	108
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2409 z dnia 18 grudnia 2015 r. określające ilości, które należy dodać do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r. w ramach kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem (WE) nr 536/2007 na mięso drobiowe pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki	110
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2410 z dnia 18 grudnia 2015 r. określające ilości, które należy dodać do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/2077 w odniesieniu do jaj, produktów jajecznych i albuminy pochodzących z Ukrainy	112
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2411 z dnia 18 grudnia 2015 r. określające ilości, jakie należy dodać do ilości ustalonej dla podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 1384/2007 na mięso drobiowe pochodzące z Izraela	114
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2412 z dnia 18 grudnia 2015 r. określające ilości, jakie należy dodać do ilości ustalonej dla podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 442/2009 w sektorze wieprzowiny	116

DECYZJE

★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (WPZiB) 2015/2413 z dnia 9 grudnia 2015 r. przedłużająca mandat szefa misji dla misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie (EUPOL AFGANISTAN) (EUPOL Afganistan/2/2015)	118
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/2414 z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie opublikowania z ograniczeniami w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej odniesienia do normy zharmonizowanej EN 521:2006 „Wymagania dotyczące urządzeń spalających skroplone gazy węglowodorowe (C3-C4) – Przenośne urządzenia gazowe o ciśnieniu zasilania równym prężności par gazów skroplonych” zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 9145) ⁽¹⁾	120

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/2415 z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie zatwierdzenia zmienionych zasad podziału ruchu lotniczego dla portów lotniczych Mediolan-Malpensa, Mediolan-Linate i Orio al Serio (Bergamo) zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008 (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 9177) 124
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/2416 z dnia 17 grudnia 2015 r. uznająca niektóre obszary Stanów Zjednoczonych Ameryki za wolne od *Agrilus planipennis* Fairmaire (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 9185) 128
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/2417 z dnia 17 grudnia 2015 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2015/789 w sprawie środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmu *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 9191) 143
- ★ Decyzja Komisji (UE) 2015/2418 z dnia 18 grudnia 2015 r. zmieniająca decyzję 1999/352/WE, EWWiS, Euratom ustanawiającą Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) 148

ZALECENIA

- ★ Zalecenie (UE) 2015/2419 z dnia 16 marca 2015 r. w sprawie realizacji programu stowarzyszeniowego UE–Ukraina 150

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/645 z dnia 20 kwietnia 2015 r. ustanawiającej wykaz inspektorów Unii uprawnionych do przeprowadzania inspekcji zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1224/2009 (Dz.U. L 106 z 24.4.2015) 152

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2015/2399

z dnia 26 października 2015 r.

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Umowy między Unią Europejską a Republiką Kolumbii dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a), w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 509/2014 ⁽¹⁾ przeniosło odniesienie do Republiki Kolumbii z załącznika I do załącznika II do rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001 ⁽²⁾.
- (2) Przy tym odniesieniu do Republiki Kolumbii zamieszczony jest przypis wskazujący, że zwolnienie z obowiązku wizowego ma zastosowanie od dnia wejścia w życie umowy o zwolnieniu z obowiązku wizowego, która zostanie zawarta z Unią Europejską.
- (3) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 509/2014 Komisja oceniła sytuację Republiki Kolumbii według kryteriów określonych w tym rozporządzeniu. W dniu 29 października 2014 r. Komisja przyjęła sprawozdanie, w którym stwierdziła, że znacząca poprawa sytuacji gospodarczej i społecznej oraz bezpieczeństwa w Kolumbii w ostatnich latach uzasadnia zwolnienie obywateli Kolumbii z obowiązku wizowego podczas podróży do Unii Europejskiej.
- (4) W dniu 19 maja 2015 r. Rada przyjęła decyzję upoważniającą Komisję do podjęcia negocjacji w sprawie zawarcia umowy między Unią Europejską a Republiką Kolumbii dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych („umowa”).
- (5) Negocjacje w sprawie umowy zostały przeprowadzone w dniu 20 maja 2015 r. i zakończyły się pomyślnie paraflowaniem jej w dniu 9 czerwca 2015 r.
- (6) Należy podpisać umowę i zatwierdzić deklaracje dołączone do umowy, w imieniu Unii. Należy tymczasowo stosować umowę od dnia następującego po dniu jej podpisania do czasu zakończenia procedur niezbędnych do jej formalnego zawarcia.
- (7) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE ⁽³⁾; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związane ani jej nie stosuje.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 509/2014 z dnia 15 maja 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 67).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

- (8) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽¹⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a Republiką Kolumbii dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych („umowa”), z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Tekst umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Zatwierdza się w imieniu Unii deklaracje dołączone do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania umowy w imieniu Unii.

Artykuł 4

Umowę stosuje się tymczasowo od dnia następującego po dniu jej podpisania ⁽²⁾ do czasu zakończenia procedur niezbędnych do jej zawarcia.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 26 października 2015 r.

W imieniu Rady
C. DIESCHBOURG
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽²⁾ Data podpisania umowy zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA
między Unią Europejską a Republiką Kolumbii dotycząca zniesienia wiz krótkoterminowych

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią” lub „UE”, oraz

REPUBLIKA KOLUMBII, zwana dalej „Kolumbią”,

zwane dalej łącznie „Umawiającymi się Stronami”,

MAJĄC NA UWADZE dalszy rozwój przyjaznych stosunków między Umawiającymi się Stronami oraz pragnąc ułatwić podróże poprzez zapewnienie bezwizowego wjazdu i pobytu krótkoterminowego dla swoich obywateli,

UWZGLĘDNIAJĄC rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 509/2014 z dnia 15 maja 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu ⁽¹⁾, między innymi poprzez przeniesienie 19 państw trzecich, w tym Kolumbii, do wykazu państw trzecich, których obywatele są zwolnieni z obowiązku wizowego podczas pobytu krótkoterminowego w państwach członkowskich,

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z art. 1 rozporządzenia (UE) nr 509/2014 zwolnienie z obowiązku wizowego w odniesieniu do tych 19 państw ma zastosowanie od dnia wejścia w życie umowy dotyczącej zwolnienia z obowiązku wizowego, która zostanie zawarta z Unią,

PRAGNĄC zagwarantować przestrzeganie zasady równego traktowania wszystkich obywateli UE,

BIORĄC POD UWAGĘ, że osoby podróżujące w celu prowadzenia działalności zarobkowej podczas pobytu krótkoterminowego nie są objęte niniejszą Umową i dlatego dla tej kategorii osób obowiązują w dalszym ciągu odpowiednie przepisy prawa unijnego, prawa krajowego państw członkowskich i prawa krajowego Kolumbii dotyczące obowiązku wizowego lub zwolnienia z takiego obowiązku oraz dostępu do zatrudnienia,

BIORĄC POD UWAGĘ Protokół w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz Protokół w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, załączone do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także potwierdzając, że postanowienia niniejszej Umowy nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii,

POSTANAWIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Cel

Niniejsza Umowa stanowi, że obywatele Unii i obywatele Kolumbii mogą podróżować bez wiz na terytorium drugiej Umawiającej się Strony przez okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej Umowy:

- a) „państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie Unii, z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa i Irlandii;
- b) „obywatel Unii” oznacza obywatela państwa członkowskiego w rozumieniu definicji zawartej w lit. a);

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, 20.5.2014, s. 67.

- c) „obywatel Kolumbii” oznacza każdą osobę posiadającą obywatelstwo Kolumbii;
- d) „strefa Schengen” oznacza obszar bez granic wewnętrznych obejmujący terytoria państw członkowskich w rozumieniu definicji zawartej w lit. a), stosujących w pełni dorobek Schengen;
- e) „dorobek Schengen” oznacza wszystkie środki, o których mowa w Protokole nr 19 w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, mające na celu zapewnienie braku kontroli osób na granicach wewnętrznych, wraz ze wspólną polityką dotyczącą kontroli na granicach zewnętrznych oraz wiz, a także bezpośrednio powiązane z nimi środki towarzyszące mające na celu zapobieganie i zwalczanie przestępczości.

Artykuł 3

Zakres stosowania

1. Obywatele Unii posiadający ważny paszport zwykły, dyplomatyczny, służbowy, urzędowy lub specjalny wydany przez państwo członkowskie mogą wjechać na terytorium Kolumbii i przebywać na nim bez wizy przez okres pobytu określony w art. 4 ust. 1.

Obywatele Kolumbii posiadający ważny paszport zwykły, dyplomatyczny, służbowy, urzędowy lub specjalny wydany przez Kolumbię mogą wjechać na terytorium państw członkowskich i przebywać na nim bez wizy przez okres pobytu określony w art. 4 ust. 2.

2. Ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do osób podróżujących w celu prowadzenia działalności zarobkowej.

W przypadku tej kategorii osób każde państwo członkowskie może indywidualnie podjąć decyzję o nałożeniu obowiązku wizowego na obywateli Kolumbii lub o jego zniesieniu, zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001 ⁽¹⁾.

W przypadku tej kategorii osób Kolumbia może podjąć decyzję o nałożeniu obowiązku wizowego na obywateli poszczególnych państw członkowskich lub o jego zniesieniu, zgodnie ze swoim prawem krajowym.

3. Zniesienie wiz przewidziane niniejszą Umową obowiązuje bez uszczerbku dla przepisów Umawiających się Stron dotyczących warunków wjazdu i pobytu krótkoterminowego. Państwa członkowskie i Kolumbia zastrzegają sobie prawo do odmowy wjazdu i pobytu krótkoterminowego na ich terytorium, jeśli którykolwiek z powyższych warunków nie jest spełniony.

4. Zniesienie wiz obowiązuje niezależnie od środka transportu wykorzystywanego do przekroczenia granic Umawiających się Stron.

5. Kwestie nieobjęte niniejszą Umową są regulowane prawem unijnym, prawem krajowym państw członkowskich i prawem krajowym Kolumbii.

Artykuł 4

Czas pobytu

1. Obywatele Unii mogą przebywać na terytorium Kolumbii przez okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym.

2. Obywatele Kolumbii mogą przebywać na terytorium państw członkowskich stosujących w pełni dorobek Schengen przez okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym. Okres ten jest obliczany niezależnie od jakiegokolwiek pobytu w państwie członkowskim, które nie stosuje jeszcze w pełni dorobku Schengen.

Obywatele Kolumbii mogą przebywać na terytorium każdego państwa członkowskiego, które nie stosuje jeszcze w pełni dorobku Schengen, przez okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym, niezależnie od okresu pobytu obliczanego dla terytorium państw członkowskich stosujących w pełni dorobek Schengen.

3. Niniejsza Umowa nie ma wpływu na możliwość przedłużenia przez Kolumbię i państwa członkowskie okresu pobytu ponad okres 90 dni zgodnie z ich prawem krajowym oraz prawem unijnym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1).

*Artykuł 5***Terytorialny zakres stosowania**

1. W przypadku Republiki Francuskiej niniejszą Umowę stosuje się tylko do jej europejskiego terytorium.
2. W przypadku Królestwa Niderlandów niniejszą Umowę stosuje się tylko do jego europejskiego terytorium.

*Artykuł 6***Wspólny komitet ds. zarządzania Umową**

1. Umawiające się Strony powołują wspólny komitet ekspertów (zwany dalej „komitetem”), w skład którego wchodzi przedstawiciele Unii i przedstawiciele Kolumbii. Unię reprezentuje Komisja Europejska.
2. Komitet wykonuje następujące zadania:
 - a) monitorowanie wykonania niniejszej Umowy;
 - b) proponowanie zmian lub uzupełnień niniejszej Umowy;
 - c) rozstrzyganie sporów dotyczących interpretacji lub stosowania niniejszej Umowy;
 - d) wszelkie inne zadania uzgodnione przez Umawiające się Strony.
3. Posiedzenia komitetu zwoływane są w każdym przypadku, gdy jest to niezbędne, na wniosek jednej z Umawiających się Stron.
4. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

*Artykuł 7***Stosunek między niniejszą Umową a istniejącymi dwustronnymi umowami między państwami członkowskimi a Kolumbią dotyczącymi zniesienia wiz**

Niniejsza Umowa jest nadrzędna wobec wszelkich dwustronnych umów lub ustaleń zawartych między poszczególnymi państwami członkowskimi a Kolumbią w zakresie, w jakim dotyczą one kwestii objętych niniejszą Umową.

*Artykuł 8***Postanowienia końcowe**

1. Niniejsza Umowa zostaje ratyfikowana lub zatwierdzona przez Umawiające się Strony zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami i wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dacie późniejszego z dwóch powiadomień, w których Umawiające się Strony dokonają wzajemnej notyfikacji o zakończeniu tych procedur.

Do czasu jej wejścia w życie, niniejszą Umowę stosuje się od dnia następującego po dniu jej podpisania.

2. Niniejsza Umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony, z zastrzeżeniem możliwości jej wypowiedzenia zgodnie z ust. 5.
3. Niniejszą Umowę można zmienić za pisemnym porozumieniem Umawiających się Stron. Zmiany wchodzi w życie po dokonaniu przez Umawiające się Strony wzajemnej notyfikacji o zakończeniu ich wewnętrznych procedur, które są niezbędne w tym celu.

4. Każda z Umawiających się Stron może zawiesić stosowanie wszystkich lub niektórych postanowień niniejszej Umowy, w szczególności ze względu na porządek publiczny, ochronę bezpieczeństwa narodowego lub ochronę zdrowia publicznego, nieuregulowaną imigrację lub ponowne wprowadzenie obowiązku wizowego przez jedną z Umawiających się Stron. O decyzji w sprawie zawieszenia stosowania niniejszej Umowy powiadamia się drugą Umawiającą się Stronę nie później niż dwa miesiące przed jej planowanym wejściem w życie. Z chwilą ustania powodów zawieszenia stosowania niniejszej Umowy Umawiająca się Strona, która zawiesiła stosowanie niniejszej Umowy, niezwłocznie informuje o tym fakcie drugą Umawiającą się Stronę i przywraca stosowanie niniejszej Umowy.

5. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę w drodze pisemnego zawiadomienia drugiej Strony. Niniejsza Umowa przestaje obowiązywać po upływie 90 dni od daty takiego zawiadomienia.

6. Kolumbia może zawiesić stosowanie niniejszej Umowy lub wypowiedzieć niniejszą Umowę wyłącznie w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich.

7. Unia może zawiesić stosowanie niniejszej Umowy lub wypowiedzieć niniejszą Umowę wyłącznie w odniesieniu do wszystkich swoich państw członkowskich.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, rumuńskim, węgierskim i włoskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są jednakowo autentyczne.

Съставено в Брюксел на втори декември две хиляди и петнадесета година.

Hecho en Bruselas, el dos de diciembre de dos mil quince.

V Bruselu dne druhého prosince dva tisíce patnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den anden december to tusind og femten.

Geschehen zu Brüssel am zweiten Dezember zweitausendfünfzehn.

Kahe tuhande viieteistkümnenda aasta detsembrikuu teisel päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δύο Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες δεκαπέντε.

Done at Brussels on the second day of December in the year two thousand and fifteen.

Fait à Bruxelles, le deux décembre deux mille quinze.

Sastavljeno u Bruxellesu drugog prosinca dvije tisuće petnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì due dicembre duemilaquindici.

Briselē, divi tūkstoši piecpadsmitā gada otrajā decembrī.

Priimta du tūkstančiai penkioliktą metų gruodžio antrą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétéze-tizenötödik év december havának második napján.

Magħmul fi Brussell, fit-tieni jum ta' Diċembru fis-sena elfejn u ħmista.

Gedaan te Brussel, de tweede december tweeduizend vijftien.

Sporządzono w Brukseli dnia drugiego grudnia roku dwa tysiące piętnastego.

Feito em Bruxelas, em dois de dezembro de dois mil e quinze.

Întocmit la Bruxelles la doi decembrie două mii cincisprezece.

V Bruseli druhého decembra dvetisíctridsať.

V Bruslju, dne drugega decembra leta dva tisoč petnajst.

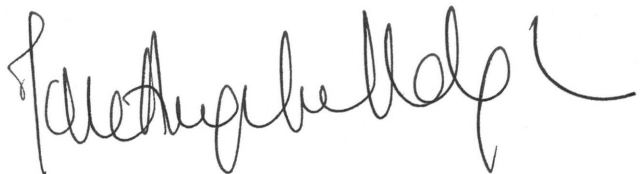
Tehty Brysselissä toisena päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattaviisitoista.

Som skedde i Bryssel den andra december år tjugohundrafemton.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europejską uniję
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

За Република Колумбия
Por la República de Colombia
Za Kolumbijskou republiku
For Republikken Colombia
Für die Republik Kolumbien
Colombia Vabariigi nimel
Για τη Δημοκρατία της Κολομβίας
For the Republic of Colombia
Pour la République de la Colombie
Za Republiku Kolumbiję
Per la Repubblica di Colombia
Kolumbijas Republikas vārdā –
Kolumbijos Respublikos vardu
A Kolumbiai Köztársaság részéről
Għar-Repubblika tal-Kolombja
Voor de Republiek Colombia
W imieniu Republiki Kolumbii
Pela República da Colômbia
Pentru Republica Columbia
Za Kolumbijskú republiku
Za Republika Kolumbijo
Kolumbian tasavallan puolesta
För Republiken Colombia

WSPÓLNA DEKLARACJA W ODNIESIENIU DO ISLANDII, NORWEGII, SZWAJCARII I LIECHTENSTEINU

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości ściśle związki między Unią Europejską a Norwegią, Islandią, Szwajcarią i Liechtensteinem, w szczególności na mocy umów z dnia 18 maja 1999 r. i 26 października 2004 r. dotyczących włączenia tych państw we wprowadzanie, stosowanie i rozwijanie dorobku Schengen.

W związku z tym pożądané jest, aby władze Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu, z jednej strony, oraz władze Kolumbii, z drugiej strony, zawarły niezwłocznie dwustronne umowy dotyczące zniesienia wiz krótkoterminowych na podobnych warunkach, jak niniejsza Umowa.

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE WYKŁADNI KATEGORII OSÓB PODRÓŻUJĄCYCH W CELU PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI ZAROBKOWEJ, O KTÓREJ MOWA W ART. 3 UST. 2 NINIEJSZEJ UMOWY

Pragnąc zapewnić spójną wykładnię, Umawiające się Strony uzgadniają na potrzeby niniejszej Umowy, że kategoria osób prowadzących działalność zarobkową obejmuje osoby wjeżdżające w celu wykonywania działalności zawodowej lub pracy za wynagrodzeniem na terytorium innej Umawiającej się Strony jako pracownik lub dostawca usług.

Kategoria ta nie obejmuje:

- przedsiębiorców, tj. osób podróżujących w celu rozmów biznesowych (bez zatrudnienia w państwie drugiej Umawiającej się Strony),
- sportowców lub artystów wykonujących działalność na zasadzie *ad hoc*,
- dziennikarzy wysłanych przez media działające w ich państwie zamieszkania oraz
- stażystów wewnątrz korporacyjnych.

Wdrażanie niniejszej deklaracji jest monitorowane przez wspólny komitet w ramach jego obowiązków na mocy art. 6 niniejszej Umowy, który może zaproponować zmiany niniejszej deklaracji, jeżeli uzna je za konieczne w oparciu o doświadczenia Umawiających się Stron.

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE WYKŁADNI OKRESU 90 DNI W KAŻDYM OKRESIE 180-DNIOWYM, O KTÓRYM MOWA W ART. 4 NINIEJSZEJ UMOWY

Umawiające się Strony uznają, że okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym, o którym mowa w art. 4 niniejszej Umowy, oznacza albo ciągły pobyt albo kilka następujących po sobie pobytów, których łączny czas trwania nie przekracza 90 dni w każdym okresie 180-dniowym.

Pojęcie „każdy” oznacza stosowanie ruchomego 180-dniowego okresu odniesienia, zakładającego sprawdzenie wstecz, dla każdego dnia pobytu, ostatniego 180-dniowego okresu w celu ustalenia, czy wymóg dotyczący nieprzekroczenia 90 dni w każdym okresie 180-dniowym pozostaje spełniony. Oznacza to między innymi, że nieobecność przez nieprzerwany okres 90 dni umożliwia kolejny pobyt nieprzekraczający 90 dni.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA INFORMOWANIA OBYWATELI O UMOWIE DOTYCZĄCEJ ZNIESIENIA WIZ

Uznając znaczenie zasady przejrzystości dla obywateli Unii Europejskiej i obywateli Kolumbii, Umawiające się Strony zgadzają się zapewnić rozpowszechnienie pełnych informacji o treści i skutkach umowy dotyczącej zniesienia wiz i związanych z nią kwestiach, takich jak warunki wjazdu.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA WPROWADZENIA PASZPORTÓW BIOMETRYCZNYCH PRZEZ REPUBLIKĘ KOLUMBII

Republika Kolumbii jako Umawiająca się Strona deklaruje, że udzieliła zamówienia dotyczącego produkcji paszportów biometrycznych i zobowiązuje się do rozpoczęcia wydawania paszportów biometrycznych swoim obywatelom najpóźniej do dnia 31 grudnia 2015 r. Paszporty te będą w pełni zgodne z wymogami ICAO przewidzianymi w ICAO Doc 9303.

Umawiające się Strony zgadzają się, że niewywiązanie się z rozpoczęcia wprowadzania paszportów biometrycznych do dnia 31 grudnia 2015 r. stanowi wystarczającą podstawę do zawieszenia stosowania niniejszej Umowy zgodnie z procedurami określonymi w jej art. 8 ust. 4.

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE WSPÓŁPRACY DOTYCZĄCEJ NIEUREGULOWANEJ MIGRACJI

Umawiające się Strony przypominają swoje zobowiązanie w zakresie readmisji swoich migrantów o nieuregulowanym statusie, przewidziane w art. 49 ust. 3 Umowy o dialogu politycznym i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Wspólnotą Andyjską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, która została podpisana w dniu 15 grudnia 2003 r.

Umawiające się Strony będą ściśle monitorować to zobowiązanie. Strony zgadzają się zawrzeć na wniosek którejkolwiek z Umawiających się Stron, a w szczególności w przypadku zwiększenia nieuregulowanej migracji i w przypadku problemów związanych z readmisją migrantów o nieuregulowanym statusie po wejściu w życie niniejszej Umowy, umowę regulującą szczegółowe zobowiązania obu Stron w zakresie readmisji migrantów o nieuregulowanym statusie.

Umawiające się Strony zgodnie postanawiają, że taka umowa o readmisji byłaby ważnym elementem umacniającym wzajemne zobowiązania podjęte w niniejszej Umowie, a niewywiązanie się z zawarcia takiej umowy o readmisji na wniosek którejkolwiek z Umawiających się Stron stanowi wystarczającą podstawę do zawieszenia stosowania niniejszej Umowy zgodnie z procedurą określoną w jej art. 8 ust. 4.

DECYZJA RADY (UE) 2015/2400**z dnia 8 grudnia 2015 r.**

w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu zmieniającego do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską ustanawiającej środki równoważne środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 115 w związku z art. 218 ust. 6 lit. b) oraz art. 218 ust. 8 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2015/860 ⁽¹⁾ w dniu 27 maja 2015 r. podpisano Protokół zmieniający do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską ustanawiającej środki równoważne środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek, z zastrzeżeniem jego zawarcia w późniejszym terminie.
- (2) Tekst protokołu zmieniającego, który jest wynikiem negocjacji, należyce odzwierciedla wytyczną negocjacyjną wydaną przez Radę, jako że dostosowuje on umowę do najnowszych zmian na szczeblu międzynarodowym dotyczących automatycznej wymiany informacji, a mianowicie globalnego standardu w zakresie automatycznej wymiany informacji finansowych w kwestiach podatkowych opracowanego przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD). Unia, jej państwa członkowskie i Konfederacja Szwajcarska aktywnie uczestniczyły w pracach OECD. Tekst umowy zmieniony protokołem zmieniającym stanowi podstawę prawną wdrożenia globalnego standardu w stosunkach między Unią a Konfederacją Szwajcarską.
- (3) Protokół zmieniający powinien zostać zatwierdzony w imieniu Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Protokół zmieniający do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską ustanawiającej środki równoważne środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek.

Tekst protokołu zmieniającego jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

1. Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu Unii powiadomienia przewidzianego w art. 2 ust. 1 protokołu zmieniającego ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/860 z dnia 26 maja 2015 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu zmieniającego do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską ustanawiającej środki równoważne środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (Dz.U. L 136 z 3.6.2015, s. 5).

⁽²⁾ Data wejścia w życie protokołu zmieniającego zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

2. Komisja informuje Konfederację Szwajcarską i państwa członkowskie o notyfikacjach dokonanych zgodnie z art. 1 ust. 1 lit. d) Umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie automatycznej wymiany informacji finansowych w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych wynikających z Protokołu zmieniającego.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 grudnia 2015 r.

W imieniu Rady
P. GRAMEGNA
Przewodniczący

PROTOKÓŁ ZMIENIAJĄCY**do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską ustanawiającej środki równoważne środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek**

UNIA EUROPEJSKA

i

KONFEDERACJA SZWAJCARSKA, zwana dalej „Szwajcarią”,

zwane dalej „Umawiającą się Stroną” lub łącznie „Umawiającymi się Stronami”,

W CELU wdrożenia standardu OECD w zakresie automatycznej wymiany informacji finansowych, zwanego dalej „globalnym standardem”, w ramach współpracy uwzględniającej uzasadnione interesy obu Umawiających się Stron,

MAJĄC NA UWADZE, że Umawiające się Strony utrzymują od dawna bliskie stosunki, jeśli chodzi o wzajemną pomoc w kwestiach podatkowych, w szczególności w odniesieniu do stosowania środków równoważnych środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek ⁽¹⁾, i pragną poprawić wypełnianie międzynarodowych obowiązków podatkowych przez dalsze rozwijanie tych stosunków,

MAJĄC NA UWADZE, że Umawiające się Strony pragną zawrzeć umowę w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych poprzez wzajemną automatyczną wymianę informacji, z zastrzeżeniem obowiązywania pewnego stopnia poufności i innych zabezpieczeń, w tym postanowień ograniczających wykorzystanie informacji będących przedmiotem wymiany,

MAJĄC NA UWADZE, że art. 10 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską ustanawiającej środki równoważne środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (zwanej dalej „Umową”) w brzmieniu przed zmianą wprowadzaną niniejszym protokołem zmieniającym, obecnie ograniczający wymianę informacji na wniosek do zachowań stanowiących oszustwo podatkowe i podobnych przypadków, powinien zostać dostosowany do standardu OECD dotyczącego przejrzystości podatkowej i wymiany informacji w kwestiach podatkowych,

MAJĄC NA UWADZE, że Umawiające się Strony będą stosowały swoje odpowiednie przepisy i praktyki dotyczące ochrony danych osobowych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych, które będą przedmiotem wymiany zgodnie z Umową zmienioną niniejszym protokołem zmieniającym, i będą się wzajemnie i bez zbędnej zwłoki informowały o zmianach treści tych przepisów i praktyk,

MAJĄC NA UWADZE, że państwa członkowskie i Szwajcaria dysponują: (i) odpowiednimi zabezpieczeniami, które zapewniają zachowanie poufności informacji otrzymanych na podstawie Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym i ich wykorzystywanie wyłącznie do celów związanych z wymiarem podatku, jego poborem lub odzyskiwaniem wiarygodności podatkowych, egzekwowaniem przepisów lub ściganiem naruszeń przepisów w tym względzie, rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków lub nadzorem nad tymi działaniami, jak również do wszelkich innych dopuszczalnych celów, oraz ich wykorzystywanie wyłącznie przez osoby i organy zajmujące się tymi działaniami; a także (ii) infrastrukturą umożliwiającą skuteczną współpracę w zakresie wymiany informacji (w tym procedurami zapewniającymi terminową, prawidłową, bezpieczną i poufną wymianę informacji, skuteczną i niezawodną komunikację oraz zdolnościami do szybkiego reagowania na zapytania i zgłaszane problemy dotyczące wymiany informacji lub wniosków o taką wymianę oraz do stosowania art. 4 Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym),

MAJĄC NA UWADZE, że kategorie raportujących instytucji finansowych i rachunków raportowanych objęte Umową zmienioną niniejszym protokołem zmieniającym są określone tak, aby ograniczyć sytuacje umożliwiające podatnikom unikanie zgłoszenia dzięki przesunięciu aktywów do instytucji finansowych lub inwestowaniu w produkty finansowe nieobjęte zakresem stosowania Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym. Niektóre instytucje finansowe i rachunki, w przypadku których istnieje niewielkie ryzyko, że zostaną wykorzystane do uchylania się od opodatkowania, powinny zostać wyłączone z zakresu stosowania Umowy. W Umowie zasadniczo nie należy określać progów, gdyż mogą być one łatwo obchodzone poprzez rozdzielenie rachunków pomiędzy różne instytucje finansowe. Informacje

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 26.6.2003, s. 38.

finansowe, które podlegają wymogowi zgłoszenia i wymiany, powinny dotyczyć nie tylko całego stosownego dochodu (odsetki, dywidendy i podobne rodzaje dochodu), ale także sald rachunku i wpływów ze sprzedaży aktywów finansowych po to, aby móc reagować w sytuacjach, gdy podatnik usiłuje ukryć kapitał, który sam w sobie stanowi dochód, lub aktywa, w przypadku których uchylono się od opodatkowania. W związku z tym przetwarzanie informacji na podstawie Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym jest niezbędne i proporcjonalne do tego, aby umożliwić administracjom podatkowym państw członkowskich i Szwajcarii prawidłowe i jednoznaczne identyfikowanie odnośnych podatników, stosowanie i egzekwowanie ich przepisów podatkowych w sytuacjach transgranicznych, w celu oceny prawdopodobieństwa uchylania się od opodatkowania, a także uniknięcia zbędnych dalszych dochodzeń,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W Umowie między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską ustanawiającej środki równoważne środkiem ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (zwanej dalej „Umową”) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Umowa między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie automatycznej wymiany informacji finansowych w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych”;

2) art. 1–22 zastępuje się artykułami w brzmieniu:

„Artykuł 1

Definicje

1. Do celów niniejszej Umowy:

- a) »Unia Europejska« oznacza Unię ustanowioną Traktatem o Unii Europejskiej, obejmującą terytoria, na których obowiązuje Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na warunkach określonych w tym traktacie;
- b) »państwo członkowskie« oznacza państwo członkowskie Unii Europejskiej;
- c) »Szwajcaria« oznacza terytorium Konfederacji Szwajcarskiej określone jej prawem, zgodnie z prawem międzynarodowym;
- d) »właściwe organy Szwajcarii« oraz »właściwe organy państw członkowskich« oznaczają organy wymienione w załączniku III odpowiednio w lit. a) oraz w lit. b)–ac). Załącznik III stanowi integralną część niniejszej Umowy. Wykaz »właściwych organów« w załączniku III może zostać zmieniony w drodze powiadomienia drugiej Umawiającej się Strony przez Szwajcarię w przypadku organu, o którym mowa w lit. a) wykazu, oraz przez Unię Europejską w przypadku organów, o których mowa w lit. b)–ac) wykazu;
- e) »instytucja finansowa z państwa członkowskiego« oznacza: (i) instytucję finansową będącą rezydentem państwa członkowskiego, z wyłączeniem oddziałów tej instytucji finansowej położonych poza tym państwem członkowskim, oraz (ii) oddział instytucji finansowej, która nie jest rezydentem w tym państwie członkowskim, jeżeli dany oddział jest położony w tym państwie członkowskim;
- f) »szwajcarska instytucja finansowa« oznacza: (i) instytucję finansową będącą rezydentem Szwajcarii, z wyłączeniem oddziałów tej instytucji finansowej położonych poza Szwajcarią, oraz (ii) oddział instytucji finansowej, która nie jest rezydentem w Szwajcarii, jeżeli dany oddział jest położony w Szwajcarii;
- g) »raportująca instytucja finansowa« oznacza, w zależności od kontekstu, instytucję finansową z państwa członkowskiego lub szwajcarską instytucję finansową niebędącą nieraportującą instytucją finansową;

- h) »rachunek raportowany« oznacza rachunek raportowany do państwa członkowskiego lub rachunek raportowany do Szwajcarii, w zależności od kontekstu, pod warunkiem że został on uznany za taki rachunek na podstawie procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II, obowiązujących w danym państwie członkowskim lub w Szwajcarii;
- i) »rachunek raportowany do państwa członkowskiego« oznacza rachunek finansowy prowadzony przez szwajcarską raportującą instytucję finansową, którego posiadaczem jest co najmniej jedna osoba z państwa członkowskiego będąca osobą raportowaną lub pasywny NFE z co najmniej jedną osobą kontrolującą będącą osobą raportowaną z państwa członkowskiego;
- j) »rachunek raportowany do Szwajcarii« oznacza rachunek finansowy prowadzony przez raportującą instytucję finansową z państwa członkowskiego, którego posiadaczem jest co najmniej jedna osoba ze Szwajcarii będąca osobą raportowaną lub pasywny NFE z co najmniej jedną osobą kontrolującą będącą szwajcarską osobą raportowaną;
- k) »osoba z państwa członkowskiego« oznacza osobę fizyczną lub podmiot uznane przez szwajcarską raportującą instytucję finansową za rezydentów w państwie członkowskim na podstawie procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II lub masę spadkową po osobie zmarłej, która była rezydentem państwa członkowskiego;
- l) »osoba ze Szwajcarii« oznacza osobę fizyczną lub podmiot uznane przez raportującą instytucję finansową z państwa członkowskiego za rezydentów w Szwajcarii na podstawie procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II lub masę spadkową po osobie zmarłej, która była rezydentem Szwajcarii.

2. Wszelkie terminy ujęte w pojedyncze górne cudzysłowy niezdefiniowane inaczej w niniejszej Umowie mają takie samo znaczenie, jakie zostało im przypisane w tym czasie: (i) w przypadku państw członkowskich — na podstawie dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania ⁽¹⁾ lub, w stosownych przypadkach, prawa krajowego państwa członkowskiego stosującego Umowę, oraz (ii) w przypadku Szwajcarii — na podstawie jej prawa krajowego, przy czym znaczenie to jest spójne ze znaczeniem ustalonym w załącznikach I i II.

Wszelkie pojęcia niezdefiniowane inaczej w niniejszej Umowie lub w załącznikach I lub II mają, o ile z kontekstu nie wynika inaczej lub o ile właściwe organy państwa członkowskiego i właściwe organy Szwajcarii nie uzgodnią wspólnego znaczenia zgodnie z art. 7 (w ramach prawa krajowego), takie samo znaczenie, jakie zostało im przypisane w tym czasie na podstawie prawa odnośnej jurysdykcji stosującej niniejszą Umowę: (i) w przypadku państw członkowskich — na podstawie dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania lub, w stosownych przypadkach, prawa krajowego danego państwa członkowskiego, oraz (ii) w przypadku Szwajcarii — na podstawie jej prawa krajowego, przy czym znaczenie przypisane na podstawie obowiązującego prawa podatkowego odnośnej jurysdykcji (państwa członkowskiego lub Szwajcarii) przeważa nad znaczeniem przypisanym temu pojęciu na podstawie innych przepisów tej jurysdykcji.

Artykuł 2

Automatyczna wymiana informacji w odniesieniu do rachunków raportowanych

1. Zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu i z zastrzeżeniem mających zastosowanie zasad sprawozdawczych i zasad należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II, które stanowią integralną część niniejszej Umowy, właściwy organ Szwajcarii będzie co roku wymieniał z właściwymi organami każdego państwa członkowskiego, a właściwe organy każdego państwa członkowskiego będą co roku wymieniały z właściwym organem Szwajcarii, w sposób automatyczny, informacje uzyskane zgodnie z tymi zasadami i określone w ust. 2.
2. Informacjami objętymi wymianą, w przypadku państwa członkowskiego — w odniesieniu do każdego rachunku raportowanego do Szwajcarii, a w przypadku Szwajcarii — w odniesieniu do każdego rachunku raportowanego do państwa członkowskiego, są:
 - a) imię i nazwisko/nazwa, adres, numer identyfikacyjny podatnika (NIP) oraz data i miejsce urodzenia (w przypadku osób fizycznych) każdej osoby raportowanej, która jest posiadaczem rachunku, a w przypadku podmiotu, który jest posiadaczem rachunku i który — po zastosowaniu procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II — zostanie zidentyfikowany jako kontrolowany przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną — nazwa, adres i numer NIP tego podmiotu oraz imię i nazwisko, adres, numer NIP oraz data i miejsce urodzenia każdej osoby raportowanej;

⁽¹⁾ Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1.

- b) numer rachunku (lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru);
- c) nazwa i numer identyfikacyjny (o ile taki jest) raportującej instytucji finansowej;
- d) saldo rachunku lub wartość (w tym, w przypadku pieniężnej umowy ubezpieczenia lub umowy renty — wartość pieniężna lub wartość wykupu) ustalona na koniec odnośnego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego lub — jeżeli rachunek został zamknięty w ciągu danego roku lub okresu — informacja o jego zamknięciu;
- e) w przypadku rachunku powierniczego:
 - (i) łączna kwota brutto odsetek, łączna kwota brutto dywidend oraz łączna kwota brutto innych dochodów osiągniętych w związku z aktywami posiadanymi na rachunku, w każdym przypadku wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku (lub w związku z tym rachunkiem) w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
 - (ii) łączna kwota brutto przychodów ze sprzedaży lub umorzenia aktywów finansowych wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do których to aktywów raportująca instytucja finansowa działała jako powiernik, broker, pełnomocnik lub innego rodzaju przedstawiciel działający na rzecz posiadacza rachunku;
- f) w przypadku rachunku depozytowego — łączna kwota brutto odsetek wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
- g) w przypadku rachunku, który nie został opisany w lit. e) lub f) — łączna kwota brutto wpłacona lub uznana na rzecz posiadacza rachunku w przypadku rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do którego to rachunku raportująca instytucja finansowa działa jako zobowiązany lub dłużnik, w tym łączna kwota jakichkolwiek kwot umorzeń dokonanych na rzecz posiadacza rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym.

Artykuł 3

Ramy czasowe i sposób automatycznej wymiany informacji

1. Do celów wymiany informacji, o której mowa w art. 2, kwotę i charakterystykę płatności dokonanych w odniesieniu do rachunku raportowanego określa się zgodnie z zasadami prawa podatkowego jurysdykcji (państwa członkowskiego lub Szwajcarii), która dokonuje wymiany informacji.
2. Do celów wymiany informacji, o których mowa w art. 2, informacje podlegające wymianie określają walutę, w której denominowana jest każda odnośna kwota.
3. W odniesieniu do art. 2 ust. 2 informacje podlegają wymianie w odniesieniu do pierwszego roku, który rozpoczyna się z dniem wejścia w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 27 maja 2015 r., i do wszystkich kolejnych lat, i są przekazywane w ciągu dziewięciu miesięcy po zakończeniu roku kalendarzowego, którego dotyczą.
4. Właściwe organy dokonują automatycznej wymiany informacji opisanych w art. 2 w ramach wspólnego standardu do wymiany informacji w języku XML (ang. Extensible Markup Language).
5. Właściwe organy ustalają co najmniej jedną metodę transmisji danych, w tym standardy szyfrowania.

Artykuł 4

Współpraca w zakresie wykonania i egzekwowania postanowień niniejszej Umowy

Właściwy organ państwa członkowskiego powiadomi właściwy organ Szwajcarii, a właściwy organ Szwajcarii powiadomi właściwy organ państwa członkowskiego, jeśli wymieniony w pierwszej kolejności (powiadamiający) właściwy organ ma powody, aby przypuszczać, że na skutek błędu doszło do nieprawidłowego lub niekompletnego przekazania informacji określonych w art. 2 lub raportująca instytucja finansowa nie wywiązała się z obowiązujących wymogów sprawozdawczych i procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II. Aby usunąć błędy lub przypadki niewypełnienia wymogów opisane w powiadomieniu, powiadomiony właściwy organ podejmuje wszelkie stosowne środki dostępne na mocy jego prawa krajowego.

Artykuł 5

Wymiana informacji na wniosek

1. Niezależnie od art. 2 i wszelkich innych porozumień umożliwiających wymianę informacji na wniosek między Szwajcarią a państwem członkowskim, właściwe organy Szwajcarii i właściwe organy państwa członkowskiego dokonują wymiany na wniosek takich informacji, o których przewiduje się, że będą miały znaczenie dla wykonania niniejszej Umowy lub do celów administracyjnych lub egzekwowania przepisów krajowych dotyczących wszelkiego rodzaju podatków nałożonych w imieniu Szwajcarii i państw członkowskich lub ich jednostek terytorialnych niższego szczebla lub samorządów terytorialnych, o ile opodatkowanie na podstawie takich przepisów krajowych nie jest sprzeczne z obowiązującą umową o unikaniu podwójnego opodatkowania między Szwajcarią a danym państwem członkowskim.

2. Postanowień ust. 1 niniejszego artykułu ani postanowień art. 6 nie można w żadnym przypadku interpretować jako zobowiązujących Szwajcarię lub państwo członkowskie do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z przepisami i praktyką administracyjną odpowiednio Szwajcarii lub danego państwa członkowskiego;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie przepisów lub w ramach normalnej praktyki administracyjnej odpowiednio Szwajcarii lub danego państwa członkowskiego;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, przedsiębiorstwa, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową, lub informacji, których ujawnienie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

3. Jeśli państwo członkowskie lub Szwajcaria zwróci się o informacje jako jurysdykcja składająca wniosek zgodnie z niniejszym artykułem, Szwajcaria lub państwo członkowskie będące jurysdykcją, do której zwrócono się o informacje, użyje dostępnych im środków służących zbieraniu informacji, aby uzyskać informacje będące przedmiotem wniosku, nawet jeśli ta jurysdykcja nie potrzebuje takich informacji do własnych celów podatkowych. Obowiązek określony w poprzednim zdaniu podlega ograniczeniom zawartym w ust. 2, lecz ograniczeń takich w żadnym przypadku nie można interpretować jako zezwalających jurysdykcji, do której zwrócono się o informacje, na odmówienie dostarczenia informacji wyłącznie dlatego, że nie ma ona wewnętrznego interesu w pozyskaniu takich informacji.

4. Postanowień ust. 2 nie można w żadnym przypadku interpretować jako zezwalających Szwajcarii lub państwu członkowskiemu na odmowę udzielenia informacji jedynie z powodu, że informacje te znajdują się w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, pełnomocnika lub osoby działającej w charakterze przedstawiciela lub powiernika lub dlatego, że dotyczą one interesów właścicielskich danej osoby.

5. Właściwe organy określą standardowe formularze, które mają być stosowane, jak również co najmniej jedną metodę transmisji danych, w tym standardy szyfrowania.

Artykuł 6

Poufność danych osobowych i ich ochrona

1. Wszelkie informacje uzyskane przez jurysdykcję (państwo członkowskie lub Szwajcarię) na podstawie niniejszej Umowy traktuje się jako poufne i chroni się je w taki sam sposób jak informacje uzyskane na podstawie prawa krajowego tej jurysdykcji oraz, w zakresie niezbędnym do ochrony danych osobowych, zgodnie z obowiązującym prawem krajowym oraz zabezpieczeniami, które mogą być określone przez jurysdykcję dostarczającą informacje zgodnie z wymogami jej prawa krajowego.

2. W każdym przypadku informacje takie ujawnia się wyłącznie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym lub nadzorczym) zajmującym się wymiarem podatku, jego poborem lub odzyskiwaniem wierzytelności podatkowych, egzekwowaniem przepisów lub ściganiem naruszeń przepisów w tym względzie, rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków tej jurysdykcji (państwa członkowskiego lub Szwajcarii) lub nadzorem nad takimi działaniami. Jedynie wyżej wymienione osoby lub organy mogą wykorzystywać te informacje i to wyłącznie do celów określonych w poprzednim zdaniu. Niezależnie od postanowień ust. 1, mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych dotyczących odnośnych podatków.

3. Niezależnie od poprzednich ustępów, informacje otrzymane przez jurysdykcję (państwo członkowskie lub Szwajcarię) mogą być wykorzystywane do innych celów, jeśli takie wykorzystanie informacji jest dopuszczalne na mocy przepisów jurysdykcji dostarczającej informacje (odpowiednio Szwajcarii lub państwa członkowskiego) a właściwy organ tej jurysdykcji zezwala na takie wykorzystanie. Informacje przekazane przez jurysdykcję (państwo członkowskie lub Szwajcarię) innej jurysdykcji (odpowiednio Szwajcarii lub państwu członkowskiemu) mogą być przekazywane przez tę jurysdykcję jurysdykcji trzeciej (innemu państwu członkowskiemu), pod warunkiem otrzymania uprzedniej zgody właściwego organu jurysdykcji wymienionej w pierwszej kolejności, od której pochodzą przedmiotowe informacje. Informacje dostarczone przez jedno państwo członkowskie innemu państwu członkowskiemu na mocy obowiązującego w nim prawa wdrażającego dyrektywę Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania mogą być przekazywane Szwajcarii, pod warunkiem otrzymania uprzedniej zgody właściwego organu państwa członkowskiego, od którego pochodzą przedmiotowe informacje.

4. Każdy właściwy organ państwa członkowskiego lub Szwajcarii bezzwłocznie powiadomi inny właściwy organ, tj. odpowiednio organ Szwajcarii lub organ państwa członkowskiego o naruszeniu zasady poufności lub niezadziałaniu zabezpieczeń oraz o wszelkich nałożonych w związku z tym sankcjach i wprowadzonych środkach zaradczych.

Artykuł 7

Konsultacje i zawieszenie stosowania Umowy

1. W przypadku trudności z wdrażaniem lub interpretacją postanowień niniejszej Umowy właściwy organ Szwajcarii lub państwa członkowskiego może zwrócić się o przeprowadzenie konsultacji między właściwym organem Szwajcarii i co najmniej jednym właściwym organem z państw członkowskich, aby opracować właściwe środki, które zapewnią wykonanie niniejszej Umowy. Te właściwe organy informują natychmiast Komisję Europejską i właściwe organy innych państw członkowskich o wynikach swoich konsultacji. Na wniosek dowolnego właściwego organu Komisja Europejska może brać udział w konsultacjach w odniesieniu do kwestii związanych z interpretacją Umowy.

2. Jeśli konsultacje dotyczą istotnego naruszenia niniejszej Umowy, a procedura opisana w ust. 1 nie doprowadzi do stosownego porozumienia, właściwy organ państwa członkowskiego lub Szwajcarii może zawiesić wymianę informacji na podstawie niniejszej Umowy w stosunku do, odpowiednio, Szwajcarii lub określonego państwa członkowskiego, przez pisemne powiadomienie odpowiedniego właściwego organu. Takie zawieszenie ma natychmiastowy skutek. Do celów niniejszego ustępu istotne naruszenie obejmuje między innymi: nieprzestrzeganie postanowień niniejszej Umowy dotyczących poufności i bezpieczeństwa danych, nieprzekazanie informacji w odpowiednim terminie lub niewywiązanie się z dostarczenia właściwych informacji na mocy niniejszej Umowy przez właściwy organ państwa członkowskiego lub Szwajcarii, albo określenie statusu podmiotów lub rachunków jako nieraportujących instytucji finansowych i rachunków wyłączonych w sposób utrudniający realizację celów niniejszej Umowy.

Artykuł 8

Zmiany

1. Umawiające się Strony prowadzą wzajemne konsultacje w przypadku przyjęcia na szczelbu OECD istotnej zmiany jakiegokolwiek elementu globalnego standardu lub — jeśli Umawiające się Strony uznają to za konieczne — aby usprawnić funkcjonowanie niniejszej Umowy pod względem technicznym lub aby ocenić i uwzględnić inne zmiany na szczelbu międzynarodowym. Konsultacje przeprowadza się w ciągu jednego miesiąca od złożenia stosownego wniosku przez jedną z Umawiających się Stron lub najszybciej, jak to możliwe w pilnych przypadkach.

2. Na podstawie takiego kontaktu Umawiające się Strony mogą konsultować się wzajemnie, aby ustalić, czy konieczne są zmiany do niniejszej Umowy.

3. Do celów konsultacji, o których mowa w ust. 1 i 2, każda Umawiająca się Strona informuje drugą Umawiającą się Stronę o rozwoju sytuacji, który mógłby mieć wpływ na właściwe funkcjonowanie niniejszej Umowy. Obejmuje to również wszelkie stosowne umowy między jedną z Umawiających się Stron i państwem trzecim.

4. W wyniku konsultacji niniejsza Umowa może zostać zmieniona w drodze protokołu lub sporządzenia nowej umowy między Umawiającymi się Stronami.

5. Jeśli Umawiająca się Strona wdrożyła zmianę globalnego standardu przyjętą przez OECD i pragnie dokonać odpowiednich zmian w załączniku I lub II do niniejszej Umowy, powiadamia o tym drugą Umawiającą się Stronę. Procedura konsultacji między Umawiającymi się Stronami przeprowadzana jest w ciągu jednego miesiąca od powiadomienia. Niezależnie od ust. 4, w przypadku gdy Umawiające się Strony osiągną w ramach konsultacji porozumienie w sprawie zmiany, którą należy wprowadzić w załączniku I lub II do niniejszej Umowy, Umawiająca się Strona, która zwróciła się z wnioskiem o dokonanie zmiany, może przez okres wymagany do wprowadzenia zmiany przez przyjęcie formalnej zmiany niniejszej Umowy tymczasowo stosować zmienioną wersję załącznika I lub II do niniejszej Umowy, potwierdzoną w procedurze konsultacji, począwszy od pierwszego dnia stycznia roku następującego po zakończeniu wyżej wymienionej procedury.

Uznaje się, że Umawiająca się Strona wdrożyła zmianę globalnego standardu przyjętą przez OECD, jeżeli:

- a) w przypadku państw członkowskich: zmiana została uwzględniona w dyrektywie Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania;
- b) w przypadku Szwajcarii: zmiana została uwzględniona w umowie z państwem trzecim lub włączona do prawa krajowego.

Artykuł 9

Płatności dywidend, odsetek i należności licencyjnych między spółkami

1. Bez uszczerbku dla stosowania przepisów wewnętrznych lub opierających się na umowie, a dotyczących zapobiegania oszustwom lub nadużyciom w Szwajcarii i w państwach członkowskich, dywidenda płacona spółce dominującej przez spółkę zależną nie podlega opodatkowaniu w państwie źródłowym, jeżeli:

- spółka dominująca posiada co najmniej 25 % kapitału spółki zależnej przez co najmniej dwa lata, oraz
- jedna spółka ma siedzibę do celów podatkowych w państwie członkowskim, a druga spółka ma siedzibę dla celów podatkowych w Szwajcarii, oraz
- zgodnie z umową o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartą z dowolnym państwem trzecim żadna ze spółek nie ma siedziby do celów podatkowych w tym państwie trzecim, oraz
- obie spółki podlegają podatkowi od spółek i nie są z niego zwolnione i obie mają formę spółki kapitałowej ⁽¹⁾.

2. Bez uszczerbku dla zastosowania przepisów wewnętrznych lub opierających się na umowie, a dotyczących zapobiegania oszustwom lub nadużyciom w Szwajcarii i w państwach członkowskich, odsetki i należności licencyjne płacone przez spółkę zależną spółce dominującej nie podlegają opodatkowaniu w państwie źródłowym, jeżeli:

- takie spółki są powiązane posiadaniem co najmniej 25 % udziałów (akcji) przez co najmniej dwa lata lub obie należą do trzeciej spółki, która bezpośrednio posiada co najmniej 25 % kapitału zarówno jednej, jak i drugiej spółki przez co najmniej dwa lata, oraz
- jedna spółka ma siedzibę dla celów podatkowych lub zakład w państwie członkowskim, a druga spółka ma siedzibę dla celów podatkowych lub zakład w Szwajcarii, oraz
- zgodnie z umową w sprawie unikania podwójnego opodatkowania zawartą z dowolnym państwem trzecim żadna ze spółek nie ma siedziby dla celów podatkowych w tym państwie trzecim i żaden z ich zakładów nie znajduje się w tym państwie trzecim, oraz
- wszystkie spółki podlegają podatkowi od spółek i nie są z niego zwolnione, w szczególności w odniesieniu do odsetek i opłat licencyjnych, i każda z nich ma formę spółki kapitałowej ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ W odniesieniu do Szwajcarii termin »spółka kapitałowa« obejmuje:

- société anonyme/Aktiengesellschaft/società anonima,
- société à responsabilité limitée/Gesellschaft mit beschränkter Haftung/società a responsabilità limitata,
- société en commandite par actions/Kommanditaktiengesellschaft/società in accomandita per azioni.

3. Obowiązujące umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania między Szwajcarią a państwami członkowskimi, zapewniające bardziej korzystne opodatkowanie dywidend, odsetek i opłat licencyjnych, pozostają niezmienione.

Artykuł 10

Wypowiedzenie

Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę poprzez wystosowanie do drugiej Umawiającej się Strony pisemnego wypowiedzenia. Takie wypowiedzenie staje się skuteczne pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie okresu 12 miesięcy od daty wypowiedzenia. W przypadku wypowiedzenia wszystkie informacje otrzymane uprzednio na podstawie niniejszej Umowy pozostają poufne i podlegają art. 6 niniejszej Umowy.

Artykuł 11

Zasięg terytorialny

Niniejszą Umowę stosuje się, z jednej strony, do terytoriów państw członkowskich, do których stosuje się Traktat o Unii Europejskiej oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i zgodnie z warunkami określonymi w tych traktatach, a z drugiej strony — do Szwajcarii.”;

3) załączniki zastępuje się załącznikami w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK I

Wspólny standard sprawozdawczości i należytej staranności w odniesieniu do informacji finansowych (wspólny standard do wymiany informacji)

SEKCJA I

OGÓLNE WYMOGI SPRAWOZDAWCZE

A. Z zastrzeżeniem części C–E, każda raportująca instytucja finansowa musi przekazywać właściwemu organowi swojej jurysdykcji (państwa członkowskiego lub Szwajcarii) następujące informacje odnoszące się do każdego rachunku raportowanego danej raportującej instytucji finansowej:

1. imię i nazwisko/nazwę, adres, jurysdykcja miejsca rezydencji (państwo członkowskie lub Szwajcaria), numer(-y) NIP oraz datę i miejsce urodzenia (w przypadku osób fizycznych) każdej osoby raportowanej, która jest posiadaczem rachunku, a w przypadku podmiotu, który jest posiadaczem rachunku i który — po zastosowaniu procedur należytej staranności zgodnych z sekcjami V, VI i VII — zostanie zidentyfikowany jako kontrolowany przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną — nazwę, adres, jurysdykcję/jurysdykcje miejsca rezydencji (państwo członkowskie, Szwajcaria lub inna jurysdykcja) i numer(-y) NIP tego podmiotu oraz imię i nazwisko, adres, jurysdykcję/jurysdykcje miejsca rezydencji (państwo członkowskie lub Szwajcaria), numer(-y) NIP oraz datę i miejsce urodzenia każdej osoby raportowanej;
2. numer rachunku (lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru);
3. nazwę i numer identyfikacyjny (o ile taki jest) raportującej instytucji finansowej;
4. saldo rachunku lub wartość (w tym, w przypadku pieniężnej umowy ubezpieczenia lub umowy renty — wartość pieniężną lub wartość wykupu) ustaloną na koniec odpowiedniego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego lub — jeżeli rachunek został zamknięty w ciągu danego roku lub okresu — informację o jego zamknięciu;
5. w przypadku rachunku powierniczego:
 - a) łączną kwotę brutto odsetek, łączną kwotę brutto dywidend oraz łączną kwotę brutto innych dochodów osiągniętych w związku z aktywami posiadanymi na rachunku, w każdym przypadku wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku (lub w związku z tym rachunkiem) w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz

- b) łączną kwotę brutto przychodów ze sprzedaży lub umorzenia aktywów finansowych wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do których to aktywów raportująca instytucja finansowa działała jako powiernik, broker, pełnomocnik lub innego rodzaju przedstawiciel działający na rzecz posiadacza rachunku;
6. w przypadku rachunku depozytowego — łączną kwotę brutto odsetek wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
7. w przypadku rachunku, który nie został opisany w części A pkt 5 lub 6 — łączną kwotę brutto wpłaconą lub uznaną na rzecz posiadacza rachunku w przypadku rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do którego to rachunku raportująca instytucja finansowa działa jako zobowiązany lub dłużnik, w tym łączną kwotę jakichkolwiek kwot umorzeń dokonanych na rzecz posiadacza rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym.
- B. Przekazywane informacje muszą określać walutę, w której denominowana jest każda kwota.
- C. Niezależnie od części A pkt 1, w odniesieniu do każdego rachunku raportowanego, który jest istniejącym rachunkiem, nie jest wymagane przekazanie numeru (numerów) NIP ani daty urodzenia, jeżeli taki(-e) numer(-y) NIP lub data urodzenia nie znajdują się w dokumentacji raportującej instytucji finansowej, a gromadzenie tego rodzaju danych przez taką raportującą instytucję finansową nie jest w inny sposób wymagane na mocy przepisów krajowych lub unijnego instrumentu prawnego (w stosownych przypadkach). Jednakże raportująca instytucja finansowa ma obowiązek dołożyć racjonalnych starań, aby uzyskać numer(-y) NIP i datę urodzenia w odniesieniu do istniejących rachunków, przed końcem drugiego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym istniejące rachunki zidentyfikowane zostały jako rachunki raportowane.
- D. Niezależnie od części A pkt 1, nie jest wymagane przekazanie numeru NIP, jeżeli numer NIP nie został nadany przez odnośne państwo członkowskie, Szwajcarię ani inną jurysdykcję miejsca rezydencji.
- E. Niezależnie od części A pkt 1, nie jest wymagane przekazanie miejsca urodzenia, chyba że raportująca instytucja finansowa ma tak czy inaczej obowiązek uzyskać i przekazać dane dotyczące miejsca urodzenia na mocy prawa krajowego i jest ono dostępne w danych, które można przeszukać elektronicznie, posiadanych przez daną raportującą instytucję finansową.

SEKCJA II

OGÓLNE WYMOGI NALEŻYTEJ STARANNOŚCI

- A. Rachunek traktuje się jako rachunek raportowany, począwszy od dnia, w którym zostanie on zidentyfikowany jako taki na mocy procedur należytej staranności w sekcjach II–VII, a — o ile nie przewidziano inaczej — informacje odnoszące się do rachunku raportowanego muszą być przekazywane co roku w roku kalendarzowym następującym po roku, którego dane informacje dotyczą.
- B. Saldo lub wartość rachunku określane są na ostatni dzień roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego.
- C. W przypadku gdy saldo lub próg wartości mają zostać określone na ostatni dzień roku kalendarzowego, stosowne saldo lub wartość muszą zostać określone na ostatni dzień okresu sprawozdawczego, który upływa z końcem lub przed końcem tego roku kalendarzowego.
- D. Każde państwo członkowskie lub Szwajcaria może zezwolić raportującym instytucjom finansowym na korzystanie z dostawców usług w celu wypełnienia obowiązków sprawozdawczych i dotyczących należytej staranności nałożonych na takie raportujące instytucje finansowe, zgodnie z prawem krajowym, ale obowiązki te pozostają w zakresie odpowiedzialności raportujących instytucji finansowych.
- E. Każde państwo członkowskie lub Szwajcaria może zezwolić raportującym instytucjom finansowym na stosowanie wobec istniejących rachunków procedur należytej staranności, które stosuje się do nowych rachunków, oraz wobec rachunków o niższej wartości procedur należytej staranności, które stosuje się do rachunków o wysokiej wartości. W przypadku gdy państwo członkowskie lub Szwajcaria zezwala na to, aby procedury należytej staranności stosowane wobec nowego rachunku były stosowane do istniejących rachunków, nadal mają zastosowanie zasady tak czy inaczej mające zastosowanie do istniejących rachunków.

SEKCJA III

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC ISTNIEJĄCYCH RACHUNKÓW INDYWIDUALNYCH

Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji rachunków raportowanych wśród istniejących rachunków indywidualnych.

- A. Rachunki niewymagające weryfikacji, identyfikacji ani raportowania. Istniejący rachunek indywidualny będący pieniężną umową ubezpieczenia lub umową renty nie wymaga weryfikacji, identyfikacji ani raportowania, pod warunkiem że prawo skutecznie uniemożliwia, aby raportująca instytucja finansowa dokonała sprzedaży takiej umowy rezydentom raportowanej jurysdykcji.
- B. Rachunki o niższej wartości. Poniższe procedury mają zastosowanie do rachunków o niższej wartości.
1. Adres zamieszkania. Jeżeli raportująca instytucja finansowa ma w swojej dokumentacji aktualny adres zamieszkania indywidualnego posiadacza rachunku w oparciu o dowód w postaci dokumentu, raportująca instytucja finansowa może traktować danego indywidualnego posiadacza rachunku jako rezydenta do celów podatkowych państwa członkowskiego, Szwajcarii lub innej jurysdykcji, w której adres jest zlokalizowany, na potrzeby stwierdzenia, czy dany indywidualny posiadacz rachunku jest osobą raportowaną.
 2. Elektroniczne wyszukiwanie danych. Jeżeli raportująca instytucja finansowa nie polega na aktualnym adresie zamieszkania indywidualnego posiadacza rachunku w oparciu o dowód w postaci dokumentu, zgodnie z częścią B pkt 1, raportująca instytucja finansowa musi przejrzeć posiadane przez siebie dane, które można przeszukać elektronicznie, pod kątem którychkolwiek z poniższych przesłanek i zastosować przepisy części B pkt 3–6:
 - a) identyfikacji posiadacza rachunku jako rezydenta raportowanej jurysdykcji;
 - b) aktualnego adresu korespondencyjnego lub adresu zamieszkania (w tym skrytki pocztowej) w raportowanej jurysdykcji;
 - c) co najmniej jednego numeru telefonicznego w raportowanej jurysdykcji i żadnego numeru telefonicznego w Szwajcarii lub w państwie członkowskim raportującej instytucji finansowej, w zależności od kontekstu;
 - d) stałych zleceń (innych niż w odniesieniu do rachunku depozytowego) przelewu środków na rachunek prowadzony w raportowanej jurysdykcji;
 - e) aktualnego, ważnego pełnomocnictwa lub upoważnienia do podpisu udzielonego osobie posiadającej adres w raportowanej jurysdykcji; lub
 - f) polecenia przechowywania poczty (hold mail) lub adresu do doręczeń w raportowanej jurysdykcji, jeżeli raportująca instytucja finansowa nie dysponuje w dokumentacji żadnym innym adresem posiadacza rachunku.
 3. W przypadku gdy żadna z przesłanek wymienionych w części B pkt 2 nie zostanie ustalona w drodze wyszukiwania elektronicznego, kolejne działania nie są wymagane, chyba że wystąpią zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, lub rachunek stanie się rachunkiem o wysokiej wartości.
 4. W przypadku gdy w wyszukiwaniu elektronicznym zostanie stwierdzone występowanie którejkolwiek z przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e) lub jeżeli wystąpią zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, wówczas raportująca instytucja finansowa musi traktować posiadacza rachunku jako rezydenta do celów podatkowych każdej raportowanej jurysdykcji, w odniesieniu do której zostanie stwierdzona przesłanka, chyba że postanowi zastosować część B pkt 6, a jeden z wyjątków w tym punkcie ma zastosowanie do tego rachunku.

5. W przypadku gdy w wyszukiwaniu elektronicznym zostanie stwierdzone występowanie polecenia przechowywania poczty (hold mail) lub adresu do doręczeń, a w odniesieniu do danego posiadacza rachunku nie zostaną stwierdzone żaden inny adres ani żadna z pozostałych przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e), raportująca instytucja finansowa musi — w kolejności najstosowniejszej do danych okoliczności — zastosować wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej opisane w części C pkt 2 bądź dążyć do uzyskania oświadczenia posiadacza rachunku lub dowodu w postaci dokumentu w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego posiadacza rachunku. Jeżeli w wyszukiwaniu danych w dokumentacji papierowej nie uda się ustalić przesłanki, a próba uzyskania oświadczenia lub dowodu w postaci dokumentu nie powiedzie się, raportująca instytucja finansowa musi zgłosić dany rachunek właściwemu organowi swojego państwa członkowskiego lub Szwajcarii, w zależności od kontekstu, jako rachunek nieudokumentowany.
6. Niezależnie od znalezienia przesłanek określonych w części B pkt 2, raportująca instytucja finansowa nie musi traktować posiadacza rachunku jako rezydenta raportowanej jurysdykcji, jeżeli:
 - a) informacje o posiadaczu rachunku zawierają aktualny adres korespondencyjny lub adres zamieszkania w raportowanej jurysdykcji, co najmniej jeden numer telefonu w raportowanej jurysdykcji (i żadnego numeru telefonu w Szwajcarii lub w państwie członkowskim raportującej instytucji finansowej, w zależności od kontekstu) lub stałe zlecenia (w odniesieniu do rachunków finansowych innych niż rachunki depozytowe) przelewu środków na rachunek prowadzony w raportowanej jurysdykcji, a raportująca instytucja finansowa uzyskała lub wcześniej sprawdziła i ma udokumentowane:
 - (i) oświadczenie posiadacza rachunku z jurysdykcji miejsca rezydencji (państwa członkowskiego, Szwajcarii lub innych jurysdykcji) takiego posiadacza rachunku, wśród których nie ma takiej raportowanej jurysdykcji; oraz
 - (ii) dowód w postaci dokumentu określający, że posiadacz rachunku nie ma statusu osoby objętej raportowaniem;
 - b) informacje o posiadaczu rachunku zawierają aktualne, ważne pełnomocnictwo lub upoważnienie do podpisu udzielone osobie posiadającej adres w raportowanej jurysdykcji, a raportująca instytucja finansowa uzyskała lub wcześniej sprawdziła i ma udokumentowane:
 - (i) oświadczenie posiadacza rachunku z jurysdykcji miejsca rezydencji (państwa członkowskiego, Szwajcarii lub innych jurysdykcji) takiego posiadacza rachunku, wśród których nie ma takiej raportowanej jurysdykcji; lub
 - (ii) dowód w postaci dokumentu określający, że posiadacz rachunku nie ma statusu osoby objętej raportowaniem.
- C. Wzmocnione procedury weryfikacyjne dla rachunków o wysokiej wartości. Poniższe wzmocnione procedury weryfikacyjne mają zastosowanie do rachunków o wysokiej wartości.
 1. Elektroniczne wyszukiwanie danych. W odniesieniu do rachunków o wysokiej wartości raportująca instytucja finansowa musi przejrzeć dane, które można przeszukać elektronicznie, posiadane przez daną raportującą instytucję finansową pod kątem którejkolwiek z przesłanek opisanych w części B pkt 2.
 2. Wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej. Jeżeli elektroniczne bazy danych raportującej instytucji finansowej zawierają pola przeznaczone na wszystkie informacje opisane w części C pkt 3 i zawierają wszystkie te informacje, wówczas dalsze wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej nie jest wymagane. Jeżeli elektroniczne bazy danych nie zawierają wszystkich tych informacji, wówczas w odniesieniu do rachunku o wysokiej wartości raportująca instytucja finansowa musi również zweryfikować bieżące papierowe akta klienta, a także — o ile nie są one zawarte w bieżących papierowych aktach klienta — następujące dokumenty powiązane z rachunkiem i uzyskane przez raportującą instytucję finansową w okresie ostatnich pięciu lat, pod kątem którejkolwiek z przesłanek opisanych w części B pkt 2:
 - a) najnowsze dowody w postaci dokumentów, zgromadzone w odniesieniu do danego rachunku;
 - b) najnowszą umowę otwarcia rachunku lub odpowiednią dokumentację;
 - c) najnowszą dokumentację uzyskaną przez raportującą instytucję finansową na mocy procedur AML/KYC (przeciwdziałanie praniu pieniędzy/zasada »znaj swojego klienta«) lub do innych celów regulacyjnych;

- d) aktualnie obowiązujące pełnomocnictwo lub upoważnienie do podpisywania dokumentów; oraz
 - e) aktualnie obowiązujące stałe zlecenia (inne niż w odniesieniu do rachunku depozytowego) przelewu środków.
3. Wyjątki, w których uznaje się, że bazy danych dostarczyły wymaganych informacji. Raportująca instytucja finansowa nie musi przeprowadzać wyszukiwania danych w dokumentacji papierowej opisanego w części C pkt 2, o ile posiadane przez daną raportującą instytucję finansową informacje, które można przeszukać elektronicznie, zawierają następujące elementy:
- a) status rezydencji posiadacza rachunku;
 - b) adres miejsca zamieszkania posiadacza rachunku oraz jego adres korespondencyjny, znajdujące się aktualnie w dokumentach raportującej instytucji finansowej;
 - c) numer(-y) telefonu posiadacza rachunku, o ile takie są, znajdujące się aktualnie w dokumentach raportującej instytucji finansowej;
 - d) w przypadku rachunków finansowych innych niż rachunki depozytowe — istnienie stałych zleceń przelewu środków z rachunku na inny rachunek (w tym rachunek w innym oddziale raportującej instytucji finansowej lub innej instytucji finansowej);
 - e) istnienie aktualnego polecenia przechowywania poczty (hold mail) lub adresu do doręczeń w odniesieniu do danego posiadacza rachunku; oraz
 - f) istnienie pełnomocnictwa lub upoważnienia do podpisu w odniesieniu do rachunku.
4. Uzyskiwanie faktycznych informacji od opiekuna klienta. Oprócz elektronicznego wyszukiwania danych oraz wyszukiwania danych w dokumentacji papierowej, opisanych w części C pkt 1 i 2, raportująca instytucja finansowa musi traktować jako raportowany rachunek każdy rachunek o wysokiej wartości przypisany do danego opiekuna klienta (łącznie z wszelkimi rachunkami finansowymi połączonymi z takim rachunkiem o wysokiej wartości), jeżeli opiekun klienta ma faktyczną wiedzę, że posiadacz rachunku jest osobą raportowaną.
5. Skutki ustalenia występowania przesłanek.
- a) Jeżeli przy zastosowaniu wzmocnionej weryfikacji rachunków o wysokiej wartości opisanej w części C nie zostaną ustalone żadne z przesłanek wymienionych w części B pkt 2, a dany rachunek nie został zidentyfikowany jako posiadany przez osobę raportowaną zgodnie z częścią C pkt 4, dalsze działania nie są wymagane, chyba że wystąpią zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek.
 - b) Jeżeli przy zastosowaniu wzmocnionej weryfikacji rachunków o wysokiej wartości opisanej w części C zostanie stwierdzone występowanie którejkolwiek z przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e) lub jeżeli wystąpią następnie zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, raportująca instytucja finansowa musi traktować rachunek jako rachunek raportowany w odniesieniu do raportowanej jurysdykcji, względem którego zostanie stwierdzona przesłanka, chyba że postanowi zastosować część B pkt 6, a jeden z wyjątków w tym punkcie ma zastosowanie do tego rachunku.
 - c) Jeżeli przy zastosowaniu wzmocnionej weryfikacji rachunków o wysokiej wartości opisanej w części C zostanie stwierdzone występowanie polecenia przechowywania poczty (hold mail) lub adresu do doręczeń, a w odniesieniu do danego posiadacza rachunku nie zostaną stwierdzone żaden inny adres ani żadna z pozostałych przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e), raportująca instytucja finansowa musi uzyskać oświadczenie danego posiadacza rachunku lub dowód w postaci dokumentu w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego posiadacza rachunku. W przypadku gdy raportująca instytucja finansowa nie może uzyskać takiego oświadczenia danego posiadacza rachunku lub dowodu w postaci dokumentu, musi zgłosić dany rachunek właściwemu organowi swojego państwa członkowskiego lub Szwajcarii, w zależności od kontekstu, jako rachunek nieudokumentowany.

6. Jeżeli istniejący rachunek indywidualny nie jest rachunkiem o wysokiej wartości na dzień 31 grudnia poprzedzający wejście w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 27 maja 2015 r., lecz staje się rachunkiem o wysokiej wartości na ostatni dzień następnego roku kalendarzowego, raportująca instytucja finansowa musi dopełnić wzmocnionych procedur weryfikacyjnych opisanych w części C w odniesieniu do takiego rachunku w ciągu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym rachunek stał się rachunkiem o wysokiej wartości. Jeżeli w oparciu o taką weryfikację dany rachunek zostanie zidentyfikowany jako rachunek raportowany, raportująca instytucja finansowa musi przekazać wymagane informacje o takim rachunku w odniesieniu do roku, w którym został on zidentyfikowany jako rachunek raportowany, i co roku w odniesieniu do lat kolejnych, chyba że dany posiadacz rachunku przestanie być osobą raportowaną.
 7. W przypadku gdy raportująca instytucja finansowa zastosuje wzmocnione procedury weryfikacji opisane w części C wobec rachunków o wysokiej wartości, raportująca instytucja finansowa — z wyjątkiem procedury zapytania opiekuna klienta opisanej w części C pkt 4 — nie będzie musiała ponownie ich stosować wobec tego samego rachunku o wysokiej wartości w następnych latach, chyba że dany rachunek jest nieudokumentowany, w którym to przypadku raportująca instytucja finansowa powinna stosować te procedury ponownie co roku do czasu, gdy taki rachunek przestanie być nieudokumentowany.
 8. W przypadku zmiany okoliczności dotyczących rachunku o wysokiej wartości, które powodują powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek opisanych w części B pkt 2, raportująca instytucja finansowa musi traktować rachunek jako rachunek raportowany w odniesieniu do każdej raportowanej jurysdykcji, względem którego zostanie stwierdzona przesłanka, chyba że postanowi zastosować część B pkt 6, a jeden z wyjątków w tym punkcie ma zastosowanie do tego rachunku.
 9. Raportująca instytucja finansowa musi wprowadzić procedury w celu zapewnienia, aby opiekun klienta zidentyfikował każdą zmianę okoliczności dotyczących danego rachunku. Przykładowo, w przypadku gdy opiekun klienta zostanie powiadomiony o nowym adresie korespondencyjnym posiadacza rachunku w raportowanej jurysdykcji, raportująca instytucja finansowa zobowiązana jest traktować nowy adres jako zmianę okoliczności, a jeżeli zdecyduje się zastosować część B pkt 6, musi uzyskać odpowiednią dokumentację od posiadacza rachunku.
- D. Weryfikacja istniejących rachunków indywidualnych o wysokiej wartości musi zostać zakończona w ciągu roku od wejścia w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 27 maja 2015 r. Weryfikacja istniejących rachunków indywidualnych o niższej wartości musi zostać zakończona w ciągu dwóch lat od wejścia w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 27 maja 2015 r.
- E. Jakikolwiek istniejący rachunek indywidualny, który został zidentyfikowany jako rachunek raportowany na mocy niniejszej sekcji, musi być traktowany jako rachunek raportowany we wszystkich kolejnych latach, chyba że posiadacz rachunku przestanie być osobą raportowaną.

SEKCJA IV

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC NOWYCH RACHUNKÓW INDYWIDUALNYCH

Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji rachunków raportowanych wśród nowych rachunków indywidualnych.

- A. W odniesieniu do nowych rachunków indywidualnych, przy otwieraniu rachunku, raportująca instytucja finansowa musi uzyskać oświadczenie posiadacza rachunku, które może stanowić część dokumentacji otwarcia rachunku, pozwalające raportującej instytucji finansowej na określenie jednej lub większej liczby rezydencji posiadacza rachunku do celów podatkowych i potwierdzenie zasadności takiego oświadczenia na podstawie informacji otrzymanych przez raportującą instytucję finansową w związku z otwarciem rachunku, łącznie z wszelką dokumentacją zgromadzoną na mocy procedur AML/KYC.
- B. Jeżeli oświadczenie wskazuje, że posiadacz rachunku jest rezydentem raportowanej jurysdykcji do celów podatkowych, raportująca instytucja finansowa musi traktować rachunek jako rachunek raportowany, a oświadczenie musi również zawierać numer NIP posiadacza rachunku w odniesieniu do takiej raportowanej jurysdykcji (z zastrzeżeniem sekcji I część D oraz datę urodzenia).
- C. W przypadku wystąpienia zmiany okoliczności związanych z nowym rachunkiem indywidualnym, która sprawia, że raportująca instytucja finansowa dowiadyuje się lub ma powody sądzić, że pierwotne oświadczenie posiadacza rachunku jest niepoprawne lub nierzetelne, raportująca instytucja finansowa nie może opierać się na pierwotnym oświadczeniu posiadacza rachunku i musi uzyskać ważne oświadczenie, które określa rezydencję (rezydencje) posiadacza rachunku do celów podatkowych.

SEKCJA V

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC ISTNIEJĄCYCH RACHUNKÓW PODMIOTÓW

Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji rachunków raportowanych wśród istniejących rachunków podmiotów.

- A. Rachunki podmiotów niewymagające weryfikacji, identyfikacji ani raportowania. O ile raportująca instytucja finansowa nie dokona innego wyboru, w odniesieniu do wszystkich istniejących rachunków podmiotów albo oddzielnie, w odniesieniu do każdej wyraźnie zidentyfikowanej grupy takich rachunków, istniejący rachunek podmiotów, którego łączne saldo lub wartość nie przekraczają — na dzień 31 grudnia poprzedzający wejście w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 27 maja 2015 r. — kwoty 250 000 USD lub równoważnej kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Szwajcarii, nie musi być weryfikowany, identyfikowany ani raportowany jako rachunek raportowany do czasu aż jego łączne saldo lub wartość nie przekroczy tej kwoty na ostatni dzień któregokolwiek z kolejnych lat kalendarzowych.
- B. Rachunki podmiotów będące przedmiotem weryfikacji. Istniejący rachunek podmiotów, którego łączne saldo lub wartość przekraczają — na dzień 31 grudnia poprzedzający wejście w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 27 maja 2015 r. — kwotę 250 000 USD lub równoważną kwotę denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Szwajcarii, oraz istniejący rachunek podmiotów, który nie przekracza — na dzień 31 grudnia poprzedzający wejście w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 27 maja 2015 r. — tej kwoty, ale którego łączne saldo lub wartość przekraczają taką kwotę na ostatni dzień któregokolwiek z kolejnych lat kalendarzowych, muszą zostać poddane weryfikacji zgodnie z procedurami określonymi w części D.
- C. Rachunki podmiotów, wobec których wymagane jest raportowanie. W odniesieniu do istniejących rachunków podmiotów opisanych w części B, wyłącznie rachunki, które znajdują się w posiadaniu co najmniej jednego podmiotu będącego osobą raportowaną lub w posiadaniu pasywnych NFE (podmiotów niebędących instytucjami finansowymi) kontrolowanych przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną, są traktowane jako rachunki raportowane.
- D. Procedury weryfikacji na potrzeby identyfikowania rachunków podmiotów, wobec których wymagane jest raportowanie. Wobec istniejących rachunków podmiotów opisanych w części B raportująca instytucja finansowa musi zastosować następujące procedury weryfikacji dla określenia, czy są one w posiadaniu co najmniej jednej osoby raportowanej lub pasywnego NFE kontrolowanych przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną:
1. Ustalenie, czy podmiot jest osobą raportowaną.
 - a) weryfikacja informacji posiadanych do celów regulacyjnych lub do celów związanych z relacjami z klientem (łącznie z informacjami zgromadzonymi na mocy procedur AML/KYC) w celu określenia, czy informacje wskazują, że posiadacz rachunku jest rezydentem w raportowanej jurysdykcji. W tym celu informacje wskazujące na to, że posiadacz rachunku jest rezydentem w raportowanej jurysdykcji obejmują miejsce uzyskania zdolności prawnej lub rejestracji lub adres w raportowanej jurysdykcji;
 - b) jeżeli informacje wskazują na to, że posiadacz rachunku jest rezydentem w raportowanej jurysdykcji, raportująca instytucja finansowa musi traktować rachunek jako rachunek raportowany, chyba że uzyska od posiadacza rachunku oświadczenie lub w sposób racjonalny ustali na podstawie posiadanych informacji lub informacji dostępnych publicznie, że posiadacz rachunku nie jest osobą raportowaną.
 2. Ustalenie, czy podmiot jest pasywnym NFE kontrolowanym przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną. W odniesieniu do posiadacza rachunku w przypadku istniejącego rachunku podmiotu (łącznie z podmiotem będącym osobą raportowaną) raportująca instytucja finansowa musi ustalić, czy posiadacz rachunku jest pasywnym NFE kontrolowanym przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną. Jeżeli którakolwiek z osób kontrolujących pasywny NFE jest osobą raportowaną, rachunek musi być traktowany jako rachunek raportowany. Dokonując tych ustaleń, raportująca instytucja finansowa musi stosować się do wskazówek w części D pkt 2 lit. a)–c) w kolejności najstosowniejszej do danych okoliczności.
 - a) Ustalenie, czy posiadacz rachunku jest pasywnym NFE. Do celów ustalenia, czy posiadacz rachunku jest pasywnym NFE, raportująca instytucja finansowa musi uzyskać od posiadacza rachunku oświadczenie, aby określić jego status, chyba że posiada już informacje lub publicznie dostępne są informacje, na podstawie których może racjonalnie stwierdzić, że posiadacz rachunku jest aktywnym NFE lub instytucją finansową inną niż podmiot inwestujący opisany w sekcji VIII część A pkt 6 lit. b), niebędący instytucją finansową z jurysdykcji uczestniczącej.

- b) Ustalenie osób kontrolujących posiadacza rachunku. Do celów ustalenia osób kontrolujących posiadacza rachunku raportująca instytucja finansowa może opierać się na informacjach zgromadzonych i przechowywanych na mocy procedur AML/KYC.
- c) Ustalenie, czy osoba kontrolująca pasywny NFE jest osobą raportowaną. Do celów ustalenia, czy osoba kontrolująca pasywny NFE jest osobą raportowaną, raportująca instytucja finansowa może opierać się na:
 - (i) informacjach zgromadzonych i przechowywanych na mocy procedur AML/KYC w przypadku istniejącego rachunku podmiotu, który to rachunek znajduje się w posiadaniu co najmniej jednego NFE i którego łączne saldo lub wartość nie przekraczają kwoty 1 000 000 USD lub równoważnej kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Szwajcarii; lub
 - (ii) oświadczeniu posiadacza rachunku lub takiej osoby kontrolującej z jurysdykcji (państwa członkowskiego, Szwajcarii lub innej jurysdykcji), w których dana osoba kontrolująca jest rezydentem do celów podatkowych.

E. Czas trwania weryfikacji oraz dodatkowe procedury mające zastosowanie do istniejących rachunków podmiotów

1. Weryfikacja istniejących rachunków podmiotów, których łączne saldo lub wartość przekraczają — na dzień 31 grudnia poprzedzający wejście w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 27 maja 2015 r. — kwotę 250 000 USD lub równoważną kwotę denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Szwajcarii, musi zostać zakończona w ciągu dwóch lat od wejścia w życie tego protokołu.
2. Weryfikacja istniejących rachunków podmiotów, których łączne saldo lub wartość nie przekraczają — na dzień 31 grudnia poprzedzający wejście w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 27 maja 2015 r. — kwoty 250 000 USD lub równoważnej kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Szwajcarii, ale przekraczają tę kwotę na dzień 31 grudnia któregośkolwiek z kolejnych lat, musi zostać zakończona w ciągu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym łączne saldo lub wartość przekroczyły taką kwotę.
3. W przypadku wystąpienia zmiany okoliczności związanych z istniejącym rachunkiem podmiotu, która sprawia, że raportująca instytucja finansowa dowiadyuje się lub ma powody sądzić, że oświadczenie posiadacza rachunku lub inna dokumentacja związana z rachunkiem są niepoprawne lub nierzetelne, raportująca instytucja finansowa musi ponownie określić status rachunku zgodnie z procedurami określonymi w części D.

SEKCJA VI

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC NOWYCH RACHUNKÓW PODMIOTÓW

Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji rachunków raportowanych wśród nowych rachunków podmiotów.

- A. Procedury weryfikacji na potrzeby identyfikowania rachunków podmiotów, wobec których wymagane jest raportowanie. Wobec nowych rachunków podmiotów raportująca instytucja finansowa musi zastosować następujące procedury weryfikacji dla ustalenia, czy posiadaczem rachunku są co najmniej jedna osoba raportowana lub pasywne NFE kontrolowane przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną:
1. Ustalenie, czy podmiot jest osobą raportowaną.
 - a) Uzyskanie oświadczenia posiadacza rachunku, które może stanowić część dokumentacji otwarcia rachunku, pozwalające raportującej instytucji finansowej na ustalenie (jednej lub większej liczby) rezydencji posiadacza rachunku do celów podatkowych i potwierdzenie zasadności takiego oświadczenia na podstawie informacji otrzymanych przez raportującą instytucję finansową w związku z otwarciem rachunku, łącznie z wszelką dokumentacją zgromadzoną na mocy procedur AML/KYC. Jeżeli dany podmiot poświadczy, że nie ma rezydencji do celów podatkowych, raportująca instytucja finansowa może opierać się adresie głównego miejsca prowadzenia działalności podmiotu w celu ustalenia rezydencji posiadacza rachunku.

- b) Jeżeli oświadczenie wskazuje na to, że posiadacz rachunku jest rezydentem w raportowanej jurysdykcji, raportująca instytucja finansowa musi traktować rachunek jako rachunek raportowany, chyba że w sposób racjonalny ustali na podstawie posiadanych informacji lub informacji dostępnych publicznie, że posiadacz rachunku nie jest osobą raportowaną w odniesieniu do takiej raportowanej jurysdykcji.
2. Ustalenie, czy podmiot jest pasywnym NFE kontrolowanym przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną. W odniesieniu do posiadacza rachunku w przypadku nowego rachunku podmiotu (łącznie z podmiotem będącym osobą raportowaną) raportująca instytucja finansowa musi ustalić, czy posiadacz rachunku jest pasywnym NFE kontrolowanym przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną. Jeżeli którakolwiek z osób kontrolujących pasywny NFE jest osobą raportowaną, rachunek musi być traktowany jako rachunek raportowany. Dokonując tych ustaleń, raportująca instytucja finansowa musi stosować się do wskazówek w części A pkt 2 lit. a)–c) w kolejności najstosowniejszej do danych okoliczności.
- a) Ustalenie, czy posiadacz rachunku jest pasywnym NFE. Do celów ustalenia, czy posiadacz rachunku jest pasywnym NFE, raportująca instytucja finansowa musi polegać na oświadczeniu posiadacza rachunku, aby określić jego status, chyba że posiada już informacje lub publicznie dostępne są informacje, na podstawie których może racjonalnie stwierdzić, że posiadacz rachunku jest aktywnym NFE lub instytucją finansową inną niż podmiot inwestujący opisany w sekcji VIII część A pkt 6 lit. b), niebędący instytucją finansową z jurysdykcji uczestniczącej.
- b) Ustalenie osób kontrolujących posiadacza rachunku. Do celów ustalenia osób kontrolujących posiadacza rachunku raportująca instytucja finansowa może opierać się na informacjach zgromadzonych i przechowywanych na mocy procedur AML/KYC.
- c) Ustalenie, czy osoba kontrolująca pasywny NFE jest osobą raportowaną. Do celów ustalenia, czy osoba kontrolująca pasywny NFE jest osobą raportowaną, raportująca instytucja finansowa może opierać się na oświadczeniu posiadacza rachunku lub takiej osoby kontrolującej.

SEKCJA VII

SZCZEGÓLNE ZASADY NALEŻYTEJ STARANNOŚCI

Poniższe dodatkowe zasady mają zastosowanie we wdrażaniu procedur należytej staranności opisanych powyżej:

- A. Poleganie na oświadczeniach i dowodach w postaci dokumentów. Raportująca instytucja finansowa nie może opierać się na oświadczeniu lub dowodzie w postaci dokumentów, jeżeli wie lub ma powody sądzić, że oświadczenie lub dowód w postaci dokumentów są niepoprawne lub nierzetelne.
- B. Alternatywne procedury dla rachunków finansowych będących w posiadaniu indywidualnych beneficjentów pieniężnych umów ubezpieczenia lub umów renty oraz dla grupowych pieniężnych umów ubezpieczenia lub grupowych umów renty. Raportująca instytucja finansowa może domniemywać, że indywidualny beneficjent (inny niż właściciel) pieniężnej umowy ubezpieczenia lub umowy renty, otrzymujący świadczenie z tytułu śmierci, nie jest osobą raportowaną, i może traktować taki rachunek finansowy jako inny niż rachunek raportowany, chyba że raportująca instytucja finansowa rzeczywiście wie lub ma powody, by sądzić, iż beneficjentem jest osoba raportowana. Raportująca instytucja finansowa ma powody, by sądzić, iż beneficjentem pieniężnej umowy ubezpieczenia lub umowy renty jest osoba raportowana, jeżeli informacje zgromadzone przez raportującą instytucję finansową i związane z beneficjentem zawierają przesłanki opisane w sekcji III część B. Jeżeli raportująca instytucja finansowa rzeczywiście wie lub ma powody, by sądzić, iż beneficjentem jest osoba raportowana, raportująca instytucja finansowa musi stosować się do procedur zawartych w sekcji III część B.

Państwo członkowskie lub Szwajcaria mają możliwość zezwolenia raportującym instytucjom finansowym na traktowanie rachunku finansowego, który jest udziałem członka w grupowej pieniężnej umowie ubezpieczenia lub grupowej umowie renty, jako rachunku finansowego, który nie jest rachunkiem raportowanym, do dnia, w którym określona kwota staje się należna na rzecz pracownika/posiadacza świadectwa lub beneficjenta, jeżeli dany rachunek finansowy, który jest udziałem członka w grupowej pieniężnej umowie ubezpieczenia lub grupowej umowie renty, spełnia następujące wymogi:

- a) grupowa pieniężna umowa ubezpieczenia lub grupowa umowa renty są wystawione na rzecz pracodawcy i obejmują co najmniej 25 pracowników/posiadaczy świadectwa;

- b) pracownicy/posiadacze świadectwa są uprawnieni do otrzymania jakiejkolwiek wartości umowy związanej z ich udziałami oraz do wyznaczenia beneficjentów świadczenia wypłacanego z tytułu śmierci pracownika; oraz
- c) łączna kwota należna każdemu pracownikowi/posiadaczowi świadectwa lub beneficjentowi nie przekracza kwoty 1 000 000 USD lub równoważnej kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Szwajcarii.

Termin »grupowa pieniężna umowa ubezpieczenia« oznacza pieniężną umowę ubezpieczenia, która (i) zapewnia ochronę ubezpieczeniową osób fizycznych, które przystąpiły do umowy za pośrednictwem pracodawcy, stowarzyszenia handlowego, związku zawodowego lub innego stowarzyszenia lub grupy; oraz (ii) przewiduje zapłatę składki od każdego członka grupy (lub członka kategorii w ramach grupy), która to składka jest określona bez względu na indywidualne cechy zdrowotne inne niż wiek, płeć i nałóg palenia danego członka (lub kategorii członków) danej grupy.

Termin »grupowa umowa renty« oznacza umowę renty, na mocy której zobowiązanymi są osoby fizyczne, które przystąpiły do umowy za pośrednictwem pracodawcy, stowarzyszenia handlowego, związku zawodowego lub innego stowarzyszenia lub grupy.

Zanim wejdzie w życie protokół zmieniający podpisany w dniu 27 maja 2015 r., państwa członkowskie informują Szwajcarię, a Szwajcaria informuje Komisję Europejską, czy skorzystały z możliwości przewidzianej w niniejszej części. Komisja Europejska może koordynować przekazanie wiadomości od państw członkowskich skierowanych do Szwajcarii oraz przekazuje wiadomości Szwajcarii do wszystkich państw członkowskich. Informacje o wszelkich dalszych zmianach dotyczących skorzystania z tej możliwości przez państwo członkowskie lub Szwajcarię są przekazywane w ten sam sposób.

C. Sumowanie salda rachunku i reguły walutowe.

1. Sumowanie rachunków indywidualnych. Do celów określania łącznego salda lub wartości rachunków finansowych posiadanych przez osobę fizyczną, raportująca instytucja finansowa jest zobowiązana sumować wszystkie rachunki finansowe prowadzone przez raportującą instytucję finansową lub podmiot powiązany, ale wyłącznie w takim zakresie, w jakim systemy komputerowe raportującej instytucji finansowej łączą ze sobą rachunki finansowe przez odniesienie do elementu danych, takiego jak numer klienta lub numer NIP, oraz w zakresie, w jakim systemy te pozwalają na sumowanie sald lub wartości rachunków. Każdemu współposiadaczowi rachunku finansowego przypisuje się całe saldo lub wartość posiadanych wspólnie rachunków finansowych do celów stosowania wymogów sumowania opisanych w niniejszym punkcie.
2. Sumowanie rachunków podmiotów. Do celów określania łącznego salda lub wartości rachunków finansowych posiadanych przez podmiot, raportująca instytucja finansowa jest zobowiązana uwzględnić wszystkie rachunki finansowe prowadzone przez raportującą instytucję finansową lub podmiot powiązany, ale wyłącznie w takim zakresie, w jakim systemy komputerowe raportującej instytucji finansowej łączą ze sobą rachunki finansowe przez odniesienie do elementu danych, takiego jak numer klienta lub numer NIP, oraz w zakresie, w jakim systemy te pozwalają na sumowanie sald lub wartości rachunków. Każdemu współposiadaczowi rachunku finansowego przypisuje się całe saldo lub wartość posiadanych wspólnie rachunków finansowych do celów stosowania wymogów sumowania opisanych w niniejszym punkcie.
3. Szczególna zasada sumowania mająca zastosowanie do opiekunów klienta. Do celów określenia łącznego salda lub wartości rachunków finansowych posiadanych przez osobę w celu ustalenia, czy rachunek finansowy jest rachunkiem o wysokiej wartości, raportująca instytucja finansowa jest również zobowiązana, w przypadku każdego rachunku finansowego, o którym opiekun klienta wie lub ma powody, by sądzić, że jest on bezpośrednio lub pośrednio posiadany, kontrolowany lub założony (oprócz rachunków powierniczych) przez tę samą osobę, do sumowania wszystkich takich rachunków.
4. Kwoty traktowane jako kwoty obejmujące równowartość w innych walutach. Wszystkie kwoty w dolarach lub kwoty denominowane w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Szwajcarii traktuje się jako obejmujące równoważne kwoty w innych walutach, zgodnie z prawem krajowym.

SEKCJA VIII

TERMINY ZDEFINIOWANE

Następujące terminy mają znaczenie określone poniżej:

A. Raportująca instytucja finansowa

1. Termin »raportująca instytucja finansowa« oznacza każdą instytucję finansową z państwa członkowskiego lub szwajcarską instytucję finansową, w zależności od kontekstu, niebędącą nieraportującą instytucją finansową.
2. Termin »instytucja finansowa z jurysdykcji uczestniczącej« oznacza (i) każdą instytucję finansową będącą rezydentem w jurysdykcji uczestniczącej, z wyłączeniem jednak wszelkich oddziałów tej instytucji finansowej zlokalizowanych poza daną jurysdykcją uczestniczącą, oraz (ii) każdy oddział instytucji finansowej, która nie jest rezydentem w jurysdykcji uczestniczącej, o ile dany oddział jest zlokalizowany w danej jurysdykcji uczestniczącej.
3. Termin »instytucja finansowa« oznacza instytucję powierniczą, instytucję depozytową, podmiot inwestujący lub określony zakład ubezpieczeń.
4. Termin »instytucja powiernicza« oznacza każdy podmiot, który — w ramach istotnej części swojej działalności gospodarczej — przechowuje aktywa finansowe na rachunek innych osób. Uważa się, że przechowywanie aktywów finansowych na rachunek innych osób stanowi istotną część działalności gospodarczej podmiotu, jeżeli jego przychody brutto przypadające na przechowywanie aktywów finansowych i na związane z tym usługi finansowe stanowią co najmniej 20 % przychodów brutto tego podmiotu w krótszym z następujących okresów: (i) okresie trzech lat, kończącym się 31 grudnia (lub ostatniego dnia roku obrachunkowego, jeżeli nie są one tożsame) poprzedzającym rok, w którym jest dokonywane ustalenie tego udziału; lub (ii) okresie istnienia tego podmiotu.
5. Termin »instytucja depozytowa« oznacza każdy podmiot, który przyjmuje depozyty w ramach prowadzonej działalności bankowej lub podobnej.
6. Termin »podmiot inwestujący« oznacza każdy podmiot:
 - a) który w ramach działalności gospodarczej wykonuje głównie co najmniej jedną z następujących czynności lub operacji na rzecz lub w imieniu klienta:
 - (i) obrót instrumentami rynku pieniężnego (czekami, weksłami, certyfikatami depozytowymi, instrumentami pochodnymi itp.); obrót walutą; obrót pochodnymi instrumentami walutowymi, instrumentami pochodnymi na stopę procentową i indeksowymi instrumentami pochodnymi; obrót zbywalnymi papierami wartościowymi; lub towarowymi kontraktami terminowymi typu future;
 - (ii) zarządzanie indywidualnym i zbiorowym portfelem aktywów; lub
 - (iii) inne formy inwestowania, administrowania lub zarządzania aktywami finansowymi lub środkami pieniężnymi w imieniu innych osób;
 - lub
 - b) którego przychody brutto przypadają głównie na inwestowanie lub reinwestowanie aktywów finansowych lub obrót tymi aktywami, jeżeli dany podmiot jest zarządzany przez inny podmiot będący instytucją depozytową, instytucją powierniczą, określonym zakładem ubezpieczeń lub podmiotem inwestującym opisanym w części A pkt 6 lit. a).

Uznaje się, że w ramach działalności gospodarczej podmiot wykonuje głównie co najmniej jedną z czynności, o których mowa w części A pkt 6 lit. a), lub że przychody brutto podmiotu przypadają głównie na inwestowanie lub reinwestowanie aktywów finansowych lub obrót tymi aktywami do celów części A pkt 6 lit. b), jeżeli przychody brutto danego podmiotu przypadające na stosowne czynności stanowią co najmniej 50 % przychodów brutto tego podmiotu w krótszym z następujących okresów: (i) okresie trzech lat, kończącym się 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym jest dokonywane ustalenie tego udziału, lub (ii) okresie istnienia tego podmiotu. Termin »podmiot inwestujący« nie obejmuje podmiotu, który jest aktywnym NFE, ponieważ podmiot ten spełnia którekolwiek z kryteriów określonych w części D pkt 9 lit. d)–g).

Niniejszy punkt interpretuje się w sposób spójny ze sformułowaniem zastosowanym w definicji »instytucji finansowej« w zaleceniach Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy.

7. Termin »aktywa finansowe« obejmuje papier wartościowy (na przykład akcję spółki; udział w spółce osobowej lub własność rzeczywistą w spółce osobowej lub trucie charakteryzujących się własnością rozproszoną lub będących w obrocie publicznym; weksel, obligację, skrypt dłużny lub inne dowody wierzytelności), udział w spółce osobowej, umowę towarową, umowę swapu (na przykład swapy stóp procentowych, swapy walutowe, swapy bazowe, górne pułapy stóp procentowych, dolne pułapy stóp procentowych, swapy towarowe, swapy akcyjne, swapy indeksowe i podobne umowy), umowę ubezpieczenia lub umowę renty, bądź jakiegokolwiek udział (łącznie z kontraktem terminowym typu future lub kontraktem terminowym typu forward lub opcją) w papierze wartościowym, udziale w spółce osobowej, umowie towarowej, umowie swapu, umowie ubezpieczenia lub umowie renty. Termin »aktywa finansowe« nie obejmuje niedłużnego, bezpośredniego udziału w nieruchomości.
8. Termin »określony zakład ubezpieczeń« oznacza każdy podmiot będący zakładem ubezpieczeń (lub jednostką dominującą zakładu ubezpieczeń), który zawiera pieniężną umowę ubezpieczenia lub umowę renty, bądź jest zobowiązany do dokonywania płatności z tytułu tych umów.

B. Nieraportująca instytucja finansowa

1. Termin »nieraportująca instytucja finansowa« oznacza każdą instytucję finansową będącą:
 - a) podmiotem rządowym, organizacją międzynarodową lub bankiem centralnym, w sytuacjach innych niż dotyczące płatności wynikającej ze zobowiązania istniejącego w związku z komercyjną działalnością finansową w rodzaju tej prowadzonej przez określony zakład ubezpieczeń, instytucję powierniczą lub instytucję depozytową;
 - b) powszechnym funduszem emerytalnym; zamkniętym funduszem emerytalnym; funduszem emerytalnym podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego; lub kwalifikowanym wystawcą kart kredytowych;
 - c) innym podmiotem, który niesie ze sobą niskie ryzyko zostania wykorzystanym do uchylenia się od opodatkowania, ma zasadniczo podobne cechy jak którykolwiek z podmiotów opisanych w części B pkt 1 lit. a) i b) oraz jest zdefiniowany w prawie krajowym jako nieraportująca instytucja finansowa, i — w przypadku państw członkowskich — o którym mowa w art. 8 ust. 7a dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, i o którym jest powiadamiana Szwajcaria, a w przypadku Szwajcarii, o którym jest informowana Komisja Europejska, pod warunkiem że status takiego podmiotu jako nieraportującej instytucji finansowej nie utrudnia realizacji celów niniejszej Umowy;
 - d) zwolnionym przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania; lub
 - e) trustem w zakresie, w jakim powiernik trustu jest raportującą instytucją finansową i zgłasza wszystkie informacje, których zgłoszenie jest wymagane na mocy sekcji I, w odniesieniu do wszystkich rachunków raportowanych trustu.
2. Termin »podmiot rządowy« oznacza rząd państwa członkowskiego, Szwajcarii lub innej jurysdykcji, wszelkie jednostki terytorialne niższego szczebla państwa członkowskiego, Szwajcarii lub innej jurysdykcji (które — w celu uniknięcia wątpliwości — obejmują państwo, prowincję, okręgi lub gminy), lub każdą agencję lub instytucję państwa członkowskiego, Szwajcarii lub innej jurysdykcji będące w całości własnością danego państwa lub jurysdykcji lub którychkolwiek z wyżej wymienionych jednostek (każda zwana dalej »podmiotem rządowym«). Kategoria ta obejmuje integralne części, kontrolowane podmioty, a także jednostki terytorialne niższego szczebla państwa członkowskiego, Szwajcarii lub innej jurysdykcji.
 - a) »Integralna część« państwa członkowskiego, Szwajcarii lub innej jurysdykcji oznacza każdą osobę, organizację, agencję, urząd, fundusz, instytucję lub inny organ, niezależnie od tego, w jaki sposób zostały one określone, stanowiące organ sprawujący władzę w państwie członkowskim, Szwajcarii lub innej jurysdykcji. Dochody netto tego organu sprawującego władzę muszą być zapisywane na jej własnym rachunku lub na innych rachunkach danego państwa członkowskiego, Szwajcarii lub innej jurysdykcji, a żadna część tych dochodów nie przynosi korzyści żadnej osobie prywatnej. Integralna część nie obejmuje żadnej osoby, która sprawuje władzę, jest urzędnikiem lub zarządcą działającymi w swoim imieniu prywatnym lub osobistym.

- b) »Podmiot kontrolowany« oznacza podmiot, który jest odrębny w formie od państwa członkowskiego, Szwajcarii lub innej jurysdykcji lub który w inny sposób stanowi oddzielny podmiot prawa, pod warunkiem że:
- (i) podmiot ten jest w całości własnością co najmniej jednego podmiotu rządowego i jest kontrolowany przez co najmniej jeden taki podmiot, bezpośrednio lub za pośrednictwem co najmniej jednego podmiotu kontrolowanego;
 - (ii) dochody netto tego podmiotu są zapisywane na jego własnym rachunku lub na rachunkach co najmniej jednego podmiotu rządowego, a żadna część tych dochodów nie przynosi korzyści jakiegokolwiek osobie prywatnej; oraz
 - (iii) po rozwiązaniu tego podmiotu jego aktywa powierzane są co najmniej jednemu podmiotowi rządowemu.
- c) Uważa się, że dochód nie przynosi korzyści osobom prywatnym, jeśli takie osoby są zakładanymi beneficjentami programu rządowego, a działania w ramach tego programu realizowane są dla dobra ogółu lub odnoszą się do zarządzania określoną sferą administracji. Niezależnie od powyższego uważa się jednak, że dochód przynosi korzyść osobom prywatnym, jeśli pochodzi on z wykorzystywania podmiotu rządowego do prowadzenia działalności komercyjnej, takiej jak bankowość komercyjna, w ramach której świadczone są usługi finansowe na rzecz osób prywatnych.
3. Termin »organizacja międzynarodowa« oznacza organizację międzynarodową lub jej agencję lub instytucję będącą w całości jej własnością. Kategoria ta obejmuje organizację międzyrządową (w tym organizację ponadnarodową): (i) w skład której wchodzi głównie rządy; (ii) która zawarła z państwem członkowskim, Szwajcarią lub inną jurysdykcją obowiązujące porozumienie w sprawie lokalizacji jej siedziby lub podobne merytoryczne porozumienie; i (iii) której dochód nie przynosi korzyści osobom prywatnym.
4. Termin »bank centralny« oznacza instytucję określoną przez prawo lub wyznaczoną przez rząd jako główna władza — inna niż rząd samego państwa członkowskiego, Szwajcarii lub innej jurysdykcji — emitująca instrumenty przeznaczone do obiegu jako waluta. Instytucja taka może obejmować podmiot odrębny od rządu danego państwa członkowskiego, Szwajcarii lub innej jurysdykcji, niezależnie od tego, czy należy w całości lub w części do tego państwa członkowskiego, Szwajcarii lub innej jurysdykcji.
5. Termin »powszechny fundusz emerytalny« oznacza fundusz utworzony w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci, bądź też jakiegokolwiek kombinacji tych świadczeń, na rzecz beneficjentów będących obecnymi lub byłymi pracownikami (lub osobami wskazanymi przez takich pracowników) co najmniej jednego pracodawcy, w zamian za świadczone przez nich usługi, pod warunkiem że fundusz:
- a) nie ma żadnego beneficjenta, który miałby prawo do więcej niż 5 % aktywów funduszu;
 - b) podlega regulacjom rządowym i zapewnia coroczne przekazywanie informacji organom podatkowym; oraz
 - c) spełnia co najmniej jeden z następujących wymogów:
 - (i) jest ogólnie zwolniony z opodatkowania od dochodów z inwestycji lub opodatkowanie takich dochodów jest odroczone lub podlega stawce obniżonej, ze względu na status funduszu jako programu emerytalnego;
 - (ii) co najmniej 50 % całkowitych składek na rzecz funduszu (innych niż przeniesienie aktywów z innych programów opisanych w części B pkt 5–7 lub z rachunków emerytalnych i rentowych opisanych w części C pkt 17 lit. a)) pochodzi z wpłat pracodawców;
 - (iii) przenoszenie środków lub wypłaty z funduszu są dozwolone tylko w przypadku wystąpienia określonych zdarzeń związanych z przejściem na emeryturę, niepełnosprawnością lub śmiercią (z wyjątkiem przenoszenia środków do innych funduszy emerytalnych opisanych w części B pkt 5–7 lub do rachunków emerytalnych i rentowych opisanych w części C pkt 17 lit. a)), bądź dokonanie przeniesienia lub wypłaty środków przed wystąpieniem określonego zdarzenia skutkuje nałożeniem kar; lub
 - (iv) składki (inne niż określone, dozwolone wpłaty uzupełniające) wpłacane przez pracowników do funduszu są ograniczone zależnie od dochodu pracownika lub nie mogą przekroczyć rocznie kwoty 50 000 USD lub równoważnej kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Szwajcarii, przy zastosowaniu zasad określonych w sekcji VII część C w odniesieniu do sumowania rachunków i przeliczania walut obcych.

6. Termin »zamknięty fundusz emerytalny« oznacza fundusz utworzony w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci na rzecz beneficjentów będących obecnymi lub byłymi pracownikami (lub na rzecz osób wskazanych przez takich pracowników) co najmniej jednego pracodawcy, w zamian za świadczone przez nich usługi, pod warunkiem że:
- a) fundusz ma mniej niż 50 uczestników;
 - b) fundusz jest finansowany przez co najmniej jednego pracodawcę, który nie jest podmiotem inwestującym ani pasywnym NFE;
 - c) składki pracownika i pracodawcy na rzecz funduszu (z wyjątkiem przenoszenia aktywów z innych rachunków emerytalnych i rentowych opisanych w części C pkt 17 lit. a)) są ograniczone zależnie od, odpowiednio, wypracowanego dochodu i wysokości wynagrodzenia pracownika;
 - d) uczestnicy, którzy nie są rezydentami jurysdykcji (państwa członkowskiego lub Szwajcarii), w którym dany fundusz został utworzony, nie są uprawnieni do więcej niż 20 % aktywów funduszu; oraz
 - e) fundusz podlega regulacjom rządowym i zapewnia coroczne przekazywanie informacji organom podatkowym.
7. Termin »fundusz emerytalny podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego« oznacza fundusz utworzony przez podmiot rządowy, organizację międzynarodową lub bank centralny w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci na rzecz beneficjentów lub uczestników będących obecnymi lub byłymi pracownikami (lub na rzecz osób wskazanych przez takich pracowników), bądź niebędących obecnymi lub byłymi pracownikami, jeżeli świadczenia zapewniane takim beneficjentom lub uczestnikom są wypłacane w zamian za usługi wykonane na rzecz danego podmiotu rządowego, danej organizacji międzynarodowej lub danego banku centralnego.
8. Termin »kwalifikowany wystawca kart kredytowych« oznacza instytucję finansową spełniającą następujące wymogi:
- a) instytucja finansowa jest instytucją finansową tylko dlatego, że jest wystawcą kart kredytowych akceptującym depozyty tylko wtedy, gdy klient dokonuje płatności przekraczającej saldo debetowe karty, a nadpłacona kwota nie jest natychmiast zwracana klientowi; oraz
 - b) począwszy od wejścia w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 27 maja 2015 r. lub przed jego wejściem w życie, instytucja finansowa wdroży politykę i procedury zapobiegające dokonaniu przez klienta nadpłaty przekraczającej kwotę 50 000 USD lub równoważną kwotę denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Szwajcarii, albo zapewniające, aby wszelkie nadpłacone przez klienta kwoty przekraczające tę kwotę były temu klientowi zwracane w ciągu 60 dni, każdorazowo przy zastosowaniu zasad dotyczących sumowania rachunków i przeliczania walut obcych, określonych w sekcji VII część C. W tym celu pojęcie nadpłata przez klienta nie odnosi się do salda dodatniego w zakresie spornych obciążeń, obejmuje jednak salda dodatnie wynikające ze zwrotów towarów.
9. Termin »zwolnione przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania« oznacza podmiot inwestujący regulowany jako przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że wszystkie udziały w tym przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania są w posiadaniu osób fizycznych lub podmiotów niebędących osobami raportowanymi, z wyjątkiem pasywnego NFE kontrolowanego przez osoby kontrolujące będące osobami raportowanymi, bądź też pod warunkiem że wszystkie te udziały są posiadane za pośrednictwem takich osób fizycznych lub podmiotów.
- Wyemitowanie fizycznych akcji na okaziciela przez przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania samo w sobie nie powoduje utraty przez podmiot inwestujący, który jest regulowany jako takie przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, statusu zwolnionego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, na mocy części B pkt 9, pod warunkiem że:
- a) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania nie wyemitowało i nie wyemituje żadnych fizycznych akcji na okaziciela po dniu 31 grudnia poprzedzającym wejście w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 27 maja 2015 r.;
 - b) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania umorzy wszystkie takie udziały po ich wykupieniu;
 - c) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania wykonuje wszelkie procedury należytej staranności określone w sekcjach II–VII i przekazuje wszelkie informacje podlegające wymogowi przekazania w odniesieniu do wszystkich takich udziałów, gdy udziały te są przedstawiane do celu ich umorzenia lub dokonania innej płatności; oraz

- d) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania posiada polityki i procedury zapewniające, aby takie udziały zostały umorzone lub poddane immobilizacji jak najszybciej, a w każdym razie w ciągu dwóch lat od wejścia w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 27 maja 2015 r.

C. Rachunek finansowy

1. Termin »rachunek finansowy« oznacza rachunek prowadzony przez instytucję finansową i obejmuje rachunek depozytowy i rachunek powierniczy, a także:
 - a) w przypadku podmiotu inwestującego — jakiegokolwiek udział w kapitale lub w wierzytelnościach danej instytucji finansowej. Niezależnie od powyższego termin »rachunek finansowy« nie obejmuje żadnego udziału w kapitale lub w wierzytelnościach podmiotu będącego podmiotem inwestującym wyłącznie, dlatego że (i) udziela on porad inwestycyjnych klientowi i działa w jego imieniu; lub (ii) zarządza portfelami na rzecz klienta i działa w jego imieniu do celów inwestowania aktywów finansowych zdeponowanych w imieniu klienta w instytucji finansowej innej niż taki podmiot lub do celów zarządzania lub administrowania takimi aktywami finansowymi;
 - b) w przypadku instytucji finansowej nieopisanej w części C pkt 1 lit. a) — jakiegokolwiek udział w kapitale lub w wierzytelnościach danej instytucji finansowej, jeżeli dana kategoria udziałów została utworzona w celu uniknięcia raportowania zgodnie z sekcją I; oraz
 - c) wszelkie pieniężne umowy ubezpieczenia i wszelkie umowy renty, zawarte lub prowadzone przez instytucję finansową, inne niż niezwiązane z inwestowaniem, nieprzenoszalne, natychmiastowo wypłacane renty dożywotnie, zawierane z osobą fizyczną, skutkujące wypłatą świadczenia emerytalnego lub rentowego, w ramach rachunku, który jest rachunkiem wyłączonym.

Termin »rachunek finansowy« nie obejmuje żadnego rachunku, który jest rachunkiem wyłączonym.

2. Termin »rachunek depozytowy« obejmuje każdy rachunek prowadzony w celach komercyjnych, rachunek bieżący, oszczędnościowo-rozliczeniowy, terminowy lub oszczędnościowy lub rachunek, potwierdzeniem którego jest certyfikat depozytowy, certyfikat oszczędnościowy, certyfikat inwestycyjny, certyfikat zadłużeniowy lub inny podobny instrument prowadzony przez instytucję finansową w ramach zwykłej działalności bankowej lub podobnej. Rachunek depozytowy obejmuje również kwotę posiadaną przez zakład ubezpieczeń na podstawie gwarantowanej umowy inwestycyjnej lub podobnej umowy zobowiązującej do wypłaty lub uznania odsetek z tytułu tych umów.
3. Termin »rachunek powierniczy« oznacza rachunek (inny niż umowa ubezpieczenia lub umowa renty), który obejmuje co najmniej jeden składnik aktywów finansowych na rzecz innej osoby.
4. Termin »udział w kapitale« oznacza, w przypadku spółki osobowej będącej instytucją finansową, udział w kapitale lub zyskach spółki. W przypadku trustu będącego instytucją finansową udział w kapitale uważa się za udział posiadany przez jakąkolwiek osobę traktowaną jako ustanawiający lub beneficjent całości lub części majątku trustu, lub jakąkolwiek inną osobę fizyczną sprawującą ostateczną i faktyczną kontrolę nad trustem. Osoba raportowana będzie traktowana jako beneficjent trustu, jeżeli taka osoba raportowana posiada prawo do otrzymywania bezpośrednio lub pośrednio (na przykład przez pełnomocnika) obowiązkowej wypłaty z trustu lub może otrzymywać, bezpośrednio lub pośrednio, wypłaty uznaniowe z trustu.
5. Termin »umowa ubezpieczenia« oznacza umowę (inną niż umowa renty), zgodnie z którą wystawca zobowiązuje się do wypłacenia określonej kwoty w przypadku zaistnienia określonego zdarzenia obejmującego śmierć, chorobę, wypadek, powstanie odpowiedzialności cywilnej lub majątkowej.
6. Termin »umowa renty« oznacza umowę, zgodnie z którą wystawca zobowiązuje się do wypłacania świadczeń pieniężnych w danym okresie, ustalonym w całości lub w części poprzez odniesienie do średniego dalszego trwania życia co najmniej jednej osoby fizycznej. Termin ten obejmuje także umowę, którą uznaje się za umowę renty zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub praktyką jurysdykcji (państwa członkowskiego, Szwajcarii lub innej jurysdykcji), w których umowa została wydana, na mocy której to umowy wystawca zobowiązuje się do wypłacania świadczeń pieniężnych przez pewną liczbę lat.

7. Termin »pieniężna umowa ubezpieczenia« oznacza umowę ubezpieczenia (inną niż umowa reasekuracji zawarta pomiędzy dwoma zakładami ubezpieczeń), która ma wartość pieniężną.
8. Termin »wartość pieniężna« oznacza większą z poniższych wartości: (i) kwotę świadczenia, do uzyskania której ubezpieczający jest uprawniony w momencie wykupu lub wypowiedzenia umowy (określoną bez dokonywania potrąceń z tytułu wcześniejszej rezygnacji z umowy lub pożyczki pod zastaw polisy); (ii) kwotę, którą ubezpieczający może pożyczyć na mocy umowy lub w związku z umową. Niezależnie od powyższego termin »wartość pieniężna« nie obejmuje kwoty należnej na podstawie umowy ubezpieczenia:
- a) wyłącznie z tytułu śmierci osoby objętej ubezpieczeniem na mocy umowy ubezpieczenia na życie;
 - b) jako świadczenie z tytułu szkody na osobie lub świadczenie chorobowe lub inne świadczenie stanowiące odszkodowanie za stratę ekonomiczną poniesioną na skutek zajścia zdarzenia objętego ubezpieczeniem;
 - c) jako zwrot uprzednio wpłaconych składek (z potrąceniem opłat z tytułu kosztów ubezpieczenia, bez względu na to, czy zostały one faktycznie nałożone) zgodnie z umową ubezpieczenia (inną niż inwestycyjna umowa ubezpieczenia na życie lub umowa renty), w związku z odstąpieniem od umowy lub wypowiedzeniem umowy, zmniejszeniem ryzyka ubezpieczeniowego w efektywnym okresie trwania umowy lub zwrot wynikający z błędu księgowego lub podobnego błędu odnoszącego się do składki;
 - d) jako premia ubezpieczeniowa dla ubezpieczającego (inna niż premia wypłacana w przypadku wypowiedzenia), pod warunkiem że premia ta dotyczy umowy ubezpieczenia, na mocy której jedyne świadczenia należne opisane są w części C pkt 8 lit. b); lub
 - e) jako zwrot składki zaliczkowej lub depozytu składki z tytułu umowy ubezpieczenia, zgodnie z którą składka jest płatna przynajmniej raz w roku, jeżeli kwota składki zaliczkowej lub depozytu składki nie przekracza kolejnej rocznej składki, które będzie należna z tytułu umowy.
9. Termin »istniejący rachunek« oznacza:
- a) rachunek finansowy prowadzony przez raportującą instytucję finansową na dzień 31 grudnia poprzedzający wejście w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 27 maja 2015 r.;
 - b) państwo członkowskie lub Szwajcaria mają możliwość rozszerzenia terminu »istniejący rachunek« w taki sposób, aby oznaczał on również każdy rachunek finansowy posiadacza rachunku, bez względu na datę otwarcia takiego rachunku finansowego, jeżeli:
 - (i) dany posiadacz rachunku posiada również w raportującej instytucji finansowej lub w podmiocie powiązanym w tej samej jurysdykcji (państwie członkowskim lub Szwajcarii), w charakterze raportującej instytucji finansowej, rachunek finansowy będący istniejącym rachunkiem na mocy części C pkt 9 lit. a);
 - (ii) raportująca instytucja finansowa i, stosownie do przypadku, podmiot powiązany w tej samej jurysdykcji (państwie członkowskim lub Szwajcarii) w charakterze raportującej instytucji finansowej traktuje oba powyższe rachunki finansowe, a także wszelkie inne rachunki finansowe danego posiadacza rachunku, które są traktowane jako istniejące rachunki na mocy lit. b), jako jeden rachunek finansowy do celów spełnienia standardów w zakresie wymogów dotyczących wiedzy określonych w sekcji VII część A oraz do celów ustalenia salda lub wartości któregośkolwiek z rachunków finansowych przy zastosowaniu któregośkolwiek z progów rachunku;
 - (iii) w odniesieniu do rachunku finansowego, który podlega procedurom AML/KYC, raportująca instytucja finansowa może spełnić takie procedury AML/KYC względem danego rachunku finansowego, opierając się na procedurach AML/KYC przeprowadzonych wobec istniejącego rachunku opisanego w części C pkt 9 lit. a); oraz
 - (iv) otwarcie rachunku finansowego nie wymaga dostarczenia przez posiadacza rachunku nowych, dodatkowych lub zmienionych informacji o kliencie, innych niż do celów niniejszej Umowy.

Przed wejściem w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 27 maja 2015 r., państwa członkowskie informują Szwajcarię, a Szwajcaria informuje Komisję Europejską, czy skorzystały z możliwości przewidzianej w niniejszym punkcie. Komisja Europejska może koordynować przekazanie wiadomości od państw członkowskich skierowanych do Szwajcarii oraz przekazuje wiadomości Szwajcarii do wszystkich państw członkowskich. Informacje o wszelkich dalszych zmianach dotyczących skorzystania z tej możliwości przez państwo członkowskie lub Szwajcarię są przekazywane w ten sam sposób.

10. Termin »nowy rachunek« oznacza rachunek finansowy prowadzony przez raportującą instytucję finansową, otwarty w dniu wejścia w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 27 maja 2015 r. lub po tej dacie, chyba że dany rachunek traktuje się jako istniejący rachunek w rozumieniu rozszerzonej definicji istniejącego rachunku zgodnie z częścią C pkt 9.
11. Termin »istniejący rachunek indywidualny« oznacza istniejący rachunek posiadany przez co najmniej jedną osobę fizyczną.
12. Termin »nowy rachunek indywidualny« oznacza nowy rachunek posiadany przez co najmniej jedną osobę fizyczną.
13. Termin »istniejący rachunek podmiotów« oznacza istniejący rachunek posiadany przez co najmniej jeden podmiot.
14. Termin »rachunek o niższej wartości« oznacza istniejący rachunek indywidualny, którego łączne saldo lub wartość na dzień 31 grudnia poprzedzający wejście w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 27 maja 2015 r. nie przekraczają kwoty 1 000 000 USD lub równoważnej kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Szwajcarii.
15. Termin »rachunek o wysokiej wartości« oznacza istniejący rachunek indywidualny, którego łączne saldo lub wartość przekraczają — na dzień 31 grudnia poprzedzający wejście w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 27 maja 2015 r. lub na dzień 31 grudnia któregośkolwiek z kolejnych lat — kwotę 1 000 000 USD lub równoważną kwotę denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Szwajcarii.
16. Termin »nowy rachunek podmiotów« oznacza nowy rachunek posiadany przez co najmniej jeden podmiot.
17. Termin »rachunek wyłączony« oznacza którykolwiek z poniższych rachunków:
 - a) rachunek emerytalny lub rentowy spełniający następujące wymogi:
 - (i) rachunek podlega regulacji jako osobiste konto emerytalne lub jest częścią zarejestrowanego lub regulowanego planu emerytalnego lub rentowego prowadzonego w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych lub rentowych (w tym renty inwalidzkiej lub świadczenia z tytułu śmierci);
 - (ii) rachunek korzysta z ulg podatkowych (tj. wpłacane składki, które co do zasady byłyby opodatkowane, podlegają odliczeniu lub wyłączeniu z dochodu brutto posiadacza rachunku lub są opodatkowane według stawki obniżonej bądź opodatkowanie dochodu z inwestycji z danego rachunku jest odroczone lub podlega stawce obniżonej);
 - (iii) wymagane jest coroczne przekazywanie organom podatkowym informacji dotyczących rachunku;
 - (iv) wypłaty z rachunku uzależnione są od osiągnięcia określonego wieku emerytalnego, od inwalidztwa lub od śmierci, lub wypłata środków przed wystąpieniem tych określonych zdarzeń skutkuje nałożeniem kar; oraz
 - (v) (i) wysokość rocznych składek ograniczona jest do kwoty 50 000 USD lub równoważnej kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Szwajcarii, lub mniej; albo (ii) określono maksymalny limit składek możliwych do wpłacenia na rachunek równy kwocie 1 000 000 USD lub równoważnej kwocie denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Szwajcarii, lub mniej, przy zastosowaniu do każdego z tych warunków zasad określonych w sekcji VII część C w odniesieniu do sumowania rachunków i przeliczania walut obcych.

Nie można uznać, że rachunek finansowy, który w innych aspektach spełnia wymóg części C pkt 17 lit. a) ppkt (v), nie spełnia takiego wymogu tylko dlatego, że taki rachunek finansowy może otrzymywać aktywa lub środki przenoszone z co najmniej jednego rachunku finansowego spełniającego wymogi części C pkt 17 lit. a) lub b) lub z co najmniej jednego funduszu emerytalnego lub rentowego spełniającego wymogi któregośkolwiek z postanowień części B pkt 5–7;

b) rachunek spełniający następujące wymogi:

- (i) rachunek podlega regulacji jako instrument inwestycyjny do celów innych niż emerytury i jest regularnie przedmiotem obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych bądź rachunek podlega regulacji jako instrument oszczędnościowy do celów innych niż emerytury;

- (ii) rachunek korzysta z ulg podatkowych (tj. wpłacane składki, które co do zasady byłyby opodatkowane, podlegają odliczeniu lub wyłączeniu z dochodu brutto posiadacza rachunku lub są opodatkowane według stawki obniżonej bądź opodatkowanie dochodu z inwestycji z danego rachunku jest odroczone lub podlega stawce obniżonej);
- (iii) wypłaty z rachunku uzależnione są od spełnienia określonych kryteriów odnoszących się do celu rachunku inwestycyjnego lub oszczędnościowego (na przykład zapewnienie świadczeń edukacyjnych lub medycznych), lub wypłata środków przed spełnieniem tych kryteriów skutkuje nałożeniem kar; oraz
- (iv) wysokość rocznych składek ograniczona jest do kwoty 50 000 USD lub równoważnej kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Szwajcarii, lub mniej, przy zastosowaniu zasad określonych w sekcji VII część C w odniesieniu do sumowania rachunków i przeliczania walut obcych.

Nie można uznać, że rachunek finansowy, który w innych aspektach spełnia wymóg części C pkt 17 lit. b) ppkt (iv), nie spełnia takiego wymogu tylko dlatego, że taki rachunek finansowy może otrzymywać aktywa lub środki przenoszone z co najmniej jednego rachunku finansowego spełniającego wymogi części C pkt 17 lit. a) lub b) lub z co najmniej jednego funduszu emerytalnego lub rentowego spełniającego wymogi któregokolwiek z postanowień części B pkt 5–7;

- c) umowę ubezpieczenia na życie, w przypadku której okres ważności ubezpieczenia upłynie zanim osoba ubezpieczona osiągnie wiek 90 lat, pod warunkiem że dana umowa spełnia następujące wymogi:
 - (i) składki wpłacane okresowo, których wysokość nie ulega zmniejszeniu w trakcie trwania umowy, są płatne co najmniej raz w roku w okresie obowiązywania umowy lub do momentu, gdy ubezpieczony osiągnie wiek 90 lat, w zależności od tego, który z tych okresów jest krótszy;
 - (ii) w umowie nie określono wartości umowy, do której jakakolwiek osoba miałaby dostęp (w drodze wypłaty środków, zaciągnięcia pożyczki lub w inny sposób) bez wypowiedzenia umowy;
 - (iii) kwota (inna niż świadczenie z tytułu śmierci) wypłacana w przypadku odstąpienia od umowy lub wypowiedzenia umowy nie może przekroczyć łącznej wysokości wpłaconych składek, pomniejszonej o sumę opłat z tytułu śmiertelności, zachorowalności oraz innych kosztów (niezależnie od tego, czy zostały faktycznie nałożone) za okres lub okresy obowiązywania umowy oraz wszelkich kwot wpłaconych przed odstąpieniem od umowy lub wypowiedzeniem umowy; oraz
 - (iv) prawa wynikające z umowy nie zostały przeniesione na cesjonariusza w zamian za korzyść majątkową;
- d) rachunek wchodzący wyłącznie w skład masy spadkowej, jeżeli dokumentacja dla tego rachunku zawiera kopię testamentu zmarłego lub akt zgonu;
- e) rachunek utworzony w związku z którymkolwiek z poniższych:
 - (i) postanowieniem lub wyrokiem sądu;
 - (ii) sprzedażą, zamianą lub dzierżawą bądź najmem nieruchomości lub ruchomości, pod warunkiem że rachunek spełnia następujące wymogi:
 - rachunek jest finansowany wyłącznie z zadatków, zaliczek, depozytów w wysokości odpowiedniej dla zabezpieczenia zobowiązania bezpośrednio związanego z transakcją, lub z podobnych płatności, lub jest finansowany z aktywów finansowych, które są zdeponowane na rachunku w związku ze sprzedażą, zamianą lub dzierżawą bądź najmem mienia,
 - rachunek został utworzony i jest wykorzystywany wyłącznie w celu zabezpieczenia zobowiązania nabywcy do zapłaty ceny nabycia mienia, zabezpieczenia zobowiązania sprzedawcy do pokrycia wszelkich zobowiązań warunkowych lub zobowiązań wydierżawiającego lub dzierżawcy bądź wynajmującego lub najemcy do zapłaty za wszelkie szkody dotyczące przedmiotu dzierżawy bądź najmu, jak uzgodniono w umowie dzierżawy bądź najmu,
 - aktywa pozostające na rachunku, w tym uzyskane z niego dochody, zostaną wypłacone lub w inny sposób przekazane na rzecz nabywcy, sprzedawcy, wydierżawiającego lub dzierżawcy bądź wynajmującego lub najemcy (również w celu spełnienia zobowiązań danej osoby) w momencie sprzedaży, zamiany lub wykupu mienia lub wygaśnięcia dzierżawy bądź najmu,

- rachunek nie jest rachunkiem depozytu zabezpieczającego ani podobnym rachunkiem utworzonym w związku ze sprzedażą lub zamianą składnika aktywów finansowych, oraz
- rachunek nie jest powiązany z rachunkiem opisanym w części C pkt 17 lit. f);
- (iii) obowiązkiem instytucji finansowej obsługującej pożyczkę zabezpieczoną nieruchomością dotyczącym przeznaczenia części płatności wyłącznie w celu ułatwienia płatności z tytułu podatków lub ubezpieczeń związanych z nieruchomością w późniejszym terminie;
- (iv) obowiązkiem instytucji finansowej dotyczącym wyłącznie ułatwienia płatności z tytułu podatków w późniejszym terminie;
- f) rachunek depozytowy spełniający następujące wymogi:
 - (i) rachunek istnieje wyłącznie dlatego, że klient dokonuje płatności przekraczającej saldo debetowe w odniesieniu do karty kredytowej lub innego instrumentu kredytu odnawialnego, a nadpłacona kwota nie jest natychmiast zwracana klientowi; oraz
 - (ii) począwszy od wejścia w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 27 maja 2015 r. lub przed jego wejściem w życie, instytucja finansowa wdroży politykę i procedury zapobiegające dokonaniu przez klienta nadpłaty przekraczającej kwotę 50 000 USD lub równoważną kwotę denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Szwajcarii albo zapewniające, aby wszelkie nadpłacone przez klienta kwoty przekraczające tę kwotę były temu klientowi zwracane w ciągu 60 dni, każdorazowo przy zastosowaniu zasad dotyczących przeliczania walut obcych, określonych w sekcji VII część C. W tym celu pojęcie »nadpłata przez klienta« nie odnosi się do salda dodatniego w zakresie spornych obciążeń, obejmuje jednak salda dodatnie wynikające ze zwrotów towarów.
- g) każdy inny rachunek, który niesie ze sobą niskie ryzyko zostania wykorzystanym do uchylecia się od opodatkowania, ma zasadniczo podobne cechy jak którykolwiek z rachunków opisanych w części C pkt 17 lit. a)–f) oraz jest zdefiniowany w prawie krajowym jako rachunek wyłączony, i — w przypadku państw członkowskich — o którym mowa w art. 8 ust. 7a dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, i o którym jest informowana Szwajcaria, a w przypadku Szwajcarii, o którym jest informowana Komisja Europejska, pod warunkiem że status takiego rachunku jako rachunku wyłączonego nie utrudnia realizacji celów niniejszej Umowy.

D. Rachunek raportowany

1. Termin »rachunek raportowany« oznacza rachunek znajdujący się w posiadaniu co najmniej jednej osoby raportowanej lub pasywnego NFE kontrolowanego przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną, pod warunkiem że zostanie on zidentyfikowany jako taki na mocy procedur należytej staranności opisanych w sekcjach II–VII.
2. Termin »osoba raportowana« oznacza osobę z raportowanej jurysdykcji inną niż: (i) spółka kapitałowa, której akcje są przedmiotem regularnego obrotu na co najmniej jednym uznanym rynku papierów wartościowych; (ii) jakiegokolwiek spółka będąca podmiotem powiązanym spółki określonej w ppkt (i); (iii) podmiot rządowy; (iv) organizacja międzynarodowa; (v) bank centralny; lub (vi) instytucja finansowa.
3. Termin »osoba z raportowanej jurysdykcji« oznacza osobę fizyczną lub podmiot będące rezydentami w raportowanej jurysdykcji na mocy prawa podatkowego takiej jurysdykcji, lub masę spadkową po osobie zmarłej, która była rezydentem raportowanej jurysdykcji. W tym celu podmiot taki jak spółka osobowa, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością lub podobne porozumienie prawne, niemające rezydencji do celów podatkowych traktuje się jako rezydenta w jurysdykcji, w której znajduje się miejsce faktycznego zarządu danego podmiotu.
4. Termin »raportowana jurysdykcja« oznacza Szwajcarię w odniesieniu do państwa członkowskiego lub państwo członkowskie w odniesieniu do Szwajcarii w kontekście obowiązku dostarczenia informacji wyszczególnionych w sekcji I.
5. Termin »jurysdykcja uczestnicząca« w odniesieniu do państwa członkowskiego lub Szwajcarii oznacza:
 - a) jakiekolwiek państwo członkowskie w odniesieniu do przekazywania informacji Szwajcarii, lub
 - b) Szwajcarię w odniesieniu do przekazywania informacji państwu członkowskiemu, lub

- c) jakąkolwiek inną jurysdykcję, (i) z którą właściwe państwo członkowskie lub Szwajcaria, w zależności od kontekstu, zawarły porozumienie, na mocy którego ta inna jurysdykcja przedstawi informacje określone w sekcji I; oraz (ii) która jest określona w wykazie opublikowanym przez dane państwo członkowskie lub Szwajcarię i przekazany Szwajcarii lub, odpowiednio, Komisji Europejskiej;
 - d) w odniesieniu do państw członkowskich, jakąkolwiek inną jurysdykcję, (i) z którą Unia Europejska zawarła porozumienie, na mocy którego ta inna jurysdykcja przedstawi informacje określone w sekcji I; oraz (ii) która jest określona w wykazie opublikowanym przez Komisję Europejską.
6. Termin »osoby kontrolujące« oznacza osoby fizyczne, które sprawują kontrolę nad podmiotem. W przypadku trustu termin ten oznacza ustanawiającego(-ych), powiernika(-ów), sprawującego(-ych) nadzór (o ile tacy są), beneficjenta(-ów) lub klasę(-y) beneficjentów oraz wszelkie inne osoby fizyczne sprawujące ostateczną faktyczną kontrolę nad trustem, a w przypadku porozumienia prawnego innego niż trust — termin ten oznacza osoby zajmujące równoważne lub podobne stanowiska. Termin »osoby kontrolujące« musi być interpretowany w sposób spójny z zaleceniami Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy.
7. Termin »NFE« oznacza jakikolwiek podmiot, który nie jest instytucją finansową.
8. Termin »pasywny NFE« oznacza jakikolwiek: (i) NFE niebędący aktywnym NFE; lub (ii) podmiot inwestujący opisany w części A pkt 6 lit. b), niebędące instytucją finansową z jurysdykcji uczestniczącej.
9. Termin »aktywny NFE« oznacza jakikolwiek NFE spełniający którekolwiek z następujących kryteriów:
- a) mniej niż 50 % dochodu brutto NFE za poprzedni rok kalendarzowy lub inny odpowiedni okres sprawozdawczy jest dochodem pasywnym, a mniej niż 50 % aktywów posiadanych przez NFE w trakcie poprzedniego roku kalendarzowego lub innego odpowiedniego okresu sprawozdawczego stanowią aktywa, które przynoszą dochód pasywny lub są posiadane dla osiągnięcia dochodu pasywnego;
 - b) akcje danego NFE są przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych lub dany NFE jest podmiotem powiązany podmiotu, którego akcje są przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych;
 - c) NFE jest podmiotem rządowym, organizacją międzynarodową, bankiem centralnym lub podmiotem będącym w całości własnością co najmniej jednego ze wspomnianych podmiotów;
 - d) zasadniczo wszystkie czynności NFE obejmują posiadanie (w całości lub w części) wyemitowanych akcji co najmniej jednej jednostki zależnej, bądź zapewnienia finansowania i świadczenia usług takim jednostkom, które prowadzą działalność w branżach lub sektorach innych niż działalność instytucji finansowej, z wyjątkiem sytuacji, gdy dany podmiot nie kwalifikuje się do tego statusu, jeżeli sam działa jako (lub sam przedstawia się jako) fundusz inwestycyjny, taki jak fundusz private equity, fundusz venture capital, fundusz typu leveraged buyout (LBO) lub jakikolwiek inny instrument inwestycyjny, którego celem jest nabycie lub finansowanie spółek, a następnie posiadanie udziałów w tych spółkach jako aktywów trwałych do celów inwestycji;
 - e) NFE nie prowadzi jeszcze działalności gospodarczej i nie prowadził wcześniej takiej działalności, jednakże inwestuje kapitał w aktywa z zamiarem prowadzenia działalności innej niż działalność instytucji finansowej, pod warunkiem że dany NFE nie kwalifikuje się do tego wyjątku po okresie 24 miesięcy po dniu początkowego utworzenia tego NFE;
 - f) NFE nie był instytucją finansową przez ubiegłe pięć lat oraz jest w trakcie procesu likwidacji aktywów lub reorganizacji z zamiarem kontynuowania lub wznowienia działań w dziedzinie innej niż działalność instytucji finansowej;
 - g) NFE zajmuje się głównie transakcjami finansowymi lub zabezpieczającymi z podmiotami powiązanymi, które nie są instytucjami finansowymi, lub na rzecz tych podmiotów, oraz nie zapewnia finansowania ani nie świadczy usług zabezpieczających na rzecz jakiegokolwiek podmiotu niebędącego podmiotem powiązanym, pod warunkiem że grupa wszelkich takich powiązanych podmiotów prowadzi przede wszystkim działalność inną niż działalność instytucji finansowej; lub

h) NFE spełnia wszystkie następujące kryteria:

- (i) został utworzony i działa w jurysdykcji swojego miejsca rezydencji (państwie członkowskim, Szwajcarii lub innej jurysdykcji) wyłącznie dla celów religijnych, charytatywnych, naukowych, artystycznych, kulturalnych, sportowych lub edukacyjnych; lub został utworzony i działa w jurysdykcji swojego miejsca rezydencji (państwie członkowskim, Szwajcarii lub innej jurysdykcji) i jest organizacją zawodową, organizacją przedsiębiorców, izbą handlową, organizacją pracy, organizacją rolniczą lub ogrodniczą, organizacją obywatelską lub organizacją prowadzoną wyłącznie w celu wspierania opieki społecznej;
- (ii) jest zwolniony z podatku dochodowego w jurysdykcji swojego miejsca rezydencji (państwie członkowskim, Szwajcarii lub innej jurysdykcji);
- (iii) nie posiada udziałowców ani członków, którzy są właścicielami lub beneficjentami jego dochodu lub aktywów;
- (iv) mające zastosowanie przepisy jurysdykcji miejsca rezydencji tego NFE (państwa członkowskiego, Szwajcarii lub innej jurysdykcji) lub jego dokumenty założycielskie nie pozwalają na jakikolwiek podział ani jakiegokolwiek zastosowanie jego dochodu lub aktywów na rzecz osoby prywatnej lub podmiotu niebędącego podmiotem charytatywnym, z wyjątkiem celów zgodnych z prowadzoną przez NFE działalnością charytatywną, ani na podział jako zapłatę rozsądnego wynagrodzenia za wykonane usługi lub zapłatę odzwierciedlającą uczciwą wartość rynkową nabytego przez ten podmiot majątku; oraz
- (v) mające zastosowanie przepisy jurysdykcji miejsca rezydencji tego NFE (państwa członkowskiego, Szwajcarii lub innej jurysdykcji) lub jego dokumenty założycielskie wymagają, aby w przypadku likwidacji lub rozwiązania tego NFE wszystkie jego aktywa zostały przekazane podmiotowi rządowemu lub innej organizacji non-profit, lub przypadły w udziale rządowi jurysdykcji miejsca rezydencji danego NFE (państwa członkowskiego, Szwajcarii lub innej jurysdykcji) lub jakimkolwiek jednostkom terytorialnym niższego szczebla danej jurysdykcji.

E. Różne

1. Termin »posiadacz rachunku« oznacza osobę wymienioną lub zidentyfikowaną jako posiadacz rachunku finansowego przez instytucję finansową, która prowadzi ten rachunek. Osoba, inna niż instytucja finansowa, posiadająca rachunek finansowy w imieniu lub na rzecz innej osoby jako przedstawiciel, powiernik, pełnomocnik, osoba upoważniona do podpisywania dokumentów, doradca inwestycyjny lub pośrednik, nie jest traktowana do celów niniejszego załącznika jako posiadająca rachunek, natomiast uważa się, że posiadającą rachunek jest ta inna osoba. W przypadku pieniężnych umów ubezpieczenia lub umów renty za posiadacza rachunku uznaje się każdą osobę uprawnioną do otrzymania wartości pieniężnej lub do dokonania zmiany beneficjenta umowy. Jeżeli brak jest osoby upoważnionej do otrzymania wartości pieniężnej lub do dokonania zmiany beneficjenta, za posiadacza rachunku uważa się każdą osobę z nazwiska wskazaną w umowie jako właściciel oraz każdą osobę, której przysługuje prawo do otrzymania płatności na warunkach tej umowy. W momencie zapadalności pieniężnej umowy ubezpieczenia lub umowy renty każda osoba uprawniona do otrzymania płatności z tytułu umowy uważana jest za posiadacza rachunku.
2. Termin »procedury AML/KYC« oznacza procedury należytej staranności wobec klienta stosowane przez raportującą instytucję finansową na mocy wymogów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy lub podobnych wymogów, którym podlega taka raportująca instytucja finansowa.
3. Termin »podmiot« oznacza osobę prawną lub porozumienie prawne, takie jak spółka, spółka osobowa, trust lub fundacja.
4. Podmiot jest »podmiotem powiązanym« innego podmiotu, jeżeli jeden z podmiotów kontroluje drugi podmiot lub obydwa podmioty pozostają pod wspólną kontrolą. W tym celu kontrola obejmuje bezpośrednią lub pośrednią własność ponad 50 % głosów i wartości w danym podmiocie. Państwo członkowskie lub Szwajcaria mają możliwość zdefiniowania podmiotu jako »podmiotu powiązanego« innego podmiotu, jeżeli a) jeden z podmiotów kontroluje drugi podmiot; b) obydwa podmioty pozostają pod wspólną kontrolą; lub c) obydwa podmioty są podmiotami inwestującymi opisanymi w części A pkt 6 lit. b), są wspólnie zarządzane, a takie zarządzanie spełnia obowiązki dotyczące należytej staranności nałożone na takie podmioty inwestujące. W tym celu kontrola obejmuje bezpośrednią lub pośrednią własność ponad 50 % głosów i wartości w danym podmiocie.

Zanim wejdzie w życie protokół zmieniający podpisany w dniu 27 maja 2015 r., państwa członkowskie informują Szwajcarię, a Szwajcaria informuje Komisję Europejską, czy skorzystały z możliwości przewidzianej w niniejszym punkcie. Komisja Europejska może koordynować przekazanie wiadomości od państw członkowskich skierowanych do Szwajcarii oraz przekazuje wiadomości Szwajcarii do wszystkich państw członkowskich. Informacje o wszelkich dalszych zmianach dotyczących skorzystania z tej możliwości przez państwo członkowskie lub Szwajcarię są przekazywane w ten sam sposób.

5. Termin »NIP« oznacza numer identyfikacyjny podatnika (lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru).
6. Termin »dowód w postaci dokumentu« obejmuje którykolwiek z poniższych elementów:
 - a) certyfikat rezydencji wystawiony przez upoważniony organ rządowy (na przykład rząd lub jego agencję lub jednostkę samorządu) jurysdykcji (państwa członkowskiego, Szwajcarii lub innej jurysdykcji) będącej — według odbiorcy płatności — miejscem jego rezydencji;
 - b) w przypadku osoby fizycznej — każdy ważny dowód tożsamości wystawiony przez upoważniony organ rządowy (na przykład rząd lub jego agencję lub jednostkę samorządu), który wskazuje tożsamość osoby fizycznej i jest zwykle używany do celów identyfikacji;
 - c) w przypadku podmiotu — każda urzędowa dokumentacja wystawiona przez upoważniony organ rządowy (na przykład rząd lub jego agencję lub jednostkę samorządu), która zawiera nazwę podmiotu oraz adres głównego miejsca prowadzenia działalności w jurysdykcji (państwie członkowskim, Szwajcarii lub w innej jurysdykcji) będącej — według tego podmiotu — miejscem jego rezydencji, albo wskazuje jurysdykcję (państwo członkowskie, Szwajcarię lub inną jurysdykcję), w której podmiot ten został zarejestrowany lub utworzony;
 - d) każde zbadane sprawozdanie finansowe, raport kredytowy wystawiony przez osobę trzecią, wniosek o ogłoszenie upadłości oraz sprawozdanie organu nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych.

W odniesieniu do istniejących rachunków podmiotów każde państwo członkowskie lub Szwajcaria mają możliwość zezwolenia raportującym instytucjom finansowym na użycie jako dowodu w postaci dokumentu każdej klasyfikacji znajdującej się w dokumentacji danej raportującej instytucji finansowej w odniesieniu do danego posiadacza rachunku, która to klasyfikacja została określona na podstawie znormalizowanego systemu kodowania działalności gospodarczej, która została zarejestrowana przez daną raportującą instytucję finansową zgodnie z jej normalną praktyką biznesową do celów procedur AML/KYC lub do innych celów regulacyjnych (innych niż cele podatkowe) i która została wdrożona przez daną raportującą instytucję finansową przed datą wykorzystaną do zaklasyfikowania danego rachunku finansowego jako rachunku istniejącego, pod warunkiem że danej raportującej instytucji finansowej nic nie wiadomo o tym, by taka klasyfikacja była niepoprawna lub nierzetelna, oraz że ta raportująca instytucja finansowa nie ma powodów, by sądzić, że przedmiotowa klasyfikacja jest niepoprawna lub nierzetelna. Termin »znormalizowany system kodowania działalności gospodarczej« oznacza system kodujący używany do klasyfikowania przedsiębiorstw według rodzaju działalności do celów innych niż cele podatkowe.

Zanim wejdzie w życie protokół zmieniający podpisany w dniu 27 maja 2015 r., państwa członkowskie informują Szwajcarię, a Szwajcaria informuje Komisję Europejską, czy skorzystały z możliwości przewidzianej w niniejszym punkcie. Komisja Europejska może koordynować przekazanie wiadomości od państw członkowskich skierowanych do Szwajcarii oraz przekazuje wiadomości Szwajcarii do wszystkich państw członkowskich. Informacje o wszelkich dalszych zmianach dotyczących skorzystania z tej możliwości przez państwo członkowskie lub Szwajcarię są przekazywane w ten sam sposób.

SEKCJA IX

SKUTECZNE WYKONANIE

Każde państwo członkowskie i Szwajcaria muszą wprowadzić zasady i procedury administracyjne w celu zapewnienia skutecznego wykonywania i przestrzegania opisanych powyżej procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności, w tym:

1. zasady uniemożliwiające instytucjom finansowym, osobom lub pośrednikom przyjmowanie praktyk służących obchodzeniu procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności;
2. zasady zobowiązujące raportujące instytucje finansowe do prowadzenia rejestrów podjętych przez nie kroków oraz wszelkich dowodów, które posłużyły za podstawę wykonania procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności, i odpowiednich środków w celu uzyskania tych rejestrów;

3. procedury administracyjne służące sprawdzeniu, czy raportujące instytucje finansowe przestrzegają procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności; procedury administracyjne służące podjęciu dalszych działań wraz z raportującą instytucją finansową w przypadku zgłoszenia rachunków nieudokumentowanych;
4. procedury administracyjne w celu zapewnienia, aby podmioty i rachunki określone w prawie krajowym jako nieraportujące instytucje finansowe i rachunki wyłączone nadal cechowały się niskim ryzykiem wykorzystania ich do uchylenia się od opodatkowania; oraz
5. skuteczne przepisy dotyczące egzekwowania w odpowiedzi na nieprzestrzeganie obowiązków.

ZAŁĄCZNIK II

Dodatkowe zasady dotyczące przekazywania informacji i zasady należytej staranności w odniesieniu do informacji finansowych

1. Zmiana okoliczności

Zmiana okoliczności obejmuje każdą zmianę, która skutkuje dodaniem informacji odnoszących się do statusu osoby lub która w inny sposób koliduje ze statusem danej osoby. Ponadto zmiana okoliczności obejmuje wszelkie zmiany lub dodanie informacji odnoszące się do rachunku danego posiadacza rachunku (łącznie z dodaniem, zastąpieniem lub inną zmianą dotyczącą posiadacza rachunku) bądź wszelkie zmiany lub dodanie informacji odnoszące się do rachunku powiązanego z takim rachunkiem (z zastosowaniem zasad dotyczących sumowania rachunków opisanych w załączniku I sekcja VII część C pkt 1–3), jeżeli taka zmiana lub dodanie informacji wpływają na status posiadacza rachunku.

Jeżeli raportująca instytucja finansowa zastosowała kryterium adresu zamieszkania, opisane w załączniku I sekcja III część B pkt 1, i następuje zmiana okoliczności, która sprawia, że raportująca instytucja finansowa dowiadyuje się lub ma powody sądzić, że pierwotne dowody w postaci dokumentów (lub inna równoważna dokumentacja) są niepoprawne lub niezetelne, dana raportująca instytucja finansowa musi — na późniejszy z następujących dni: ostatni dzień odnośnego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego, bądź w terminie 90 dni kalendarzowych od powiadomienia o takiej zmianie okoliczności lub jej odkryciu — uzyskać oświadczenie i nowy dowód w postaci dokumentu w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego posiadacza rachunku. Jeżeli raportująca instytucja finansowa nie jest w stanie uzyskać oświadczenia i nowego dowodu w postaci dokumentu przed upływem takiego terminu, musi ona zastosować procedurę elektronicznego wyszukiwania danych opisaną w załączniku I sekcja III część B pkt 2–6.

2. Oświadczenie w odniesieniu do nowych rachunków podmiotów

W odniesieniu do nowych rachunków podmiotów, do celów ustalenia, czy osoba kontrolująca pasywny NFE jest osobą raportowaną, raportująca instytucja finansowa może opierać się wyłącznie na oświadczeniu posiadacza rachunku albo takiej osoby kontrolującej.

3. Rezydencja instytucji finansowej

Instytucja finansowa jest rezydentem w państwie członkowskim, Szwajcarii lub innej jurysdykcji uczestniczącej, jeżeli jest ona objęta jurysdykcją takiego państwa członkowskiego, Szwajcarii lub innej jurysdykcji uczestniczącej (tj. jurysdykcja uczestnicząca jest w stanie wyegzekwować od danej instytucji finansowej, aby przekazywała odnośne informacje). Ogólnie rzecz biorąc, w przypadku gdy instytucja finansowa jest rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim, Szwajcarii lub innej jurysdykcji uczestniczącej jest ona objęta jurysdykcją takiego państwa członkowskiego, Szwajcarii lub innej jurysdykcji uczestniczącej, a co za tym idzie, jest instytucją finansową z państwa członkowskiego, szwajcarską instytucją finansową lub instytucją finansową z innej jurysdykcji uczestniczącej. W przypadku trustu będącego instytucją finansową (bez względu na to, czy jest on rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim, Szwajcarii lub innej jurysdykcji uczestniczącej), uważa się, że dany trust jest objęty jurysdykcją państwa członkowskiego, Szwajcarii lub innej jurysdykcji uczestniczącej, jeżeli co najmniej jeden z jego powierników jest rezydentem w takim państwie członkowskim, Szwajcarii lub innej jurysdykcji uczestniczącej, z wyjątkiem sytuacji, gdy trust przekazuje wszystkie informacje, których zgłoszenie jest wymagane na mocy niniejszej Umowy lub innej umowy wdrażającej globalny standard w odniesieniu do rachunków raportowanych prowadzonych przez trust, do innej jurysdykcji uczestniczącej (państwa członkowskiego, Szwajcarii lub innej jurysdykcji uczestniczącej), ponieważ jest rezydentem do celów podatkowych w tej drugiej jurysdykcji uczestniczącej. Jednakże w

przypadku gdy instytucja finansowa (inna niż trust) nie ma rezydencji do celów podatkowych (na przykład z uwagi na to, że jest traktowana jako przejrzysta fiskalnie, lub jest zlokalizowana w jurysdykcji, w której nie ma podatku dochodowego), uważa się, że instytucja taka jest objęta jurysdykcją państwa członkowskiego, Szwajcarii lub innej jurysdykcji uczestniczącej, a co za tym idzie, jest instytucją finansową z państwa członkowskiego, szwajcarską instytucją finansową lub instytucją finansową z innej jurysdykcji uczestniczącej, jeżeli:

- a) jest zarejestrowana na mocy przepisów państwa członkowskiego, Szwajcarii lub innej jurysdykcji uczestniczącej;
- b) posiada swoje miejsce zarządu (w tym faktyczny zarząd) w państwie członkowskim, Szwajcarii lub innej jurysdykcji uczestniczącej; lub
- c) podlega nadzorowi finansowemu w państwie członkowskim, Szwajcarii lub innej jurysdykcji uczestniczącej.

W przypadku gdy instytucja finansowa (inna niż trust) jest rezydentem w co najmniej dwóch jurysdykcjach uczestniczących (państwie członkowskim, Szwajcarii lub innej jurysdykcji uczestniczącej), taka instytucja finansowa będzie podlegać obowiązkom sprawozdawczym i obowiązkom dotyczącym należytej staranności jurysdykcji uczestniczącej, w której prowadzi rachunek finansowy bądź rachunki finansowe.

4. Prowadzony rachunek

Ogólnie rzecz biorąc, rachunek byłby uważany za prowadzony przez instytucję finansową w następujących przypadkach:

- a) w przypadku rachunku powierniczego — przez instytucję finansową, która przechowuje aktywa na rachunku (łącznie z instytucją finansową, która posiada aktywa we własnym imieniu, ale na rzecz posiadacza rachunku w takiej instytucji);
- b) w przypadku rachunku depozytowego — przez instytucję finansową, która jest zobowiązana do dokonywania płatności w odniesieniu do danego rachunku (z wyłączeniem przedstawiciela instytucji finansowej, bez względu na to, czy taki przedstawiciel jest instytucją finansową);
- c) w przypadku udziału w kapitale lub w wierzytelnościach instytucji finansowej stanowiącego rachunek finansowy — przez taką instytucję finansową;
- d) w przypadku pieniężnej umowy ubezpieczenia lub umowy renty — przez instytucję finansową, która jest zobowiązana do dokonywania płatności w odniesieniu do danej umowy.

5. Trusty będące pasywnymi NFE

Podmiot taki jak spółka osobowa, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością lub podobne porozumienie prawne niemające rezydencji do celów podatkowych, zgodnie z załącznikiem I sekcja VIII część D pkt 3, traktuje się jako rezydenta w jurysdykcji, w której znajduje się miejsce jego faktycznego zarządu. W tym celu osobę prawną lub porozumienie prawne uważa się za podobne do spółki osobowej i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, gdy osoba ta lub porozumienie nie są traktowane jako jednostka podlegająca opodatkowaniu w raportowanej jurysdykcji na mocy przepisów podatkowych takiej raportowanej jurysdykcji. Jednakże aby uniknąć podwójnego raportowania (z uwagi na szeroki zakres terminu »osoby kontrolujące« w przypadku trustów), trustu będącego pasywnym NFE nie można uznać za podobne porozumienie prawne.

6. Adres głównego miejsca prowadzenia działalności podmiotu

Jednym z wymogów opisanych w załączniku I sekcja VIII część E pkt 6 lit. c) jest wymóg, aby — w przypadku podmiotu — urzędowa dokumentacja zawierała adres głównego miejsca prowadzenia działalności podmiotu w państwie członkowskim, Szwajcarii lub innej jurysdykcji będącej — według tego podmiotu — miejscem jego rezydencji, albo wskazywała państwo członkowskie, Szwajcarię lub inną jurysdykcję, w którym lub w której podmiot ten został zarejestrowany lub utworzony. Adresem głównego miejsca prowadzenia działalności podmiotu jest, ogólnie rzecz ujmując, miejsce, w którym znajduje się miejsce jego faktycznego zarządu. Adres instytucji finansowej, w której podmiot ma rachunek, skrytka pocztowa lub adres wykorzystywany wyłącznie do celów korespondencji nie są adresem głównego miejsca prowadzenia działalności podmiotu, chyba że taki adres jest jedynym adresem wykorzystywanym przez dany podmiot i pojawia się jako adres zarejestrowany w dokumentach organizacyjnych podmiotu. Co więcej, adres przekazany z zastrzeżeniem instrukcji przechowywania wszelkiej korespondencji przychodzącej na ten adres, nie jest adresem głównego miejsca prowadzenia działalności danego podmiotu.

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz właściwych organów umawiających się stron

Do celów niniejszej Umowy właściwe organy to:

- a) w Szwajcarii, Le chef du Département fédéral des finances ou son représentant autorisé/Der Vorsteher oder die Vorsteherin des Eidgenössischen Finanzdepartements oder die zu seiner oder ihrer Vertretung bevollmächtigte Person/Il capo del Dipartimento federale delle finanze o la persona autorizzata a rappresentarlo,
- b) w Królestwie Belgii: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances lub upoważniony przedstawiciel,
- c) w Republice Bułgarii: Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите lub upoważniony przedstawiciel,
- d) w Republice Czeskiej: Ministr financí lub upoważniony przedstawiciel,
- e) w Królestwie Danii: Skatteministeren, lub upoważniony przedstawiciel,
- f) w Republice Federalnej Niemiec: Der Bundesminister der Finanzen lub upoważniony przedstawiciel,
- g) w Republice Estońskiej: Rahandusminister lub upoważniony przedstawiciel,
- h) w Republice Greckiej: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών lub upoważniony przedstawiciel,
- i) w Królestwie Hiszpanii: El Ministro de Economía y Hacienda lub upoważniony przedstawiciel,
- j) w Republice Francuskiej: Le Ministre chargé du budget lub upoważniony przedstawiciel,
- k) w Republice Chorwacji: Ministar financija lub upoważniony przedstawiciel,
- l) w Irlandii: The Revenue Commissioners, lub ich upoważniony przedstawiciel,
- m) w Republice Włoskiej: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali lub upoważniony przedstawiciel,
- n) w Republice Cypryjskiej: Υπουργός Οικονομικών, lub upoważniony przedstawiciel,
- o) w Republice Łotewskiej: Finanšu ministrs lub upoważniony przedstawiciel,
- p) w Republice Litewskiej: Finansų ministras lub upoważniony przedstawiciel,
- q) w Wielkim Księstwie Luksemburga: Le Ministre des Finances lub upoważniony przedstawiciel,
- r) na Węgrzech: A Pénzügyminiszter lub upoważniony przedstawiciel,
- s) w Republice Malty: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi lub upoważniony przedstawiciel,
- t) w Królestwie Nederlandów: De Minister van Financiën lub upoważniony przedstawiciel,
- u) w Republice Austrii: Der Bundesminister für Finanzen lub upoważniony przedstawiciel,
- v) w Rzeczypospolitej Polskiej: Minister Finansów lub upoważniony przedstawiciel,
- w) w Republice Portugalskiej: O Ministro das Finanças lub upoważniony przedstawiciel,
- x) w Rumunii: Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală lub upoważniony przedstawiciel,
- y) w Republice Słowenii: Minister za financí lub upoważniony przedstawiciel,

- z) w Republice Słowackiej: Minister finance lub upoważniony przedstawiciel,
- aa) w Republice Finlandii: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet lub upoważniony przedstawiciel,
- ab) w Królestwie Szwecji: Chefen för Finansdepartementet lub upoważniony przedstawiciel,
- ac) w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i na terytoriach europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest Zjednoczone Królestwo: the Commissioners of Inland Revenue lub ich upoważniony przedstawiciel i właściwy organ w Gibraltarze, który Zjednoczone Królestwo wyznaczy zgodnie z uzgodnionymi porozumieniami odnoszącymi się do władz Gibraltaru w kontekście instrumentów UE i WE oraz związanych z nimi traktatów, notyfikowanymi państwom członkowskim i instytucjom Unii Europejskiej w dniu 19 kwietnia 2000 r., których kopia jest notyfikowana Szwajcarii przez Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej i które stosuje się do niniejszej Umowy.”.

Artykuł 2

Wejście w życie i obowiązywanie

1. Niniejszy protokół zmieniający wymaga ratyfikacji lub zatwierdzenia przez Umawiające się Strony zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami. Umawiające się Strony notyfikują sobie nawzajem zakończenie tych procedur. Protokół zmieniający wchodzi w życie pierwszego dnia stycznia po złożeniu ostatniej notyfikacji.
2. W odniesieniu do wymiany informacji na wniosek wymianę informacji określoną w niniejszym protokole zmieniającym stosuje się do wniosków złożonych w dniu wejścia w życie protokołu lub po tej dacie, które dotyczą lat obrotowych rozpoczynających się w pierwszym dniu stycznia roku, w którym wejdzie w życie niniejszy protokół zmieniający lub po tej dacie. Art. 10 Umowy w brzmieniu przed wprowadzeniem zmiany na podstawie niniejszego protokołu zmieniającego nadal obowiązuje, chyba że zastosowanie ma art. 5 Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym.
3. Wejście w życie niniejszego protokołu zmieniającego pozostaje bez wpływu na roszczenia osób fizycznych na podstawie art. 9 Umowy w brzmieniu przed wprowadzeniem zmian niniejszym protokołem zmieniającym.
4. Szwajcaria przygotowuje ostateczne rozliczenie na koniec okresu stosowania Umowy w brzmieniu przed wprowadzeniem zmian niniejszym protokołem zmieniającym, dokonuje ostatecznej płatności na rzecz państw członkowskich i przekazuje informacje otrzymane od podmiotów wypłacających mających siedzibę w Szwajcarii, zgodnie z art. 2 Umowy w brzmieniu przed wprowadzeniem zmian niniejszym protokołem zmieniającym, w odniesieniu do ostatniego roku obowiązywania Umowy w brzmieniu przed wprowadzeniem zmian niniejszym protokołem zmieniającym lub, w stosownych przypadkach, jakiegokolwiek poprzedniego roku.

Artykuł 3

Do Umowy dołącza się protokół w następującym brzmieniu:

„Protokół do Umowy między Unią Europejską i Konfederacją Szwajcarską w sprawie automatycznej wymiany informacji finansowych w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych.

Przy okazji podpisania niniejszego protokołu zmieniającego między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską należycie upoważnieni niżej podpisani uzgodnili następujące postanowienia, które stanowią integralną część Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym:

1. Uznaje się, że o wymianę informacji na podstawie art. 5 niniejszej Umowy wnosi się dopiero wówczas, gdy państwo składające wniosek (państwo członkowskie lub Szwajcaria) wykorzystało już wszystkie zwykłe źródła informacji dostępne w ramach wewnętrznych procedur podatkowych.

2. Uznaje się, że przy składaniu wniosku o informacje na podstawie art. 5 niniejszej Umowy właściwy organ państwa składającego wniosek (państwa członkowskiego lub Szwajcarii) udziela następujących informacji właściwemu organowi państwa, do którego zwrócono się o wymianę informacji (odpowiednio Szwajcarii lub państwa członkowskiego):
- (i) tożsamość osoby będącej przedmiotem sprawdzania lub dochodzenia;
 - (ii) okres, za który są wymagane informacje;
 - (iii) zestawienie potrzebnych informacji, w tym ich charakter i formę, w której państwo wnioskujące pragnie otrzymywać informacje od państwa proszonego;
 - (iv) cel podatkowy, dla którego potrzebna jest informacja;
 - (v) o ile są znane, nazwisko i adres osoby, która — jak się uważa — posiada żądane informacje.
3. Uznaje się, że odniesienie do standardu »przewidywalnego związku« ma na celu zapewnienie wymiany informacji na podstawie art. 5 niniejszej Umowy w możliwie największym zakresie, a jednocześnie wyjaśnienie, że państwa członkowskie i Szwajcaria nie mają prawa prowadzić poszukiwań informacji o charakterze rozpoznawczym ani zwracać się o informacje, które nie są związane ze sprawami podatkowymi danego podatnika. W ust. 2 zawarto wprowadzić istotne wymogi proceduralne mające zapobiec prowadzeniu poszukiwań informacji o charakterze rozpoznawczym, jego podpunktów (i)–(v) nie należy jednak interpretować w sposób utrudniający skuteczną wymianę informacji. Standard »przewidywalnego związku« można wypełnić zarówno w sprawach dotyczących jednego podatnika (określonego imiennie lub w inny sposób), jak i sprawach dotyczących kilku podatników (określonych imiennie lub w inny sposób).
4. Uznaje się, że niniejsza Umowa nie obejmuje spontanicznej wymiany informacji.
5. Uznaje się, że w przypadku wymiany informacji na podstawie art. 5 niniejszej Umowy nadal obowiązują przepisy w zakresie postępowania administracyjnego dotyczące praw podatnika mające zastosowanie w państwie, do którego zwrócono się o informacje (państwie członkowskim lub Szwajcarii). Ponadto uznaje się, że przepisy te mają na celu zapewnienie podatnikowi sprawiedliwego postępowania, a nie uniemożliwienie albo nieuzasadnione opóźnienie procesu wymiany informacji.”.

Artykuł 4

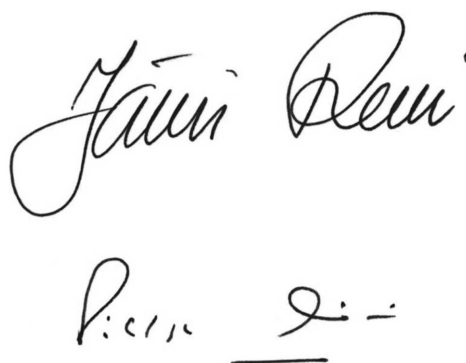
Języki

Niniejszy protokół zmieniający sporządza się w dwóch egzemplarzach w językach angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani pełnomocnicy złożyli swoje podpisy pod niniejszą Umową.

Съставено в Брюксел на двадесет и седми май две хиляди и петнадесета година.
 Hecho en Bruselas, el veintisiete de mayo de dos mil quince.
 V Bruselu dne dvacátého sedmého května dva tisíce patnáct.
 Udfærdiget i Bruxelles den syvogtyvende maj to tusind og femten.
 Geschehen zu Brüssel am siebenundzwanzigsten Mai zweitausendfünfzehn.
 Kahe tuhande viieteistkümnenda aasta maikuu kahekümne seitsmenda päeval Brüsselis.
 Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι εφτά Μαΐου δύο χιλιάδες δεκαπέντε.
 Done at Brussels on the twenty-seventh day of May in the year two thousand and fifteen.
 Fait à Bruxelles, le vingt-sept mai deux mille quinze.
 Sastavljeno u Bruxellesu dvadeset sedmog svibnja dvije tisuće petnaeste.
 Fatto a Bruxelles, addì ventisette maggio duemilaquindici.
 Briselē, divi tūkstoši piecpadsmitā gada divdesmit septītajā maijā.
 Priimta du tūkstančiai penkioliktą metų gegužės dvidešimt septintą dieną Briuselyje.
 Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizenötödik év május havának huszonhetedik napján.
 Magħmul fi Brussell, fis-sebgha u ghoxrin jum ta' Mejju tas-sena elfejn u hmistax.
 Gedaan te Brussel, de zevenentwintigste mei tweeduizend vijftien.
 Sporządzono w Brukseli dnia dwudziestego siódmego maja roku dwa tysiące piętnastego.
 Feito em Bruxelas, em vinte e sete de maio de dois mil e quinze.
 Întocmit la Bruxelles la douăzeci și șapte mai două mii cincisprezece.
 V Bruseli dvadsiateho siedmeho mája dvetisícpätnásť.
 V Bruslju, dne sedemindvajsetega maja leta dva tisoč petnajst.
 Tehty Brysselissä kahdentenäkymmenentenäseitsemäntenä päivänä toukokuuta vuonna kaksituhattaviisitoista.
 Som skedde i Bryssel den tjugosjunde maj tjugohundrafemton.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europejsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

Za Конфедерация Швейцария
Por la Confederación Suiza
Za Švýcarskou konfederaci
For Det Schweiziske Forbund
Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
Šveitsi Konföderatsiooni nimel
Για την Ελβετική Συνομοσπονδία
For the Swiss Confederation
Pour la Confédération suisse
Za Švicarsku Konfederaciju
Per la Confederazione svizzera
Šveices Konfederācijas vārdā –
Šveicarijos Konfederācijas vardu
A Svájci Államszövetség részéről
Ghall-Konfederazzjoni Żvizzera
Voor de Zwitserse Bondsstaat
W imieniu Konfederacji Szwajcarskiej
Pela Confederação Suíça
Pentru Confederația Elvețiană
Za Švajčiarsku konfederáciu
Za Švicarsko konfederacijo
Sveitsin valaliiton puolesta
För Schweiziska edsförbundet

DEKLARACJE UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON:

WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON DOTYCZĄCA WEJŚCIA W ŻYCIE PROTOKOŁU ZMIENIAJĄCEGO

Umawiające się Strony oświadczają, iż spodziewają się, że wymogi konstytucyjne Szwajcarii i wymogi prawa Unii Europejskiej dotyczące przystąpienia do umów międzynarodowych zostaną terminowo spełnione, aby umożliwić wejście w życie protokołu zmieniającego w pierwszym dniu stycznia 2017 r. Strony podejmą wszelkie dostępne im środki, aby osiągnąć ten cel.

WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE UMOWY I ZAŁĄCZNIKÓW

Umawiające się Strony zgadzają się, że — w odniesieniu do realizacji Umowy i załączników — komentarze do opracowanego przez OECD modelu umowy między właściwymi organami i do wspólnego standardu do wymiany informacji powinny być źródłem przykładów lub interpretacji w celu zapewnienia spójności stosowania.

WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE ART. 5 UMOWY

Umawiające się Strony zgadzają się, że — w odniesieniu do wdrożenia art. 5 dotyczącego wymiany informacji na wniosek — źródłem interpretacji powinien być komentarz do art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku.

WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE SEKCJI III CZĘŚĆ A ZAŁĄCZNIKA I DO UMOWY

Umawiające się Strony zgadzają się, że zbadają praktyczne znaczenie załącznika I sekcja III część A, która stanowi, że istniejące pieniężne umowy ubezpieczenia i umowy renty nie wymagają weryfikacji, identyfikacji ani raportowania, pod warunkiem że prawo skutecznie uniemożliwia raportującej instytucji finansowej sprzedaż takiej umowy rezydentom raportowanej jurysdykcji.

Umawiające się Strony stosują wspólną interpretację, zgodnie z którą na podstawie załącznika I sekcja III część A obowiązujące przepisy skutecznie uniemożliwiają raportującej instytucji finansowej sprzedaż pieniężnych umów ubezpieczenia i umów renty rezydentom raportowanej jurysdykcji jedynie w przypadkach, gdy prawo Unii Europejskiej i prawo krajowe państw członkowskich lub Szwajcarii mające zastosowanie do raportującej instytucji finansowej będącej rezydentem w jurysdykcji uczestniczącej (państwie członkowskim lub Szwajcarii) nie tylko skutecznie uniemożliwia prawnie tej raportującej instytucji finansowej sprzedaż pieniężnych umów ubezpieczenia lub umów renty w raportowanej jurysdykcji (odpowiednio, Szwajcarii lub państwie członkowskim), lecz również uniemożliwia prawnie tej raportującej instytucji finansowej sprzedaż pieniężnych umów ubezpieczenia lub umów renty rezydentom tej raportowanej jurysdykcji we wszelkich innych okolicznościach.

W tym kontekście każde państwo członkowskie poinformuje Komisję Europejską, która z kolei powiadomi Szwajcarię w przypadku, gdy przepisy prawne uniemożliwiają raportującym instytucjom finansowym w Szwajcarii sprzedaż takich umów, niezależnie od miejsca ich zawarcia, jego rezydentom na podstawie obowiązującego prawa Unii Europejskiej i prawa krajowego tego państwa członkowskiego. Podobnie Szwajcaria poinformuje Komisję Europejską, która z kolei powiadomi państwa członkowskie, w przypadku gdy przepisy prawne uniemożliwiają raportującym instytucjom finansowym z co najmniej jednego państwa członkowskiego sprzedaż takich umów, niezależnie od miejsca ich zawarcia, rezydentom Szwajcarii na podstawie prawa szwajcarskiego. Powiadomień tych dokonuje się przed wejściem w życie

protokołu zmieniającego, uwzględniając przewidywaną sytuację prawną w chwili wejścia w życie protokołu. W przypadku braku takiego powiadomienia zostanie uznane, że prawo raportowanej jurysdykcji nie uniemożliwia skutecznie — w co najmniej jednej sytuacji — raportującym instytucjom finansowym sprzedaży pieniężnych umów ubezpieczenia i umów renty rezydentom tej raportowanej jurysdykcji. Jeżeli prawo jurysdykcji raportowanej instytucji finansowej również nie uniemożliwia skutecznie raportowanym instytucjom finansowym sprzedaży pieniężnych umów ubezpieczenia lub umów renty rezydentom tej raportowanej jurysdykcji, część III pkt A załącznika I nie ma zastosowania do właściwych raportujących instytucji finansowych i umów.

DEKLARACJA SZWAJCARII W SPRAWIE ART. 5 UMOWY

Delegacja szwajcarska poinformowała Komisję Europejską, że Szwajcaria nie będzie prowadziła wymiany informacji odnoszących się do wniosków opartych na danych uzyskanych nielegalnie. Komisja Europejska przyjęła do wiadomości stanowisko Szwajcarii.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE, Euratom) 2015/2401

z dnia 2 października 2015 r.

w sprawie zawartości i funkcjonowania rejestru europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1141/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie statusu i finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 3 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 1141/2014 zobowiązuje się Urząd ds. Europejskich Partii Politycznych i Europejskich Fundacji Politycznych („Urząd”) do utworzenia i prowadzenia rejestru europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych (zwanego dalej „rejestrem”).
- (2) Rejestr powinien być repozytorium danych, szczegółowych informacji i dokumentów dołączonych do wniosku o rejestrację jako europejska partia polityczna lub europejska fundacja polityczna, jak również wszelkich szczegółowych informacji i dokumentów przekazanych następnie przez europejską partię polityczną lub europejską fundację polityczną na podstawie niniejszego rozporządzenia.
- (3) Urząd powinien otrzymywać informacje i dokumenty poświadczające, które są mu niezbędne do wypełniania swych obowiązków związanych z rejestrem.
- (4) Rejestr powinien świadczyć usługę publiczną na rzecz przejrzystości, odpowiedzialności i pewności prawa. Z tego względu Urząd powinien prowadzić rejestr w sposób, który zapewnia odpowiedni dostęp do informacji zawartych w rejestrze oraz ich poświadczanie, przy poszanowaniu obowiązków Urzędu w zakresie ochrony danych osobowych wynikających z art. 33 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014, również jako administratora danych, jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.
- (5) Urząd powinien zapewnić wydawanie standardowych odpisów z rejestru zawierających informacje określone w rozporządzeniu wykonawczym przyjętym przez Komisję na podstawie art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014.
- (6) Określenie zasad działania, które powinny pozostać proporcjonalne do potrzeb, należy pozostawić w gestii Urzędu.
- (7) Rejestr powinien być odrębny od strony internetowej utworzonej przez Parlament Europejski zgodnie z art. 32 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014, jednak niektóre dokumenty przechowywane w rejestrze powinny być publicznie dostępne na tej stronie,

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zawartość rejestru

1. W odniesieniu do europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych rejestr zawiera następujące dokumenty, w tym ich ewentualne aktualizacje:

- a) statut, w tym wszystkie elementy wymagane na mocy art. 4 i 5 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 oraz wszelkie wprowadzone do nich zmiany;
- b) standardowe oświadczenie załączone do rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014, należycie wypełnione i podpisane;
- c) w razie potrzeby – oprócz statutu – szczegółowy opis struktury finansowej, struktury kierownictwa i struktury zarządzania danej europejskiej partii politycznej lub związanej z nią fundacji – o ile taka istnieje – wykazując wyraźne rozgraniczenie między tymi dwoma podmiotami;
- d) jeżeli wymaga tego państwo członkowskie, w którym wnioskodawca ma swoją siedzibę, oświadczenie tego państwa członkowskiego potwierdzające, że wnioskodawca spełnia wszystkie odpowiednie krajowe wymogi dotyczące wniosku, a jego statut jest zgodny z wszelkimi obowiązującymi przepisami prawa krajowego;
- e) wszelkie dokumenty lub korespondencję z organami państw członkowskich dotyczące dokumentów lub informacji wymaganych na mocy niniejszego artykułu.

2. W odniesieniu do europejskich partii politycznych rejestr zawiera następujące dokumenty, oprócz dokumentów, o których mowa w ust. 1:

- a) formularz wniosku o rejestrację jako europejska partia polityczna należycie podpisany przez przewodniczącego (przewodniczącą) wnioskującego podmiotu;
- b) komunikat zawierający wyniki ostatnich wyborów do Parlamentu Europejskiego w chwili składania wniosku o rejestrację oraz, po zarejestrowaniu danej europejskiej partii politycznej, komunikat o oficjalnych wynikach każdych następnych wyborów do Parlamentu Europejskiego;
- c) w przypadku osób fizycznych tworzących europejską partię polityczną – podpisane oświadczenie co najmniej siedmiu osób z różnych państw członkowskich posiadających mandaty wyborcze w Parlamencie Europejskim bądź w parlamentach lub zgromadzeniach narodowych lub regionalnych, potwierdzające chęć przynależenia tych osób do europejskiej partii politycznej; należy również uwzględnić zmiany wynikające z wyborów do Parlamentu Europejskiego, wyborów krajowych lub regionalnych bądź zmiany w członkostwie partii albo oba rodzaje zmian;
- d) w przypadku wnioskującej partii politycznej, która nie uczestniczyła jeszcze w wyborach do Parlamentu Europejskiego – pisemne dowody na potwierdzenie publicznie ogłoszonego przez partię zamiaru uczestnictwa w następnych wyborach do Parlamentu Europejskiego ze wskazaniem powiązanych krajowych lub regionalnych lub krajowych i regionalnych partii politycznych, które zamierzają uczestniczyć w wyborach do Parlamentu Europejskiego;
- e) obecny wykaz partii członkowskich, załączony do statutu, z podaniem w odniesieniu do każdej partii członkowskiej jej pełnej nazwy, skrótu, rodzaju członkostwa i państwa członkowskiego, w którym ma ona swoją siedzibę.

3. W odniesieniu do europejskich fundacji politycznych rejestr zawiera następujące dokumenty, oprócz dokumentów, o których mowa w ust. 1:

- a) formularz wniosku o rejestrację jako europejska fundacja polityczna, należycie podpisany przez prezesa (prezes) wnioskującego podmiotu i przez przewodniczącego (przewodniczącą) europejskiej partii politycznej, z którą powiązana jest wnioskująca fundacja polityczna;

- b) listę członków zarządu ze wskazaniem obywatelstwa każdego z członków;
 - c) obecny wykaz organizacji członkowskich, z podaniem w odniesieniu do każdej organizacji jej pełnej nazwy, skrótu, rodzaju członkostwa i państwa członkowskiego, w którym ma ona swoją siedzibę.
4. Rejestr zawiera następujące aktualne informacje dotyczące każdej zarejestrowanej europejskiej partii politycznej i europejskiej fundacji politycznej:
- a) rodzaj podmiotu (europejska partia polityczna lub europejska fundacja polityczna);
 - b) numer rejestrowy nadany przez Urząd zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji w sprawie szczegółowych przepisów dotyczących systemu nadawania numerów rejestrowych mającego zastosowanie do rejestru europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych oraz dotyczących informacji udzielanych w standardowych odpisach z rejestru;
 - c) pełną nazwę, skrót i logo;
 - d) państwo członkowskie, w którym europejska partia polityczna lub europejska fundacja polityczna ma swoją siedzibę;
 - e) w przypadku, gdy państwo członkowskie, w którym znajduje się siedziba, przewiduje równoległą rejestrację – nazwę, adres i adres strony internetowej (jeśli istnieje) odnośnego organu rejestrującego;
 - f) adres siedziby, adres do korespondencji, jeśli jest inny, adres poczty elektronicznej i adres strony internetowej, o ile istnieje;
 - g) datę rejestracji jako europejska partia polityczna lub europejska fundacja polityczna i, w stosownych przypadkach, datę wyrejestrowania;
 - h) jeżeli europejska partia polityczna lub europejska fundacja polityczna powstała w wyniku przekształcenia podmiotu zarejestrowanego w państwie członkowskim – pełną nazwę i status prawny tego podmiotu, w tym nadany krajowy numer rejestrowy;
 - i) datę przyjęcia statutu oraz wszelkich zmian statutu;
 - j) w stosownych przypadkach – liczbę członków europejskiej partii politycznej lub jej partii członkowskich, którzy są posłami do Parlamentu Europejskiego;
 - k) w stosownych przypadkach – nazwę i numer rejestrowy europejskiej fundacji politycznej powiązanej z daną europejską partią polityczną;
 - l) w przypadku europejskich fundacji politycznych – nazwę i numer rejestrowy powiązanej europejskiej partii politycznej;
 - m) dane identyfikacyjne, w tym imię i nazwisko, datę urodzenia, obywatelstwo i miejsce zamieszkania osób będących członkami organów lub pełniących określone funkcje wiążące się z uprawnieniami administracyjnymi, finansowymi oraz dotyczącymi przedstawicielstwa prawnego, z wyraźnym wskazaniem funkcji i uprawnień tych osób, indywidualnie lub zbiorowo, do zaciągania zobowiązań w imieniu podmiotu wobec osób trzecich oraz do reprezentowania podmiotu w postępowaniu sądowym.
5. W rejestrze należy przechowywać wszystkie dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 1–4 bez ograniczenia w czasie.

Artykuł 2

Informacje dodatkowe i dokumenty poświadczające

Podmioty ubiegające się o rejestrację oraz zarejestrowane europejskie partie polityczne i europejskie fundacje polityczne przekazują Urzędowi, oprócz dokumentów określonych w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014, dokumenty i informacje, a także wszelkie ich aktualizacje, określone w art. 1.

Urząd może zażądać od europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych skorygowania wszelkich niekompletnych lub nieaktualnych dokumentów i informacji.

Artykuł 3

Usługi świadczone w ramach rejestru

1. Urząd wydaje standardowe odpisy z rejestru. Urząd wydaje standardowy odpis osobom fizycznym lub prawnym w ciągu dziesięciu dni roboczych od otrzymania wniosku.
2. W przypadku gdy Urząd posiada uprawnienia na mocy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014, Urząd ten poświadcza, na odpowiedni wniosek, że informacje zawarte w standardowym odpisie są prawdziwe, aktualne i zgodne z obowiązującymi przepisami unijnymi.

W przypadku gdy Urząd nie posiada uprawnień na mocy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014, poświadcza on, na odpowiedni wniosek, że informacje zawarte w standardowym odpisie są najbardziej kompletnymi, aktualnymi i poprawnymi danymi, do których ma on dostęp po przeprowadzeniu wszelkiej uzasadnionej kontroli. Kontrola ta obejmuje zwrócenie się o potwierdzenie informacji do organów właściwego państwa członkowskiego w zakresie, w jakim właściwe przepisy krajowe stanowią dla tych organów podstawę takiego potwierdzenia. Termin określony w ust. 1 nie ma zastosowania do wniosków objętych niniejszym akapitem.

Przy poświadczaniu, o którym mowa w niniejszym ustępie, Urząd wyraźnie określa, czy posiada uprawnienia na mocy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014.

3. Urząd dokonuje poświadczenia, o którym mowa w ust. 2, na wniosek instytucji i organów Unii oraz organów i sądów państw członkowskich. Dokonuje on takiego poświadczenia również na wniosek europejskiej partii politycznej lub europejskiej fundacji politycznej w odniesieniu do jej własnego statusu.

Urząd może również dokonać takiego poświadczenia na rzecz osób fizycznych lub prawnych, jeżeli jest ono niezbędne do przeprowadzenia procedur prawnych lub administracyjnych, po złożeniu przez te osoby odpowiednio uzasadnionego wniosku.

4. Urząd określa szczegółowo procedurę składania wniosków o wydanie standardowych odpisów i wniosków o poświadczenie informacji oraz procedurę wydawania tych odpisów i dokonywania tego poświadczenia, w tym procedurę wykorzystywania środków elektronicznych w celu świadczenia tych usług.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 października 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2015/2402**z dnia 12 października 2015 r.****w sprawie przeglądu zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej i ciepła w zastosowaniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE i uchylające decyzję wykonawczą Komisji 2011/877/UE**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 14 ust. 10 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ Komisja ustanowiła decyzją wykonawczą 2011/877/UE ⁽³⁾ zharmonizowane wartości referencyjne sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej i ciepła, w postaci macierzy wartości zróżnicowanych według odpowiednich czynników, w tym roku zbudowania jednostki i stosowanych paliw. Wartości te obowiązują do dnia 31 grudnia 2015 r.
- (2) Komisja dokonała przeglądu zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej i ciepła, uwzględniając dane z eksploatacji w rzeczywistych warunkach, dostarczone przez państwa członkowskie i zainteresowane strony. W wyniku rozwoju najlepszych dostępnych i uzasadnionych ekonomicznie technologii, odnotowanego w objętych przeglądem latach 2011–2015, rozróżnienie wprowadzone w decyzji Komisji 2011/877/UE dotyczące roku zbudowania jednostki kogeneracji należy nadal stosować w odniesieniu do zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej.
- (3) W przeglądzie zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności potwierdzono, że w kontekście najnowszych doświadczeń i badań współczynniki korekcyjne związane z warunkami klimatycznymi, określone w decyzji 2011/877/UE, powinny być stosowane wyłącznie do elektrowni wykorzystujących paliwa gazowe.
- (4) Na podstawie najnowszych doświadczeń i badań w przeglądzie potwierdzono również, że należy nadal stosować określone w decyzji 2011/877/UE współczynniki korekcyjne związane z uniknięciem strat sieciowych. W celu lepszego odzwierciedlenia unikanych strat konieczne jest zaktualizowanie wartości granicznych napięcia oraz wartości współczynników korekcyjnych.
- (5) W wyniku przeglądu uzyskano również dane wskazujące na potrzebę wprowadzenia w niektórych przypadkach zmian w zharmonizowanych wartościach referencyjnych sprawności dla rozdzielonej produkcji ciepła. W celu uniknięcia zmian z mocą wsteczną w odniesieniu do istniejących elektrociepłowni, nowy zestaw wartości referencyjnych znacznie obowiązywać od 2016 r., a obecny zestaw tych wartości będzie nadal stosowany do jednostek zbudowanych przed tą datą. Zastosowanie współczynników korekcyjnych związanych z warunkami klimatycznymi nie było konieczne, ponieważ termodynamika wytwarzania ciepła z paliwa nie zależy w znaczącym stopniu od temperatury otoczenia. Ponadto nie jest wymagane zastosowanie współczynników korekcyjnych związanych ze stratami sieciowymi w zakresie ciepła, ponieważ energię cieplną wykorzystuje się zawsze w pobliżu miejsca jej wytworzenia.
- (6) W wyniku przeglądu uzyskano dane potwierdzające, że wartości odniesienia w zakresie sprawności energetycznej kotłów wytwarzających parę lub gorącą wodę powinny być zróżnicowane.
- (7) Z danych z eksploatacji w rzeczywistych warunkach nie wynika, by w okresie objętym przeglądem nastąpiła znacząca ze statystycznego punktu widzenia poprawa faktycznej wydajności najnowocześniejszych obiektów wykorzystujących określone rodzaje paliwa.
- (8) Konieczne jest zapewnienie stabilnych warunków dla inwestycji w kogenerację oraz utrzymanie zaufania inwestorów, dlatego należy ustalić zharmonizowane wartości referencyjne dla energii elektrycznej i ciepła.

⁽¹⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1.⁽²⁾ Dyrektywa 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie wspierania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii oraz zmieniająca dyrektywę 92/42/EWG (Dz.U. L 52 z 21.2.2004, s. 50).⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2011/877/UE z dnia 19 grudnia 2011 r. ustanawiająca zharmonizowane wartości referencyjne sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej i ciepła w zastosowaniu dyrektywy 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i uchylająca decyzję Komisji 2007/74/WE (Dz.U. L 343 z 23.12.2011, s. 91).

- (9) Wartości referencyjne dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej i ciepła określone w decyzji 2011/877/UE obowiązują do dnia 31 grudnia 2015 r., a zatem nowe wartości referencyjne muszą być stosowane od dnia 1 stycznia 2016 r. W celu zapewnienia stosowania nowego zestawu wartości referencyjnych od powyższej daty niniejsze rozporządzenie musi wejść w życie pierwszego dnia po jego opublikowaniu.
- (10) W art. 14, 22 i 23 dyrektywy 2012/27/UE uprawniono Komisję do przyjmowania aktów delegowanych w celu aktualizowania zharmonizowanych wartości referencyjnych dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej i ciepła. Uprawnienie to przekazano Komisji na okres pięciu lat od dnia 4 grudnia 2012 r. W celu uniknięcia sytuacji, w której przekazanie uprawnień nie zostałoby przedłużone na okres po 4 grudnia 2017 r., wartości referencyjne określone w niniejszym rozporządzeniu będą nadal mieć zastosowanie. Jeżeli w okresie tym przekazane zostaną Komisji nowe uprawnienia, zamierza ona dokonać przeglądu wartości referencyjnych określonych w niniejszym rozporządzeniu najpóźniej cztery lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.
- (11) Dyrektywa 2012/27/UE ma służyć promowaniu kogeneracji w celu zaoszczędzenia energii, należy zatem stworzyć zachęty do modernizacji starszych jednostek kogeneracji, aby zwiększyć ich efektywność energetyczną. Z tych względów oraz zgodnie z wymogiem zharmonizowania wartości referencyjnych sprawności i ustalenia ich w oparciu o zasady wymienione w lit. f) załącznika II do dyrektywy 2012/27/UE wartości referencyjne sprawności dla energii elektrycznej stosowane do jednostek kogeneracji powinny być zwiększane począwszy od jedenastego roku po roku zbudowania danej jednostki,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ustanowienie zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności

Zharmonizowane wartości referencyjne sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej i ciepła zostały określone odpowiednio w załączniku I i załączniku II.

Artykuł 2

Współczynniki korekcyjne dla zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej

1. W celu dostosowania zharmonizowanych wartości referencyjnych określonych w załączniku I do przeciętnych warunków klimatycznych w poszczególnych państwach członkowskich, państwa członkowskie stosują współczynniki korekcyjne określone w załączniku III.

Jeżeli oficjalne dane meteorologiczne wskazują, że na terytorium danego państwa członkowskiego różnice w rocznej temperaturze otoczenia wynoszą 5 °C lub więcej, dane państwo członkowskie może, pod warunkiem powiadomienia Komisji, ustalić na potrzeby stosowania akapitu pierwszego kilka stref klimatycznych przy użyciu metody określonej w załączniku III.

2. W celu dostosowania zharmonizowanych wartości referencyjnych określonych w załączniku I do unikanych strat sieciowych państwa członkowskie stosują współczynniki korekcyjne określone w załączniku IV.

3. Jeżeli państwo członkowskie stosuje zarówno współczynniki korekcyjne określone w załączniku III, jak i współczynniki korekcyjne określone w załączniku IV, stosuje ono współczynniki wynikające z załącznika III przed zastosowaniem współczynników wynikających z załącznika IV.

Artykuł 3

Stosowanie zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej

1. Państwa członkowskie stosują zharmonizowane wartości referencyjne sprawności określone w załączniku I odpowiednio do roku zbudowania jednostki kogeneracji. Te zharmonizowane wartości referencyjne sprawności stosuje się przez okres 10 lat od roku zbudowania jednostki kogeneracji.

2. Począwszy od jedenastego roku po roku zbudowania jednostki kogeneracji państwa członkowskie stosują zharmonizowane wartości referencyjne sprawności, które zgodnie z ust. 1 mają zastosowanie do jednostki kogeneracji mającej 10 lat. Te zharmonizowane wartości referencyjne sprawności obowiązują przez okres jednego roku.
3. Do celów niniejszego artykułu rok zbudowania jednostki kogeneracji oznacza rok kalendarzowy, podczas którego jednostka po raz pierwszy wytworzyła energię elektryczną.

Artykuł 4

Stosowanie zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności dla rozdzielonej produkcji ciepła

1. Państwa członkowskie stosują zharmonizowane wartości referencyjne określone w załączniku II w odniesieniu do roku zbudowania jednostki kogeneracji.
2. Do celów niniejszego artykułu rok zbudowania jednostki kogeneracji oznacza rok zbudowania jednostki określony do celów art. 3.

Artykuł 5

Modernizacja jednostki kogeneracji

Jeżeli koszty inwestycji w modernizację jednostki kogeneracji przekroczą 50 % kosztów inwestycji w budowę nowej, porównywalnej jednostki kogeneracji, do celów art. 3 i 4 za rok zbudowania zmodernizowanej jednostki kogeneracji uznaje się rok kalendarzowy, w którym zmodernizowana jednostka kogeneracji po raz pierwszy wytworzyła energię elektryczną.

Artykuł 6

Koszyk paliw

Jeżeli w eksploatacji danej jednostki kogeneracji wykorzystuje się więcej niż jeden rodzaj paliwa, zharmonizowane wartości referencyjne sprawności dla produkcji rozdzielonej stosuje się proporcjonalnie do średniej ważonej wkładu energii poszczególnych paliw.

Artykuł 7

Uchylenie

Decyzja 2011/877/UE traci moc.

Artykuł 8

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie pierwszego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 października 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Zharmonizowane wartości referencyjne sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej**(o których mowa w art. 1)**

Poniższa tabela zawiera zharmonizowane wartości referencyjne sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej oparte na wartości opałowej netto i standardowych warunkach atmosferycznych ISO (temperatura otoczenia 15 °C, ciśnienie 1,013 bara, wilgotność względna 60 %).

Kategoria		Typ paliwa	Rok zbudowania		
			Przed 2012	2012–2015	Od 2016
Paliwa stałe	S1	Węgiel kamienny, w tym antracyt, węgiel bitumiczny, węgiel subbitumiczny, koks, półkoks, koks PET	44,2	44,2	44,2
	S2	Węgiel brunatny, brykiety z węgla brunatnego, olej łupkowy	41,8	41,8	41,8
	S3	Torf, brykiety z torfu	39,0	39,0	39,0
	S4	Sucha biomasa, w tym biomasa drzewna i inne rodzaje biomasy stałej, w tym granulaty drzewny i brykiety drzewne, suszone wióry drewniane, czyste i suche odpady drzewne, łupiny orzechów oraz pestki oliwek i inne pestki	33,0	33,0	37,0
	S5	Inna biomasa stała, w tym wszystkie rodzaje biomasy drzewnej nieujęte w kategorii S4 oraz ług czarny i melasa	25,0	25,0	30,0
	S6	Odpady komunalne i przemysłowe (nieodnawialne) i odpady odnawialne/ulegające biodegradacji	25,0	25,0	25,0
Paliwa ciekłe	L7	Ciężki olej opałowy, olej napędowy, inne produkty naftowe	44,2	44,2	44,2
	L8	Biopaliwa ciekłe, w tym biometanol, bioetanol, biobutanol, biodiesel i inne biopaliwa ciekłe	44,2	44,2	44,2
	L9	Odpady płynne, w tym odpady ulegające biodegradacji i odpady nieodnawialne (w tym łój, tłuszcz i młoto)	25,0	25,0	29,0
Paliwa gazowe	G10	Gaz ziemny, LPG, LNG i biometan	52,5	52,5	53,0
	G11	Gazy rafineryjne, wodór i gaz syntezowy	44,2	44,2	44,2
	G12	Biogaz uzyskany w wyniku fermentacji beztlenowej, fermentacji odpadów na składowiskach i oczyszczania ścieków	42,0	42,0	42,0
	G13	Gaz koksowniczy, gaz wielkopiecowy, gaz kopalniany i inne gazy odzyskiwane (z wyjątkiem gazu rafineryjnego)	35,0	35,0	35,0
Inne	O14	Ciepło odpadowe (w tym gazy spalinowe z procesów o wysokiej temperaturze, produkt egzotermicznych reakcji chemicznych)			30,0
	O15	Paliwa jądrowe			33,0
	O16	Energia słoneczna termiczna			30,0
	O17	Energia geotermalna			19,5
	O18	Paliwa inne niż wymienione powyżej			30,0

ZAŁĄCZNIK II

**Zharmonizowane wartości referencyjne sprawności dla rozdzielonej produkcji ciepła
(o których mowa w art. 1)**

Poniższa tabela zawiera zharmonizowane wartości referencyjne sprawności dla rozdzielonej produkcji ciepła oparte na wartości opałowej netto i standardowych warunkach atmosferycznych ISO (temperatura otoczenia 15 °C, ciśnienie 1,013 bara, wilgotność względna 60 %).

Kategoria			Rok zbudowania					
			Przed 2016			Od 2016		
			Gorąca woda	Para wodna (*)	Bezpośrednie wykorzystanie ciepła spalin (**)	Gorąca woda	Para wodna (*)	Bezpośrednie wykorzystanie ciepła spalin (**)
Paliwa stałe	S1	Węgiel kamienny, w tym antracyt, węgiel bitumiczny, węgiel subbitumiczny, koks, półkoks, koks PET	88	83	80	88	83	80
	S2	Węgiel brunatny, brykiety z węgla brunatnego, olej łupkowy	86	81	78	86	81	78
	S3	Torf, brykiety z torfu	86	81	78	86	81	78
	S4	Sucha biomasa, w tym biomasa drzewna i inne rodzaje biomasy stałej, w tym granulaty drzewne i brykiety drzewne, suszone wióry drewniane, czyste i suche odpady drzewne, łupiny orzechów oraz pestki oliwek i inne pestki	86	81	78	86	81	78
	S5	Inna biomasa stała, w tym wszystkie rodzaje biomasy drzewnej nieujęte w kategorii S4 oraz ług czarny i melasa	80	75	72	80	75	72
	S6	Odpady komunalne i przemysłowe (nieodnawialne) i odpady odnawialne/ulegające biodegradacji	80	75	72	80	75	72
Paliwa ciekłe	L7	Ciężki olej opałowy, olej napędowy, inne produkty naftowe	89	84	81	85	80	77
	L8	Biopaliwa ciekłe, w tym biometanol, bioetanol, biobutanol, biodiesel i inne biopaliwa ciekłe	89	84	81	85	80	77
	L9	Odpady płynne, w tym odpady ulegające biodegradacji i odpady nieodnawialne (w tym łój, tłuszcz i młoto)	80	75	72	75	70	67
Paliwa gazowe	G10	Gaz ziemny, LPG, LNG i biometan	90	85	82	92	87	84
	G11	Gazy rafineryjne, wodór i gaz syntetyczny	89	84	81	90	85	82
	G12	Biogaz uzyskany w wyniku fermentacji beztlenowej, fermentacji odpadów na składowiskach i oczyszczania ścieków	70	65	62	80	75	72
	G13	Gaz koksowniczy, gaz wielkopieczowy, gaz kopalniany i inne gazy odzyskiwane (z wyjątkiem gazu rafineryjnego)	80	75	72	80	75	72

Kategoria		Typ paliwa:	Rok zbudowania					
			Przed 2016			Od 2016		
			Gorąca woda	Para wodna (*)	Bezpośrednie wykorzystanie ciepła spalin (**)	Gorąca woda	Para wodna (*)	Bezpośrednie wykorzystanie ciepła spalin (**)
Inne	O14	Ciepło odpadowe (w tym gazy spalinowe z procesów o wysokiej temperaturze, produkt egzotermicznych reakcji chemicznych)	—	—	—	92	87	—
	O15	Paliwa jądrowe	—	—	—	92	87	—
	O16	Energia słoneczna termiczna	—	—	—	92	87	—
	O17	Energia geotermalna	—	—	—	92	87	—
	O18	Paliwa inne niż wymienione powyżej	—	—	—	92	87	—

(*) Jeżeli w obliczeniach sprawności cieplnej kogeneracji w odniesieniu do instalacji na parę wodną nie został uwzględniony odzysk skroplin, wartości sprawności dla pary wodnej podane w tabeli powyżej należy zwiększyć o 5 punktów procentowych.

(**) Wartości dla bezpośredniego wykorzystania ciepła spalin należy stosować, jeżeli temperatura wynosi 250 °C lub więcej.

ZAŁĄCZNIK III

Współczynniki korekcyjne dotyczące przeciętnych warunków klimatycznych oraz metoda ustalania stref klimatycznych na potrzeby stosowania zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej**(o których mowa w art. 2 ust. 1)**

- a) Współczynniki korekcyjne dotyczące przeciętnych warunków klimatycznych

Korekta temperatury otoczenia oparta jest na różnicy między średnią roczną temperaturą w danym państwie członkowskim a standardowymi warunkami atmosferycznymi ISO (15 °C).

Korekty dokonuje się w następujący sposób:

0,1 punktu procentowego utraty sprawności na każdy stopień powyżej 15 °C;

0,1 punktu procentowego zysku sprawności na każdy stopień poniżej 15 °C.

Przykład:

Jeżeli średnia roczna temperatura w państwie członkowskim wynosi 10 °C, wartość referencyjną dla jednostki kogeneracji w tym państwie członkowskim należy zwiększyć o 0,5 punktu procentowego.

- b) Korekta temperatury otoczenia ma zastosowanie wyłącznie do paliw gazowych (G10, G11, G12, G13).

- c) Metoda ustalania stref klimatycznych:

Granice każdej strefy klimatycznej wyznaczają izotermy (w pełnych stopniach Celsjusza) średniej rocznej temperatury otoczenia, reprezentujące temperatury różniące się od siebie o co najmniej 4 °C. Różnica temperatury między średnimi rocznymi temperaturami otoczenia w sąsiednich strefach klimatycznych wynosi co najmniej 4 °C.

Przykład:

Jeśli w danym państwie członkowskim średnia roczna temperatura otoczenia w określonym miejscu wynosi 12 °C, a w innym miejscu na terytorium tego samego państwa członkowskiego 6 °C, wówczas państwo to ma możliwość wprowadzenia dwóch stref klimatycznych, oddzielonych izotermą 9 °C:

pierwszej strefy klimatycznej wyznaczonej izotermami 9 °C i 13 °C (różnica 4 °C), ze średnią roczną temperaturą otoczenia wynoszącą 11 °C; oraz

drugiej strefy klimatycznej wyznaczonej izotermami 5 °C i 9 °C, ze średnią roczną temperaturą otoczenia wynoszącą 7 °C.

ZAŁĄCZNIK IV

Współczynniki korekcyjne związane z uniknięciem strat sieciowych, na potrzeby stosowania zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej**(o których mowa w art. 2 ust. 2)**

Poziom napięcia przyłączeniowego	Współczynnik korekcyjny (poza jednostką)	Współczynnik korekcyjny (w jednostce)
≥ 345 kV	1	0,976
$\geq 200 - < 345$ kV	0,972	0,963
$\geq 100 - < 200$ kV	0,963	0,951
$\geq 50 - < 100$ kV	0,952	0,936
$\geq 12 - < 50$ kV	0,935	0,914
$\geq 0,45 - < 12$ kV	0,918	0,891
$< 0,45$ kV	0,888	0,851

Przykład:

Jednostka kogeneracji o mocy 100 kW_{el} z silnikiem tłokowym napędzanym gazem ziemnym wytwarza energię elektryczną o napięciu 380 V. 85 % tej energii jest wykorzystywane na potrzeby własne, a 15 % jest wysyłane do sieci. Jednostkę zbudowano w 2010 r. Średnia roczna temperatura otoczenia wynosi 15 °C (korekta klimatyczna nie jest więc wymagana).

Po uwzględnieniu korekty związanej ze stratami sieciowymi otrzymana wartość referencyjna sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej w przypadku tej jednostki kogeneracji (w oparciu o średnią ważoną współczynników w niniejszym załączniku) wynosi:

$$\text{Ref } E_{\eta} = 52,5 \% \times (0,851 \times 85 \% + 0,888 \times 15 \%) = 45,0 \%$$

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2403**z dnia 15 grudnia 2015 r.****ustanawiające wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania broni cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni ⁽¹⁾, w szczególności akapit drugi sekcji III załącznika I do tej dyrektywy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 4 dyrektywy 91/477/EWG państwa członkowskie gwarantują, że broń palna lub część broni palnej wprowadzona do obrotu została oznaczona i zarejestrowana zgodnie ze wspomnianą dyrektywą lub że została pozbawiona cech użytkowych.
- (2) Zgodnie z załącznikiem I sekcja III akapit pierwszy lit. a) dyrektywy 91/477/EWG przedmioty, które odpowiadają definicji broni palnej, nie są włączone w zakres tej definicji, jeśli spowodowano, że są trwale niezdatne do użytku poprzez pozbawienie cech użytkowych, zapewniające, iż wszystkie podstawowe elementy broni palnej nie nadają się trwale do użytku i niemożliwe jest ich usunięcie, zastąpienie lub jakiegokolwiek zmiana w celu przywrócenia cech użytkowych w jakikolwiek sposób.
- (3) W załączniku I sekcja III akapit drugi dyrektywy 91/477/EWG zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia rozwiązań mających na celu weryfikację przez właściwy organ środków pozbawiania broni palnej cech użytkowych w celu zagwarantowania, że zmiany broni palnej powodują, iż trwale nie nadaje się ona do użytku. Od państw członkowskich wymaga się ponadto, aby przewidziały wydawanie świadectwa lub protokołu zaświadczonego, że broń palna została pozbawiona cech użytkowych, lub opatrzenia w tym celu broni palnej wyraźnie widocznym oznakowaniem.
- (4) Unia jest stroną Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (Protokół), zawartego na mocy decyzji Rady 2014/164/UE ⁽²⁾.
- (5) W art. 9 Protokołu zawarto wykaz wspólnych zasad ogólnych dotyczących pozbawiania broni palnej cech użytkowych, których strony muszą przestrzegać.
- (6) Ustanowione w niniejszym rozporządzeniu normy i techniki trwałego pozbawiania broni cech użytkowych zostały ustalone przy wykorzystaniu wiedzy specjalistycznej Stałej Międzynarodowej Komisji ds. Badania Broni Strzeleckiej (C.I.P. z fr. Commission internationale permanente). C.I.P. została utworzona w celu weryfikacji działań krajowych urzędów ds. bezpieczeństwa broni palnej, w szczególności w celu zagwarantowania wprowadzenia w każdym państwie ustaw i aktów wykonawczych zapewniających skuteczne i jednolite badania broni palnej i amunicji.
- (7) W celu zapewnienia jak najwyższego poziomu bezpieczeństwa w odniesieniu do pozbawiania broni palnej cech użytkowych Komisja powinna dokonywać regularnych przeglądów i aktualizacji specyfikacji technicznych określonych w niniejszym rozporządzeniu. W tym celu Komisja powinna uwzględnić wiedzę fachową zdobytą przez państwa członkowskie przy stosowaniu wszelkich dodatkowych środków pozbawiania broni cech użytkowych.
- (8) Niniejsze rozporządzenie nie narusza przepisów art. 3 dyrektywy 91/477/EWG.
- (9) Biorąc pod uwagę zagrożenia bezpieczeństwa, broń palna pozbawiona cech użytkowych przed datą stosowania niniejszego rozporządzenia i wprowadzana do obrotu, w tym przekazywana nieodpłatnie, wymieniana lub będąca przedmiotem barteru, bądź przekazana na terytorium innego państwa członkowskiego po tej dacie powinna podlegać przepisom niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 13.9.1991, s. 51.⁽²⁾ Decyzja Rady 2014/164/UE z dnia 11 lutego 2014 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (Dz.U. L 89 z 25.3.2014, s. 7).

- (10) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia dodatkowych środków wykraczających poza specyfikacje techniczne określone w załączniku I w celu pozbawiania broni palnej cech użytkowych na swoim terytorium, pod warunkiem że podjęły wszystkie niezbędne środki w celu stosowania wspólnych norm i technik pozbawiania cech użytkowych przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.
- (11) W celu umożliwienia państwom członkowskim zagwarantowania na swoim terytorium takiego samego poziomu bezpieczeństwa państwa członkowskie, które na swoim terytorium wprowadzają dodatkowe środki pozbawiania broni palnej cech użytkowych, zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia powinny mieć możliwość zażądania dowodu, że broń palna pozbawiona cech użytkowych, która ma być przekazana na ich terytorium, jest zgodna z takimi dodatkowymi środkami.
- (12) Aby Komisja była w stanie uwzględniać zmiany oraz najlepsze praktyki w państwach członkowskich w zakresie pozbawiania broni palnej cech użytkowych podczas przeglądów niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie powinny powiadamiać Komisję o odpowiednich środkach, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszym rozporządzeniem, oraz o wszelkich dodatkowych środkach, które wprowadzają. W tym celu należy stosować procedury notyfikacyjne określone w dyrektywie (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady (¹).
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy dyrektywy 91/477/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do broni palnej kategorii A, B, C i D, jak określono w załączniku I do dyrektywy 91/477/EWG.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do broni palnej pozbawionej cech użytkowych przed datą jego stosowania, chyba że taka broń palna jest przekazana do innego państwa członkowskiego lub wprowadzana do obrotu.

Artykuł 2

Osoby i podmioty uprawnione do pozbawiania broni palnej cech użytkowych

Pozbawianie broni palnej cech użytkowych wykonują organy publiczne lub podmioty prywatne bądź osoby uprawnione zgodnie z przepisami krajowymi.

Artykuł 3

Weryfikacja i certyfikacja pozbawiania broni palnej cech użytkowych

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy do weryfikacji, że pozbawienie broni palnej cech użytkowych zostało wykonane zgodnie ze specyfikacjami technicznymi określonymi w załączniku I („podmiot weryfikujący”).
2. Podmiot weryfikujący jest również upoważniony do pozbawiania broni palnej cech użytkowych; państwa członkowskie zapewniają jasny podział tych zadań i osób ich wykonujących w ramach takiego podmiotu.
3. Komisja publikuje na swojej stronie internetowej wykaz podmiotów weryfikujących wyznaczonych przez państwa członkowskie, w tym szczegółowe informacje dotyczące podmiotu weryfikującego i jego symbol, jak również informacje kontaktowe.

(¹) Dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 1).

4. W przypadku gdy pozbawienie broni palnej cech użytkowych zostało wykonane zgodnie ze specyfikacjami technicznymi określonymi w załączniku I, podmiot weryfikujący wydaje właścicielowi broni palnej świadectwo pozbawienia cech użytkowych zgodnie z wzorem określonym w załączniku III. Wszystkie informacje na świadectwie pozbawienia cech użytkowych podaje się w języku danego państwa członkowskiego, w którym zostało wydane świadectwo pozbawienia cech użytkowych, i w języku angielskim.

5. Właściciel broni palnej pozbawionej cech użytkowych musi być przez cały czas w posiadaniu świadectwa pozbawienia cech użytkowych. Jeżeli pozbawiona cech użytkowych broń palna jest wprowadzana do obrotu, musi być opatrzona świadectwem pozbawienia cech użytkowych.

6. Państwa członkowskie gwarantują, że prowadzony jest rejestr świadectw wydanych dla broni palnej pozbawionej cech użytkowych, zawierający datę pozbawienia cech użytkowych oraz numer świadectwa, przez okres co najmniej 20 lat.

Artykuł 4

Wnioski o pomoc

Każde państwo członkowskie może zwrócić się z wnioskiem o pomoc do podmiotów upoważnionych do pozbawiania broni palnej cech użytkowych lub wyznaczonych przez inne państwo członkowskie jako podmioty weryfikujące w celu, odpowiednio, wykonania pozbawienia cech użytkowych lub jego weryfikacji. W razie przyjęcia wniosku, jeżeli taki wniosek dotyczy weryfikacji pozbawienia broni palnej cech użytkowych, podmiot weryfikujący, który udziela pomocy, musi wydać świadectwo pozbawienia cech użytkowych zgodnie z art. 3 ust. 4.

Artykuł 5

Znakowanie broni palnej pozbawionej cech użytkowych

Pozbawiona cech użytkowych broń palna musi być opatrzona niepowtarzalnym oznakowaniem zgodnie z wzorem określonym w załączniku II, aby wskazać, że została ona pozbawiona cech użytkowych zgodnie ze specyfikacjami technicznymi określonymi w załączniku I. Oznakowanie jest mocowane przez podmiot weryfikujący na wszystkich częściach modyfikowanych na potrzeby pozbawienia broni palnej cech użytkowych i musi spełniać następujące kryteria:

- a) jest wyraźnie widoczne i nieusuwalne;
- b) zawiera informacje na temat państwa członkowskiego, w którym dokonano pozbawienia cech użytkowych, i podmiotu weryfikującego, który wydał świadectwo pozbawienia cech użytkowych;
- c) zachowano oryginalne numery seryjne broni palnej.

Artykuł 6

Dodatkowe środki dotyczące pozbawiania broni palnej cech użytkowych

- 1. Państwa członkowskie mogą na swoim terytorium wprowadzić dodatkowe środki w celu pozbawienia broni palnej cech użytkowych, wykraczające poza specyfikacje techniczne ustanowione w załączniku I.
- 2. Komisja regularnie analizuje wraz z Komitetem ustanowionym na mocy dyrektywy 91/477/EWG wszelkie dodatkowe środki podjęte przez państwa członkowskie i rozważa zmianę w odpowiednim czasie specyfikacji technicznych określonych w załączniku I.

Artykuł 7

Transfer broni palnej pozbawionej cech użytkowych w Unii

- 1. Pozbawiona cech użytkowych broń palna może być przekazana do innego państwa członkowskiego, jedynie pod warunkiem że jest opatrzona niepowtarzalnym oznakowaniem i posiada świadectwo pozbawienia cech użytkowych zgodne z niniejszym rozporządzeniem.

2. Państwa członkowskie uznają świadectwa pozbawienia cech użytkowych wydane przez inne państwo członkowskie, jeżeli przedmiotowe świadectwo spełnia wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu. Państwa członkowskie, które wprowadziły dodatkowe środki zgodnie z art. 6, mogą jednakże zażądać dowodu na to, że pozbawiona cech użytkowych broń palna, która ma być przekazana na ich terytorium, jest zgodna z takimi dodatkowymi środkami.

Artykuł 8

Wymogi dotyczące powiadamiania

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich środkach, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszym rozporządzeniem, jak również o każdym dodatkowym środku wprowadzonym zgodnie z art. 6. W tym celu państwa członkowskie stosują procedury notyfikacyjne określone w dyrektywie (UE) 2015/1535.

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 8 kwietnia 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2015 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Elżbieta BIENKOWSKA
Członek Komisji*

ZAŁĄCZNIK I

Specyfikacje techniczne dotyczące pozbawiania broni palnej cech użytkowych

- I. Czynności pozbawiania cech użytkowych wykonywane w celu spowodowania, aby broń palna trwale nie nadawała się do użytku, zostały określone na podstawie trzech tabel:
- w tabeli I wymieniono różne rodzaje broni palnej,
 - w tabeli II opisano działania wykonywane w celu spowodowania, aby każda istotna część broni palnej trwale nie nadawała się do użytku,
 - w tabeli III określono, które działania w zakresie pozbawiania cech użytkowych są wymagane w przypadku różnych rodzajów broni palnej.
- II. W celu uwzględnienia postępu technicznego w dziedzinie broni palnej i działań w zakresie pozbawiania cech użytkowych osiąganego z biegiem czasu niniejsze specyfikacje techniczne będą poddawane przeglądom i aktualizowane przynajmniej co 2 lata.
- III. W celu zapewnienia prawidłowego i jednolitego stosowania działań w zakresie pozbawiania broni palnej cech użytkowych Komisja opracuje definicje we współpracy z państwami członkowskimi.

TABELA I: Wykaz typów broni palnej

RODZAJE BRONI PALNEJ	
1.	Pistolety (jednostrzałowe, półautomatyczne)
2.	Rewolwery (w tym rewolwery z bębnem ładowanym odprzodowo)
3.	Broń palna długa jednostrzałowa (nie łamana)
4.	Broń palna łamana (np. gładkolufowa, gwintowana, kombinowana, z zamkiem blokowym przesuwным/wahliwym, krótka i długa)
5.	Broń palna długa powtarzalna (gładkolufowa, gwintowana)
6.	Broń palna długa półautomatyczna (gładkolufowa, gwintowana)
7.	(W pełni) automatyczna broń palna: np. wybrane karabiny szturmowe, pistolety maszynowe, pistolety (w pełni) automatyczne
8.	Broń palna odprzodowa

TABELA II: Szczegółne działania dla każdej części

CZĘŚĆ	PROCES
1. LUFA	1.1. Jeżeli lufa jest przymocowana do szkieletu ⁽¹⁾ , przytwierdzić lufę do korpusu kołkiem z utwardzanej stali (średnica > 50 % komory nabojoyej, minimalnie 4,5 mm) przechodzącym przez komorę nabojoyą i szkielet. Kołek musi być przyspawany ⁽²⁾ .
	1.2. Jeżeli lufa jest nieprzymocowana, należy wyciąć szczelinę na całej długości ściany komory nabojoyej (szerokość > ½ kalibru, maksymalnie 8 mm) i solidnie przyspawać do lufy kołek zaślepiający lub pręt, poczynając od początku komory nabojoyej ($l \geq 2/3$ długości lufy).
	1.3. W pierwszej jednej trzeciej lufy od komory nabojoyej należy wywiercić otwory (muszą mieć wielkość co najmniej $2/3$ średnicy, przewodu w przypadku broni gładkolufowej oraz całej średnicy w przypadku wszystkich pozostałych rodzajów broni; położone jeden za drugim, 3 otwory w przypadku broni krótkiej, 6 otworów w przypadku broni długiej) lub wyciąć za komorą nabojoyą szczelinę w kształcie litery V (kąt $60 \pm 5^\circ$) otwierającą miejscowo lufę, bądź wyciąć za komorą nabojoyą wzdłużną szczelinę (szerokość 8–10 mm $\pm$ 0,5 mm, długość $\geq$ 52 mm) w tym samym miejscu co otwory lub wyciąć szczelinę wzdłużną (szerokość 4–6 mm $\pm$ 0,5 mm od komory nabojoyej do wylotu lufy, z wyjątkiem 5 mm od wylotu lufy).

CZĘŚĆ	PROCES
	1.4. W przypadku luf z wślizgiem nabojoyym należy usunąć wślizg nabojoyy.
	1.5. Uniemożliwić usunięcie lufy ze szkieletu, stosując kołki ze stali utwardzanej lub spawanie.
2. TRZON ZAMKA, GŁOWICA ZAMKA	2.1. Usunąć lub skrócić iglicę.
	2.2. Obrobić maszynowo czoło zamka pod kątem co najmniej 45 stopni na powierzchni większej niż 50 % powierzchni czołka zamka.
	2.3. Zaspawać otwór iglicy.
3. BĘBEN	3.1. Usunięcie wszystkich wewnętrznych ścian bębna na co najmniej 2/3 jego długości poprzez obrobienie maszynowo pierścienia $\geq$ średnicy łuski.
	3.2. W miarę możliwości stosować spawanie w celu uniemożliwienia usunięcia bębna ze szkieletu, a w przypadku gdy jest to niemożliwe, stosować odpowiednie środki uniemożliwiające takie usunięcie.
4. ZAMEK	4.1. Obrobić maszynowo lub usunąć ponad 50 % powierzchni czołka zamka pod kątem od 45 do 90 stopni.
	4.2. Usunąć lub skrócić iglicę.
	4.3. Obrobić maszynowo lub zaspawać otwór iglicy.
	4.4. Usunąć za pomocą obróbki maszynowej rygle w zamku.
	4.5. W stosownych przypadkach poddać obróbce skrawaniem wewnętrzną górną przednią krawędź okna wyrzutu łusek w zamku do kąta 45 stopni.
5. SZKIELET (PISTOLETY)	5.1. Usunąć wślizg nabojoyy.
	5.2. Poddać obróbce skrawaniem co najmniej 2/3 długości prowadnic zamka po obu stronach szkieletu.
	5.3. Zaspawać wskaźnik opróżnienia magazynka.
	5.4. Uniemożliwić rozcalenie pistoletów o szkielecie wykonanym z polimerów poprzez spawanie. Zgodnie z przepisami krajowymi, procedura ta może zostać przeprowadzona po kontroli przez organ krajowy.
6. UKŁAD AUTOMATYCZNY	6.1. Zniszczyć tłok i układ gazowy poprzez cięcie lub spawanie.
	6.2. Wyjąć trzon zamka, zastąpić go elementem stalowym i przyspawać lub skrócić trzon zamka co najmniej o 50 %, przyspawać go i odciąć rygle od głowicy zamka.
	6.3. Zespawać ze sobą elementy mechanizmu spustowego i, jeżeli jest to możliwe, ze szkieletem. Jeżeli spawanie w obrębie szkieletu nie jest możliwe: usunąć mechanizm odpalający i odpowiednio wypełnić opróżnioną przestrzeń (np. wklejając dopasowany element wypełniający z żywicy epoksydowej).
	6.4. Uniemożliwić demontaż ręcznego systemu ryglowania ze szkieletu poprzez spawanie lub zastosować odpowiednie środki uniemożliwiające jego usunięcie. Dobrze przyspawać mechanizm zasilania broni zasilanej taśmowo.

CZĘŚĆ	PROCES
7. DZIAŁANIE	7.1. Wykonać maszynowo stożkowe wgłębienie o kącie wierzchołkowym co najmniej 60 stopni w celu uzyskania średnicy podstawy co najmniej 1 cm lub równej średnicy czółka zamka. 7.2. Usunąć iglicę, rozwiąć otwór igliczny do średnicy minimum wynoszącej 5 mm i go zaspawać.
8. MAGAZYNEK (w stosownych przypadkach)	8.1. W zależności od rodzaju broni przyspawać magazynek punktowo do szkieletu lub uchwytu w celu uniemożliwienia jego usunięcia. 8.2. W przypadku braku magazynka zaspawać miejsce jego wkładania lub zamontować zamek w celu trwałego uniemożliwienia jego włożenia. 8.3. Przeprowadzić kołek z utwardzonej stali przez magazynek, komorę nabożową i szkielet. Zabezpieczyć spawaniem.
9. ŁADOWANIE OD PRZODU	9.1. Usunąć lub zaspawać panewkę(-i), zaspawać otwór (otwory).
10. TŁUMIK DŹWIĘKU	10.1. Uniemożliwić usunięcie tłumika dźwięku z lufy za pomocą kołka z utwardzanej stali lub spawu, jeżeli tłumik dźwięku stanowi część broni. 10.2. Usunąć wszystkie części wewnętrzne i ich punkty mocowania dla tłumika, tak aby pozostała jedynie obudowa. Wywiercić otwory w odstępach 5 cm w zewnętrznej pozostającej obudowie.
Twardość wkładek	Twardość kołka/kołka zaślepiającego/pręta = 58 – 0; + 6 HRC Stal nierdzewna typu ER 316 L do spawania metodą TIG

(¹) Lufa przymocowana do szkieletu za pomocą śrub lub zacisków bądź w inny sposób.

(²) Połączenie spawane jest metodą wytwarzania lub kształtowania, w którym łączy się materiały, zwykle metale lub tworzywa termoplastyczne, poprzez ich stopienie.

TABELA III: Specjalne działania z podziałem na istotne części każdego typu broni palnej

TYP	1	2	3	4	5	6	7	8
PROCES	Pistolety (z wyjątkiem automatycznych)	Rewolwery;	Broń palna długa jednostrzałowa (nie łamana)	Broń łamana (gładkolufowa, gwintowana, kombinowana),	Broń palna długa powtarzalna (gładkolufowa, gwintowana)	Broń palna długa półautomatyczna (gładkolufowa, gwintowana)	Automatyczna broń palna: karabiny szturmowe, pistolety maszynowe	Broń palna odrzutowa
1.1			X		X	X	X	
1.2 i 1.3	X	X	X	X	X	X	X	X
1.4	X					X	X	
1.5		X						
2.1			X		X	X	X	
2.2			X		X	X	X	
2.3			X		X	X	X	
3.1		X						
3.2		X						
4.1	X						X (w przypadku pistoletów automatycznych)	
4.2	X						X (w przypadku pistoletów automatycznych)	
4.3	X						X (w przypadku pistoletów automatycznych)	
4.4	X						X (w przypadku pistoletów automatycznych)	
4.5	X					X	X (w przypadku pistoletów automatycznych)	
5.1	X						X (w przypadku pistoletów automatycznych)	

TYP	1	2	3	4	5	6	7	8
PROCES	Pistolety (z wyjątkiem automatycznych)	Rewolwery;	Broń palna długa jednostrzałowa (nie łamana)	Broń łamana (gładkolufowa, gwintowana, kombinowana),	Broń palna długa powtarzalna (gładkolufowa, gwintowana)	Broń palna długa półautomatyczna (gładkolufowa, gwintowana)	Automatyczna broń palna: karabiny szturmowe, pistolety maszynowe	Broń palna odprzodowa
5.2	X						X (w przypadku pistoletów automatycznych)	
5.3	X						X (w przypadku pistoletów automatycznych)	
5.4	X (szkielet polimerowy)						X (w przypadku pistoletów automatycznych)	
6.1						X	X	
6.2						X	X	
6.3							X	
6.4							X	
7.1				X				
7.2		X		X				
8.1 lub 8.2	X				X	X	X	
8.3					X (magazynek rurowy)	X (magazynek rurowy)		
9.1		X						X
10.1	X		X		X	X	X	
10.2	X		X	X	X	X	X	

ZAŁĄCZNIK II

Wzór oznakowania broni palnej pozbawionej cech użytkowych**UE¹⁾ aa²⁾ bb³⁾ cc⁴⁾**

¹⁾ Znak pozbawienia cech użytkowych

²⁾ Państwo, w którym nastąpiło pozbawienie cech użytkowych

³⁾ Symbol podmiotu poświadczającego pozbawienie broni palnej cech użytkowych

⁴⁾ Rok, w którym nastąpiło pozbawienie cech użytkowych

Pełny znak umieszcza się jedynie na szkielecie broni palnej, natomiast znak pozbawienia cech użytkowych (1) i państwo, w którym nastąpiło pozbawienie cech użytkowych (2), umieszcza się na wszystkich pozostałych istotnych częściach.

ZAŁĄCZNIK III

Wzór świadectwa dla broni palnej pozbawionej cech użytkowych*(Świadectwo należy sporządzić na papierze uniemożliwiającym fałszowanie)*

Logo UE

Nazwa podmiotu,
który zweryfikował i poświadczył zgodność
pozbawienia cech użytkowych z wymogami

Logo

ŚWIADECTWO POZBAWIENIA CECH UŻYTKOWYCH**Numer świadectwa:**

Środki pozbawiania broni palnej cech użytkowych są zgodne z wymogami wspólnych minimalnych specyfikacji technicznych określonych w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2403.

Nazwa podmiotu, który wykonał pozbawienie cech użytkowych:**Państwo:****Dzień/rok poświadczenia pozbawienia cech użytkowych:****Producent/marka broni palnej pozbawionej cech użytkowych:****Typ:****Marka/model:****Kaliber:****Numer seryjny (numery seryjne):**Urzędowy znak UE pozbawienia cech
użytkowychNazwisko i imię, stanowisko oraz podpis
osoby odpowiedzialnej

UWAGA: Niniejsze świadectwo stanowi ważny dokument. Właściciel broni palnej pozbawionej cech użytkowych powinien je posiadać przez cały czas. Istotne części broni palnej pozbawionej cech użytkowych, której dotyczy niniejsze świadectwo, zostały oznaczone urzędowym znakiem kontroli; znaków tych nie wolno usuwać lub zmieniać.

OSTRZEŻENIE: Fałszowanie świadectwa pozbawienia cech użytkowych może zostać uznane za przestępstwo na mocy przepisów krajowych.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2404**z dnia 16 grudnia 2015 r.****wprowadzające odliczenia od kwot połowowych w roku 2015 dla niektórych stad z powodu przełowienia innych stad w poprzednich latach i zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1801**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 105 ust. 1, 2, 3 i 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Kwoty połowowe na 2014 r. określono w:

- rozporządzeniu Rady (UE) nr 1262/2012 ⁽²⁾,
- rozporządzeniu Rady (UE) nr 1180/2013 ⁽³⁾,
- rozporządzeniu Rady (UE) nr 24/2014 ⁽⁴⁾, oraz
- rozporządzeniu Rady (UE) nr 43/2014 ⁽⁵⁾.

(2) Kwoty połowowe na 2015 r. określono w:

- rozporządzeniu Rady (UE) nr 1221/2014 ⁽⁶⁾,
- rozporządzeniu Rady (UE) nr 1367/2014 ⁽⁷⁾,
- rozporządzeniu Rady (UE) 2015/104 ⁽⁸⁾, oraz
- rozporządzeniu Rady (UE) 2015/106 ⁽⁹⁾.

(3) Zgodnie z art. 105 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 Komisja dokonuje odliczeń od przyszłych kwot połowowych danego państwa członkowskiego, gdy ustali, że to państwo członkowskie przekroczyło kwoty połowowe, które zostały mu przyznane.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1262/2012 z dnia 20 grudnia 2012 r. ustalające na lata 2013 i 2014 uprawnienia do połowów dla unijnych statków rybackich dotyczące niektórych stad ryb głębinowych (Dz.U. L 356 z 22.12.2012, s. 22).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1180/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na rok 2014 w odniesieniu do pewnych stad ryb i grup stad ryb na wodach Morza Bałtyckiego (Dz.U. L 313 z 22.11.2013, s. 4).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 24/2014 z dnia 10 stycznia 2014 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2014 r. dla niektórych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach Morza Czarnego (Dz.U. L 9 z 14.1.2014, s. 4).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 43/2014 z dnia 20 stycznia 2014 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2014 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz – w odniesieniu do statków unijnych – w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 24 z 28.1.2014, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1221/2014 z dnia 10 listopada 2014 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2015 r. w odniesieniu do pewnych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 43/2014 i (UE) nr 1180/2013 (Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 16).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1367/2014 z dnia 15 grudnia 2014 r. ustalające na lata 2015 i 2016 uprawnienia do połowów dla unijnych statków rybackich dotyczące niektórych stad ryb głębinowych (Dz.U. L 366 z 20.12.2014, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/104 z dnia 19 stycznia 2015 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2015 rok dla niektórych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz – w odniesieniu do statków unijnych – w niektórych wodach nienależących do Unii, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 43/2014 oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 779/2014 (Dz.U. L 22 z 28.1.2015, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/106 z dnia 19 stycznia 2015 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2015 r. dla niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie na wodach Morza Czarnego (Dz.U. L 19 z 24.1.2015, s. 8).

- (4) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/1801 ⁽¹⁾ ustanowiono odliczenia od kwot połowowych w roku 2015 dla niektórych stad z powodu przełowienia tych stad w poprzednich latach.
- (5) Jednak w przypadku niektórych państw członkowskich nie można było wprowadzić odliczeń od kwot przyznanych na mocy rozporządzenia (UE) 2015/1801 w odniesieniu do przełowionych stad, ponieważ państwa te nie dysponowały takimi kwotami w 2015 r.
- (6) W niektórych przypadkach wymiany uprawnień do połowów przeprowadzone zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 ⁽²⁾ umożliwiły częściowe odliczenia. Pozostałych odliczeń należy dokonać w odniesieniu do innych stad zgodnie z art. 105 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
- (7) Artykuł 105 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 stanowi, że jeżeli dokonanie odliczeń od kwoty dla danego stada w roku następującym po roku, w którym doszło do przełowienia, nie jest możliwe, ponieważ danemu państwu członkowskiemu nie przyznano stosownej kwoty, odliczenie zostanie dokonane w odniesieniu do innych stad w tym samym obszarze geograficznym lub o tej samej wartości handlowej. Zgodnie z komunikatem Komisji 2012/C-72/07 ⁽³⁾ najlepiej, by odliczenia takie były dokonywane w odniesieniu do stad poławianych przez tę samą flotę, która dokonała przełowienia, z uwzględnieniem potrzeby unikania odrzutów w połowach wielogatunkowych.
- (8) Zasięgnięto opinii zainteresowanych państw członkowskich w kwestii proponowanych odliczeń od kwot przyznanych w odniesieniu do stad innych niż przełowione.
- (9) Na wniosek Portugalii należy wykorzystać karmazyny w norweskich wodach obszarów I i II (RED/1N2AB.) jako stado alternatywne do celów odliczenia z tytułu przełowienia wynoszącego odpowiednio 371 766 kg dla plamiaka i 178 850 kg dla czarniaka w wodach Norwegii obszarów I i II (HAD/1N2AB. i POK/1N2AB.) w poprzednich latach. Zważywszy, że portugalska kwota karmazyna na 2015 r. w norweskich wodach obszarów I i II wynosi 405 000 kg i nie pokryje odliczeń, jakich należy dokonać z uwagi na oba przełowione stada, kwotę tą należy w pełni wykorzystać, a pozostałą ilość wynoszącą 145 616 kilogramów należy odliczyć w następnym roku lub następnych latach z powodu przełowienia czarniaka w tym samym obszarze (POK/1N2AB.) do momentu całkowitego odliczenia przełowionej kwoty.
- (10) Ponadto niektóre odliczenia przewidziane w rozporządzeniu (UE) 2015/1801 wydają się niewystarczające. Konieczne odliczenia okazały się większe niż dostosowana kwota dostępna w 2015 r. i w konsekwencji nie mogą być w całości uwzględnione w tej kwocie. Zgodnie z komunikatem Komisji 2012/C-72/07 pozostała część powinna zostać odliczona od kwot przydzielonych na kolejne lata.
- (11) Zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji 2015/1170 ⁽⁴⁾ ilość 3 369 kg, odpowiadająca 10 % dostosowanej kwoty Hiszpanii z 2014 r. na połów homarca w obszarach IX i X i w wodach Unii obszaru CECAF 34.1.1 (NEP/9/3411), nie jest już dostępna w Hiszpanii w wyniku transferu kwot. W konsekwencji dostępną ilość wynoszącą 9 287 kg, którą należy odjąć od pozostającej do odliczenia ilości 19 000 kg należnej za przełowienie tego stada należy zmniejszyć do 5 918 kg, a dalsze odliczenie wynoszące 3 369 kg powinno być zastosowane niezwłocznie.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1801.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kwoty połowowe na rok 2015, o których mowa w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, zmniejsza się poprzez zastosowanie odliczeń w odniesieniu do innych stad, określonych w tym załączniku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1801 z dnia 7 października 2015 r. wprowadzające odliczenia od kwot połowowych w roku 2015 dla niektórych stad z powodu przełowienia tych stad w poprzednich latach (Dz.U. L 263 z 8.10.2015, s. 19).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽³⁾ Dz.U. C 72 z 10.3.2012, s. 27.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1170 z dnia 16 lipca 2015 r. dodające do kwot połowowych na 2015 r. określone ilości zatrzymane w roku 2014 na mocy art. 4 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 847/96 (Dz.U. L 189 z 17.7.2015, s. 2).

Artykuł 2

Załącznik do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/1801 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

ODLICZENIA OD KWOT W ODNIESIENIU DO STAD INNYCH NIŻ PRZEŁOWIONE

Państwo członkowskie	Kod gatunku	Kod obszaru	Nazwa gatunku	Nazwa obszaru	Wyladunki objęte uprawnieniami na 2014 r. (całkowita dostosowana ilość w kilogramach) ⁽¹⁾	Całkowite połowy w 2014 r. (ilość w kilogramach)	Wykorzystanie kwoty (w %)	Wielkość przełowienia w stosunku do wyladunków objętych zezwoleniami (ilość w kilogramach)	Mnożnik ⁽²⁾	Mnożnik dodatkowy ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	Pozostałe odliczenia z 2014 r. ⁽⁵⁾ (ilość w kilogramach)	Pozostała różnica ⁽⁶⁾ (ilość w kilogramach)	Odliczenia w 2015 r. (ilość w kilogramach)	Odliczenia już zastosowane w 2015 r. w odniesieniu do tego samego stada (ilość w kilogramach) ⁽⁷⁾	Pozostała ilość, jaką należy odliczyć z alternatywnego stada (w kilogramach)
ES	DWS	56789-	Rekiny głębinowe	Wody UE i wody międzynarodowe obszarów V, VI, VII, VIII i IX	0	3 039	nie dotyczy	3 039	/	A	/	/	4 559	0	4 559
Odliczenia, których należy dokonać w odniesieniu do następującego stada															
ES	BSF	56712-	Pałasz czarny	Wody Unii i wody międzynarodowe obszarów V, VI, VII oraz XII	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	4 559
ES	GHL	1N2AB.	Halibut niebieski	Wody Norwegii obszarów I oraz II	0	22 685	nie dotyczy	22 685	/	/	/	/	22 685	0	22 685
Odliczenia, których należy dokonać w odniesieniu do następującego stada															
ES	RED	1N2AB.	Karmazyny	Wody Norwegii obszarów I oraz II	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	22 685
ES	HAD	5BC6 A.	Plamiak	Wody Unii i wody międzynarodowe obszarów Vb oraz VIa	2 840	18 933	666,65 %	16 093	/	A	12 540	/	36 680	2 564	34 116
Odliczenia, których należy dokonać w odniesieniu do następującego stada															
ES	LIN	6X14.	Molwa	Wody UE i wody międzynarodowe obszarów VI, VII, VIII, IX, X, XII i XIV	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	34 116

Państwo członkowskie	Kod gatunku	Kod obszaru	Nazwa gatunku	Nazwa obszaru	Wyladunki objęte uprawnieniami na 2014 r. (całkowita dostosowana ilość w kilogramach) ⁽¹⁾	Całkowite połowy w 2014 r. (ilość w kilogramach)	Wykorzystanie kwoty (w %)	Wielkość przełowienia w stosunku do wyladunków objętych zezwoleniami (ilość w kilogramach)	Mnożnik ⁽²⁾	Mnożnik dodatkowy ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	Pozostałe odliczenia z 2014 r. ⁽⁵⁾ (ilość w kilogramach)	Pozostała różnica ⁽⁶⁾ (ilość w kilogramach)	Odliczenia w 2015 r. (ilość w kilogramach)	Odliczenia już zastosowane w 2015 r. w odniesieniu do tego samego stada (ilość w kilogramach) ⁽⁷⁾	Pozostała ilość, jaką należy odliczyć z alternatywnego stada (w kilogramach)
ES	HAD	7X7A34	Plamiak	Obszary VIIb-k, VIII, IX oraz X; Wody Unii obszaru CECAF 34.1.1.	0	3 075	nie dotyczy	3 075	/	A	/	/	4 613	0	4 613
Odliczenia, których należy dokonać w odniesieniu do następującego stada															
ES	GAG	08	Witlinek	Obszar VIII	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	4 613
ES	OTH	1N2AB	Inne gatunki	Wody Norwegii obszarów I oraz II	0	26 744	nie dotyczy	26 744	/	/	/	/	26 744	4 281	22 463
Odliczenia, których należy dokonać w odniesieniu do następującego stada															
ES	RED	1N2AB	Karmazyny	Wody Norwegii obszarów I oraz II	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	22 463
ES	POK	56-14	Czarniak	Obszar VI; Wody Unii i wody międzynarodowe obszarów Vb, XII oraz XIV	4 810	8 703	180,94 %	3 893	/	/	/	/	3 893	0	3 893
Odliczenia, których należy dokonać w odniesieniu do następującego stada															
ES	BLI	5B67-	Molwa niebieska	Wody UE i wody międzynarodowe obszarów Vb, VI i VII	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	3 893
NL	HKE	3 A/BCD	Morszczuk europejski	Obszar IIIa; Wody Unii podrejonów 22-32	0	1 655	nie dotyczy	1 655	/	C	/	/	2 482	0	2 482

Państwo członkowskie	Kod gatunku	Kod obszaru	Nazwa gatunku	Nazwa obszaru	Wylądunki objęte uprawnieniami na 2014 r. (całkowita dostosowana ilość w kilogramach) ⁽¹⁾	Całkowite połowy w 2014 r. (ilość w kilogramach)	Wykorzystanie kwoty (w %)	Wielkość przełowienia w stosunku do wylądunków objętych zezwoleniami (ilość w kilogramach)	Mnożnik ⁽²⁾	Mnożnik dodatkowy ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	Pozostałe odliczenia z 2014 r. ⁽⁵⁾ (ilość w kilogramach)	Pozostała różnica ⁽⁶⁾ (ilość w kilogramach)	Odliczenia w 2015 r. (ilość w kilogramach)	Odliczenia już zastosowane w 2015 r. w odniesieniu do tego samego stada (ilość w kilogramach) ⁽⁷⁾	Pozostała ilość, jaką należy odliczyć z alternatywnego stada (w kilogramach)
Odliczenia, których należy dokonać w odniesieniu do następującego stada															
NL	PLE	2A3AX4	Gładzica	IV; Wody Unii obszaru IIa; Część obszaru IIIa poza cieśninami Skagerrak i Kattegat	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	2 482
NL	RED	1N2AB.	Karmazyny	Wody Norwegii obszarów I oraz II	0	2 798	nie dotyczy	2 798	/	/	/	/	2 798	0	2 798
Odliczenia, których należy dokonać w odniesieniu do następującego stada															
NL	WHB	1X14	Błękitek	Wody Unii i wody międzynarodowe obszarów I, II, III, IV, V, VI, VII, VIIIa, VIIIb, VIIIc, VIIIe, XII i XIV	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	2 798
PT	HAD	1N2AB	Plamiak	Wody Norwegii obszarów I oraz II	0	26 816	nie dotyczy	26 816	/	/	/	344 950	371 766	0	371 766
Odliczenia, których należy dokonać w odniesieniu do następującego stada															
PT	RED	1N2AB	Karmazyny	Wody Norwegii obszarów I oraz II	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	371 766
PT	POK	1N2AB.	Czarniak	Wody Norwegii obszarów I oraz II	18 000	11 850	65,83 %	– 6 150	/	/	/	185 000	178 850	0	178 850

Państwo członkowskie	Kod gatunku	Kod obszaru	Nazwa gatunku	Nazwa obszaru	Wylądunki objęte uprawnieniami na 2014 r. (całkowita dostosowana ilość w kilogramach) ⁽¹⁾	Całkowite połowy w 2014 r. (ilość w kilogramach)	Wykorzystanie kwoty (w %)	Wielkość przełowienia w stosunku do wylądunków objętych zezwoleniami (ilość w kilogramach)	Mnożnik ⁽²⁾	Mnożnik dodatkowy ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	Pozostałe odliczenia z 2014 r. ⁽⁵⁾ (ilość w kilogramach)	Pozostała różnica ⁽⁶⁾ (ilość w kilogramach)	Odliczenia w 2015 r. (ilość w kilogramach)	Odliczenia już zastosowane w 2015 r. w odniesieniu do tego samego stada (ilość w kilogramach) ⁽⁷⁾	Pozostała ilość, jaką należy odliczyć z alternatywnego stada (w kilogramach)
Odliczenia, których należy dokonać w odniesieniu do następującego stada															
PT	RED	1N2AB	Karmazyny	Wody Norwegii obszarów I oraz II	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	33 234 ⁽⁸⁾
UK	DGS	15X14	Koleń	Wody Unii i wody międzynarodowe obszarów I, V, VI, VII, VIII, XII i XIV	0	1 027	nie dotyczy	1 027	/	A	/	/	1 541	0	1 541
Odliczenia, których należy dokonać w odniesieniu do następującego stada															
UK	POK	7/3411	Czarniak	obszary VII, VIII, IX i X; Wody Unii obszaru CECAF 34.1.1.	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	1 541
UK	NOS	2A3A4.	Okowiel	Obszar IIIa; Wody Unii obszarów IIa i IV;	0	14 000	nie dotyczy	14 000	/	/	/	/	14 000	0	14 000
Odliczenia, których należy dokonać w odniesieniu do następującego stada															
UK	SPR	2AC4-C	Szprot i powiązane przyłowy	Wody Unii obszarów IIa i IV;	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	14 000
UK	WHB	24-N	Błękitek	Wody Norwegii obszarów II i IV	0	22 204	nie dotyczy	22 204	/	/	/	/	22 204	0	22 204

Państwo członkowskie	Kod gatunku	Kod obszaru	Nazwa gatunku	Nazwa obszaru	Wylądunki objęte uprawnieniami na 2014 r. (całkowita dostosowana ilość w kilogramach) ⁽¹⁾	Całkowite połowy w 2014 r. (ilość w kilogramach)	Wykorzystanie kwoty (w %)	Wielkość przełowienia w stosunku do wylądunków objętych zezwoleniami (ilość w kilogramach)	Mnożnik ⁽²⁾	Mnożnik dodatkowy ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	Pozostałe odliczenia z 2014 r. ⁽⁵⁾ (ilość w kilogramach)	Pozostała różnica ⁽⁶⁾ (ilość w kilogramach)	Odliczenia w 2015 r. (ilość w kilogramach)	Odliczenia już zastosowane w 2015 r. w odniesieniu do tego samego stada (ilość w kilogramach) ⁽⁷⁾	Pozostała ilość, jaką należy odliczyć z alternatywnego stada (w kilogramach)
----------------------	-------------	-------------	---------------	---------------	--	--	---------------------------	--	------------------------	---	---	--	--	--	--

Odliczenia, których należy dokonać w odniesieniu do następującego stada

UK	WHB	2A4AXF	Błękitek	Wody Wysp Owczych	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	22 204
----	-----	--------	----------	-------------------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	--------

⁽¹⁾ Kwoty dostępne dla państwa członkowskiego na mocy odpowiednich rozporządzeń w sprawie uprawnień do połowów po uwzględnieniu wymian tych uprawnień zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22), transferów kwot zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 847/96 (Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3) lub zmian przydziałów bądź odliczeń zgodnie z art. 37 i 105 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

⁽²⁾ Zgodnie z art. 105 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Odliczenie równe przełowieniu * 1,00 stosuje się we wszystkich przypadkach przełowienia równego lub mniejszego niż 100 ton.

⁽³⁾ Zgodnie z art. 105 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

⁽⁴⁾ Litera „A” oznacza, że z powodu ciągłego przeławiania w latach 2012, 2013 i 2014 zastosowano mnożnik dodatkowy wynoszący 1,5. Litera „C” oznacza, że zastosowano mnożnik dodatkowy wynoszący 1,5, ponieważ stado jest objęte planem wieloletnim.

⁽⁵⁾ Pozostałe ilości, które nie mogły zostać odliczone w roku 2014 zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 871/2014, ponieważ nie było odpowiedniej kwoty lub kwota ta była niewystarczająca.

⁽⁶⁾ Pozostałe ilości odnoszące się do przełowienia w latach poprzedzających wejście w życie rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, które nie mogą być odjęte od innego stada.

⁽⁷⁾ Ilość, która może zostać odliczona od tego samego stada dzięki wymianie uprawnień połowowych zawartej zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

⁽⁸⁾ Na wniosek portugalskiego organu Direção de serviços de Recursos naturais i biorąc pod uwagę fakt, że dostępna kwota jest ograniczona, odliczenie zostanie dokonane w roku 2015 w odniesieniu do kwoty RED/1N2AB., która zostanie w ten sposób w pełni wykorzystana, a pozostała ilość wynosząca 145 616 kilogramów zostanie odliczona w następnym roku (następnych latach) do momentu całkowitego wyrównania kwoty przełowienia.

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK

ODLICZENIA OD KWOT W ODNIESIENIU DO STAD PRZEŁOWIONYCH

Państwo członkowskie	Kod gatunku	Kod obszaru	Nazwa gatunku	Nazwa obszaru	Początkowa kwota na 2014 r. (w kilogramach)	Wylądunki objęte uprawnieniami na 2014 r. (całkowita dostosowana ilość w kilogramach) ⁽¹⁾	Całkowite połowy w 2014 r. (ilość w kilogramach)	Wykorzystanie kwoty w stosunku do wylądunków objętych uprawnieniami	Wielkość przełowienia w stosunku do wylądunków objętych uprawnieniami (ilość w kilogramach)	Mnożnik ⁽²⁾	Mnożnik dodatkowy ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	Pozostałe odliczenia z 2014 r. ⁽⁵⁾ (ilość w kilogramach)	Pozostała różnica ⁽⁶⁾ (ilość w kilogramach)	Odliczenia, które należy zastosować w 2015 r. (ilość w kilogramach) ⁽⁷⁾	Odliczenia już zastosowane w 2015 r. (ilość w kilogramach) ⁽⁸⁾	Należy odjąć w 2016 r. i kolejnym roku (kolejnych latach) (ilość w kilogramach)
BE	PLE	7HJK.	Gładzica	obszary VIIh, VIIj i VIIk	8 000	1 120	3 701	330,45 %	2 581	/	/	/	/	2 581	2 581	/
BE	SOL	8AB.	Sola	VIIIa i VIIIb	47 000	327 900	328 823	100,28 %	923	/	C	/	/	1 385	1 385	/
BE	SRX	07D.	Rajok-sztaltne	Wody Unii obszaru VIId	72 000	60 000	69 586	115,98 %	9 586	/	/	/	/	9 586	8 489	1 097
BE	SRX	67AKXD	Rajok-sztaltne	Wody Unii obszarów VIa, VIb, VIIa-c oraz VIIe-k	725 000	765 000	770 738	100,75 %	5 738	/	/	/	/	5 738	5 738	/
DK	COD	03AN.	Dorsz	Cieśnina Skagerrak	3 177 000	3 299 380	3 408 570	103,31 %	109 190	/	C	/	/	163 785	163 785	/
DK	HER	03 A.	Śledź atlantycki	Obszar IIIa	19 357 000	15 529 000	15 641 340	100,72 %	112 340	/	/	/	/	112 340	112 340	/
DK	HER	2A47DX	Śledź atlantycki	Obszary IV, VIIId i wody Unii obszaru IIa	12 526 000	12 959 000	13 430 160	103,64 %	471 160	/	/	/	/	471 160	471 160	/
DK	HER	4AB.	Śledź atlantycki	Wody UE i wody Norwegii obszaru IV na północ od 53° 30'N	80 026 000	99 702 000	99 711 800	100,10 %	9 800	/	/	/	/	9 800	9 800	/

Państwo członkowskie	Kod gatunku	Kod obszaru	Nazwa gatunku	Nazwa obszaru	Początkowa kwota na 2014 r. (w kilogramach)	Wylądunki objęte uprawnieniami na 2014 r. (całkowita dostosowana ilość w kilogramach) ⁽¹⁾	Całkowite połowy w 2014 r. (ilość w kilogramach)	Wykorzystanie kwoty w stosunku do wylądunków objętych uprawnieniami	Wielkość przełowienia w stosunku do wylądunków objętych uprawnieniami (ilość w kilogramach)	Mnożnik ⁽²⁾	Mnożnik dodatkowy ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	Pozostałe odliczenia z 2014 r. ⁽⁵⁾ (ilość w kilogramach)	Pozostała różnica ⁽⁶⁾ (ilość w kilogramach)	Odliczenia, które należy zastosować w 2015 r. (ilość w kilogramach) ⁽⁷⁾	Odliczenia już zastosowane w 2015 r. (ilość w kilogramach) ⁽⁸⁾	Należy odjąć w 2016 r. i kolejnym roku (kolejnych latach) (ilość w kilogramach)
DK	PRA	03 A.	Krewetka północna	Obszar IIIa	2 308 000	2 308 000	2 317 330	100,40 %	9 330	/	/	/	/	9 330	9 330	/
DK	SAN	234_2	Dobijaki	Wody Unii obszaru 2 zarządzania dobijakami	4 717 000	4 868 000	8 381 430	172,17 %	3 513 430	2	/	/	/	7 026 860	7 026 860	/
DK	SPR	2AC4-C	Szprot i powiązane przyłowy	Wody Unii obszarów IIa i IV;	122 383 000	126 007 000	127 165 410	100,92 %	1 158 410	/	/	/	/	1 158 410	1 158 410	/
ES	ALF	3X14-	Beryks	Wody UE i wody międzynarodowe obszarów III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII i XIV	67 000	67 000	79 683	118,93 %	12 683	/	A	3 000	/	22 025	5 866	16 159
ES	BSF	56712-	Pałasz czarny	Wody UE i wody międzynarodowe obszarów V, VI, VII i XII	226 000	312 500	327 697	104,86 %	15 197	/	A	/	/	22 796	22 796	/
ES	BSF	8910-	Pałasz czarny	Wody UE i wody międzynarodowe obszarów VIII, IX i X	12 000	6 130	15 769	257,24 %	9 639	/	A	27 130	/	41 589	11 950	29 639
ES	COD	ATLANT	Marlin błękitny	Ocean Atlantycki	27 200	27 200	124 452	457,54 %	97 252	/	A	27 000	/	172 878	0	172 878

Państwo członkowskie	Kod gatunku	Kod obszaru	Nazwa gatunku	Nazwa obszaru	Początkowa kwota na 2014 r. (w kilogramach)	Wylądunki objęte uprawnieniami na 2014 r. (całkowita dostosowana ilość w kilogramach) ⁽¹⁾	Całkowite połowy w 2014 r. (ilość w kilogramach)	Wykorzystanie kwoty w stosunku do wylądunków objętych uprawnieniami	Wielkość przełowienia w stosunku do wylądunków objętych uprawnieniami (ilość w kilogramach)	Mnożnik ⁽²⁾	Mnożnik dodatkowy ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	Pozostałe odliczenia z 2014 r. ⁽⁵⁾ (ilość w kilogramach)	Pozostała różnica ⁽⁶⁾ (ilość w kilogramach)	Odliczenia, które należy zastosować w 2015 r. (ilość w kilogramach) ⁽⁷⁾	Odliczenia już zastosowane w 2015 r. (ilość w kilogramach) ⁽⁸⁾	Należy odjąć w 2016 r. i kolejnym roku (kolejnych latach) (ilość w kilogramach)
ES	DWS	56789-	Rekiny głębinowe	Wody UE i wody międzynarodowe obszarów V, VI, VII, VIII i IX	0	0	3 039	nie dotyczy	3 039	/	A	/	/	4 559	4 559	/
ES	GFB	567-	Widlak biały	Wody UE i wody międzynarodowe obszarów V, VI oraz VII	588 000	828 030	842 467	101,74 %	14 437	/	/	/	/	14 437	14 437	/
ES	GFB	89-	Widlak biały	Wody UE i wody międzynarodowe obszarów VIII i IX	242 000	216 750	237 282	109,47 %	20 532	/	A	17 750	/	48 548	48 548	/
ES	GHL	1N2AB.	Halibut niebieski	Wody Norwegii obszarów I oraz II	/	0	22 685	nie dotyczy	22 685	/	/	/	/	22 685	22 685	/
ES	HAD	5BC6 A.	Plamiak	Wody Unii i wody międzynarodowe obszarów Vb oraz VIa	/	2 840	18 933	666,65 %	16 093	/	A	12 540	/	36 680	36 680	/
ES	HAD	7X7A34	Plamiak	Obszary VIIb-k, VIII, IX oraz X; Wody Unii obszaru CE-CAF 34.1.1.	/	0	3 075	nie dotyczy	3 075	/	A	/	/	4 613	4 613	/

Państwo członkowskie	Kod gatunku	Kod obszaru	Nazwa gatunku	Nazwa obszaru	Początkowa kwota na 2014 r. (w kilogramach)	Wylądunki objęte uprawnieniami na 2014 r. (całkowita dostosowana ilość w kilogramach) ⁽¹⁾	Całkowite połowy w 2014 r. (ilość w kilogramach)	Wykorzystanie kwoty w stosunku do wylądunków objętych uprawnieniami	Wielkość przełowienia w stosunku do wylądunków objętych uprawnieniami (ilość w kilogramach)	Mnożnik ⁽²⁾	Mnożnik dodatkowy ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	Pozostałe odliczenia z 2014 r. ⁽⁵⁾ (ilość w kilogramach)	Pozostała różnica ⁽⁶⁾ (ilość w kilogramach)	Odliczenia, które należy zastosować w 2015 r. (ilość w kilogramach) ⁽⁷⁾	Odliczenia już zastosowane w 2015 r. (ilość w kilogramach) ⁽⁸⁾	Należy odjąć w 2016 r. i kolejnym roku (kolejnych latach) (ilość w kilogramach)
ES	NOR	9/3411	Homarzec	Obszar IX i X; Wody Unii obszaru CE-CAF 34.1.1.	55 000	33 690	24 403	72,43 %	– 5 918 ⁽⁹⁾	/	/	19 000 ⁽¹⁰⁾	/	13 082	13 082 ⁽¹¹⁾	/
ES	OTH	1N2AB.	Inne gatunki	Wody Norwegii obszarów I oraz II	/	0	26 744	nie dotyczy	26 744	/	/	/	/	26 744	26 744	/
ES	POK	56-14	Czarniak	Obszar VI; Wody Unii i wody międzynarodowe obszarów Vb, XII oraz XIV	/	4 810	8 703	180,94 %	3 893	/	/	/	/	3 893	3 893	/
ES	RNG	5B67-	Buławik czarny	Wody UE i wody międzynarodowe obszarów Vb, VI i VII	70 000	111 160	125 401	112,81 %	14 241	/	/	/	/	14 241	14 241	/
ES	SBR	678-	Morlesz bogar	Wody UE i wody międzynarodowe obszarów VI, VII i VIII	143 000	133 060	136 418	102,52 %	3 358	/	/	/	/	3 358	3 358	/
ES	SOL	8AB.	Sola	VIIIa i VIIIb	9 000	8 100	9 894	122,15 %	1 794	/	A+C	2 100	/	4 791	2 032	2 759
ES	SRX	89-C.	Rajok-ształtne	Wody Unii obszarów VIII i IX	1 057 000	857 000	1 089 241	127,10 %	232 241	1,4	/	/	/	325 137	206 515	118 622

Państwo członkowskie	Kod gatunku	Kod obszaru	Nazwa gatunku	Nazwa obszaru	Początkowa kwota na 2014 r. (w kilogramach)	Wylądunki objęte uprawnieniami na 2014 r. (całkowita dostosowana ilość w kilogramach) ⁽¹⁾	Całkowite połowy w 2014 r. (ilość w kilogramach)	Wykorzystanie kwoty w stosunku do wylądunków objętych uprawnieniami	Wielkość przełowienia w stosunku do wylądunków objętych uprawnieniami (ilość w kilogramach)	Mnożnik ⁽²⁾	Mnożnik dodatkowy ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	Pozostałe odliczenia z 2014 r. ⁽⁵⁾ (ilość w kilogramach)	Pozostała różnica ⁽⁶⁾ (ilość w kilogramach)	Odliczenia, które należy zastosować w 2015 r. (ilość w kilogramach) ⁽⁷⁾	Odliczenia już zastosowane w 2015 r. (ilość w kilogramach) ⁽⁸⁾	Należy odjąć w 2016 r. i kolejnym roku (kolejnych latach) (ilość w kilogramach)
ES	USK	567EI.	Brosma	Wody Unii i wody międzynarodowe obszarów V, VI oraz VII	26 000	15 770	15 762	99,95 %	– 8	/	/	58 770	/	58 762	0	58 762
ES	LEM	ATLANT	Marlin białe	Ocean Atlantycki	30 500	25 670	98 039	381,92 %	72 369	/	/	170	/	72 539	0	72 539
FR	SRX	07D.	Rajok-ształtne	Wody Unii obszaru VIII d	602 000	627 000	698 414	111,39 %	71 414	/	/	/	/	71 414	71 414	/
FR	SRX	2AC4-C	Rajok-ształtne	Wody Unii obszarów IIa i IV;	33 000	36 000	48 212	133,92 %	12 212	/	/	/	/	12 212	12 212	/
IE	PLE	7HJK.	Gładzica	obszary VIIh, VIIj i VIIk	59 000	61 000	78 270	128,31 %	17 270	/	A	/	/	25 905	25 905	/
IE	SOL	07 A.	Sola	Obszar VIIa	41 000	42 000	43 107	102,64 %	1 107	/	/	/	/	1 107	1 107	/
IE	SRX	67AKXD	Rajok-ształtne	Wody Unii obszarów VIa, VIb, VIIa-c oraz VIIe-k	1 048 000	1 030 000	1 079 446	104,80 %	49 446	/	/	/	/	49 446	49 446	/
LT	GHL	N3LMNO	Halibut niebieski	NAFO 3LMNO	22 000	0	0	nie dotyczy	0	/	/	46 000	/	46 000	46 000	/
LV	HER	03D.RG	Śledź atlantycki	Podrejon 28.1	16 534 000	19 334 630	20 084 200	103,88 %	749 570	/	/	/	/	749 570	749 570	/

Państwo członkowskie	Kod gatunku	Kod obszaru	Nazwa gatunku	Nazwa obszaru	Początkowa kwota na 2014 r. (w kilogramach)	Wylądunki objęte uprawnieniami na 2014 r. (całkowita dostosowana ilość w kilogramach) ⁽¹⁾	Całkowite połowy w 2014 r. (ilość w kilogramach)	Wykorzystanie kwoty w stosunku do wylądunków objętych uprawnieniami	Wielkość przełowienia w stosunku do wylądunków objętych uprawnieniami (ilość w kilogramach)	Mnożnik ⁽²⁾	Mnożnik dodatkowy ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	Pozostałe odliczenia z 2014 r. ⁽⁵⁾ (ilość w kilogramach)	Pozostała różnica ⁽⁶⁾ (ilość w kilogramach)	Odliczenia, które należy zastosować w 2015 r. (ilość w kilogramach) ⁽⁷⁾	Odliczenia już zastosowane w 2015 r. (ilość w kilogramach) ⁽⁸⁾	Należy odjąć w 2016 r. i kolejnym roku (kolejnych latach) (ilość w kilogramach)
NL	HKE	3 A/BCD	Morszczuk europejski	Obszar IIIa; Wody Unii podrejonów 22-32	/	0	1 655	nie dotyczy	1 655	/	C	/	/	2 482	2 482	/
NL	RED	1N2AB.	Karmazyny	Wody Norwegii obszarów I oraz II	/	0	2 798	nie dotyczy	2 798	/	/	/	/	2 798	2 798	/
PT	ANF	8C3411	Żabnicowate	VIIIc, IX i X; Wody Unii obszaru CE-CAF 34.1.1.	436 000	664 000	676 302	101,85 %	12 302	/	/	/	/	12 302	12 302	/
PT	BFT	AE45WM	Tuńczyk błękitнопłetwy	Ocean Atlantycki na wschód od 45° W oraz Morze Śródziemne	235 500	235 500	243 092	103,22 %	7 592	/	C	/	/	11 388	11 388	/
PT	HAD	1N2AB	Plamiak	Wody Norwegii obszarów I oraz II	/	0	26 816	nie dotyczy	26 816	/	/	/	344 950	371 766	371 766	/
PT	POK	1N2AB.	Czarniak	Wody Norwegii obszarów I oraz II	/	18 000	11 850	65,83 %	- 6 150	/	/	/	185 000	178 850	33 234	145 616
PT	SRX	89-C.	Rajokształtne	Wody Unii obszarów VIII i IX	1 051 000	1 051 000	1 059 237	100,78 %	8 237	/	/	/	/	8 237	8 237	/

Państwo członkowskie	Kod gatunku	Kod obszaru	Nazwa gatunku	Nazwa obszaru	Początkowa kwota na 2014 r. (w kilogramach)	Wylądunki objęte uprawnieniami na 2014 r. (całkowita dostosowana ilość w kilogramach) ⁽¹⁾	Całkowite połowy w 2014 r. (ilość w kilogramach)	Wykorzystanie kwoty w stosunku do wylądunków objętych uprawnieniami	Wielkość przełowienia w stosunku do wylądunków objętych uprawnieniami (ilość w kilogramach)	Mnożnik ⁽²⁾	Mnożnik dodatkowy ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	Pozostałe odliczenia z 2014 r. ⁽⁵⁾ (ilość w kilogramach)	Pozostała różnica ⁽⁶⁾ (ilość w kilogramach)	Odliczenia, które należy zastosować w 2015 r. (ilość w kilogramach) ⁽⁷⁾	Odliczenia już zastosowane w 2015 r. (ilość w kilogramach) ⁽⁸⁾	Należy odjąć w 2016 r. i kolejnym roku (kolejnych latach) (ilość w kilogramach)
SE	COD	03AN.	Dorsz	Cieśnina Skagerrak	371 000	560 000	562 836	100,51 %	2 836	/	C	/	/	4 254	4 254	/
UK	DGS	15X14	Koleń	Wody Unii i wody międzynarodowe obszarów I, V, VI, VII, VIII, XII i XIV	0	0	1 027	nie dotyczy	1 027	/	A	/	/	1 541	1 541	/
UK	GHL	514GRN	Halibut niebieski	Wody Grenlandii obszarów V oraz XIV	189 000	0	0	nie dotyczy	0	/	/	1 000	/	1 000	1 000	/
UK	HAD	5BC6 A.	Plamiak	Wody Unii i wody międzynarodowe obszarów Vb oraz VIa	3 106 000	3 236 600	3 277 296	101,26 %	40 696	/	/	/	/	40 696	40 696	/
UK	MAC	2CX14-	Makreła	VI, VII, VIIIa, VIIIb, VIII d i VIIIe; Wody Unii i wody międzynarodowe obszaru Vb; Wody międzynarodowe obszarów IIa, XII i XIV	179 471 000	275 119 000	279 250 206	101,50 %	4 131 206	/	/	/	/	4 131 206	4 131 206	/
UK	NOS	2A3A4.	Okowiel	Obszar IIIa; Wody Unii obszarów IIa i IV;	/	0	14 000	nie dotyczy	14 000	/	/	/	/	14 000	14 000	/

Państwo członkowskie	Kod gatunku	Kod obszaru	Nazwa gatunku	Nazwa obszaru	Początkowa kwota na 2014 r. (w kilogramach)	Wylądunki objęte uprawnieniami na 2014 r. (całkowita dostosowana ilość w kilogramach) ⁽¹⁾	Całkowite połowy w 2014 r. (ilość w kilogramach)	Wykorzystanie kwoty w stosunku do wylądunków objętych uprawnieniami	Wielkość przełowienia w stosunku do wylądunków objętych uprawnieniami (ilość w kilogramach)	Mnożnik ⁽²⁾	Mnożnik dodatkowy ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	Pozostałe odliczenia z 2014 r. ⁽⁵⁾ (ilość w kilogramach)	Pozostała różnica ⁽⁶⁾ (ilość w kilogramach)	Odliczenia, które należy zastosować w 2015 r. (ilość w kilogramach) ⁽⁷⁾	Odliczenia już zastosowane w 2015 r. (ilość w kilogramach) ⁽⁸⁾	Należy odjąć w 2016 r. i kolejnym roku (kolejnych latach) (ilość w kilogramach)
UK	PLE	7DE.	Gładzica	Obszary VIIId i VIIe	1 548 000	1 500 000	1 606 749	107,12 %	106 749	1,1	/	/	/	117 424	117 424	/
UK	SOL	7FG.	Sola	Obszary VIIf i VIIg	282 000	255 250	252 487	98,92 %	(– 2 763) ⁽¹²⁾	/	/	1 950	/	1 950	1 950	/
UK	SRX	07D.	Rajok-ształtne	Wody Unii obszaru VIIId	120 000	95 000	102 679	108,08 %	7 679	/	/	/	/	7 679	7 679	/
UK	WHB	24-N	Błękitek	Wody Norwegii obszarów II i IV	0	0	22 204	nie dotyczy	22 204	/	/	/	/	22 204	22 204	/

⁽¹⁾ Kwoty dostępne dla państwa członkowskiego na mocy odpowiednich rozporządzeń w sprawie uprawnień do połowów po uwzględnieniu wymian tych uprawnień zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22), transferów kwot zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 847/96 (Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3) lub zmian przydziałów bądź odliczeń zgodnie z art. 37 i 105 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

⁽²⁾ Zgodnie z art. 105 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Odliczenie równe przełowieniu * 1,00 stosuje się we wszystkich przypadkach przełowienia równego lub mniejszego niż 100 ton.

⁽³⁾ Zgodnie z art. 105 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

⁽⁴⁾ Litera »A« oznacza, że z powodu ciągłego przeławiania w latach 2012, 2013 i 2014 zastosowano mnożnik dodatkowy wynoszący 1,5. Litera »C« oznacza, że zastosowano mnożnik dodatkowy wynoszący 1,5, ponieważ stado jest objęte planem wieloletnim.

⁽⁵⁾ Pozostałe ilości, które nie mogły zostać odliczone w roku 2014 zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 871/2014, ponieważ nie było odpowiedniej kwoty lub kwota ta była niewystarczająca.

⁽⁶⁾ Pozostałe ilości odnoszące się do przełowienia w latach poprzedzających wejście w życie rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, które nie mogą być odjęte od innego stada.

⁽⁷⁾ Odliczenia na rok 2015, jak ustanowiono w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/1801.

⁽⁸⁾ Odliczenia na rok 2015, których można by faktycznie dokonać, biorąc pod uwagę kwotę dostępną w dniu wejścia w życie rozporządzenia (UE) 2015/1801.

⁽⁹⁾ Ilość 3 369 kilogramów nie jest już dostępna po wniosku Hiszpanii o przeniesienie złożonym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 847/96 i nie może zostać zastosowana zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/1170 (Dz.U. L 189 z 17.7.2015, s. 2).

⁽¹⁰⁾ Na prośbę Hiszpanii, odliczenie należne za 2013 r. zostało rozłożone na trzy lata.

⁽¹¹⁾ Pozostałą ilość wynoszącą 3 369 kilogramów odejmuje się w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

⁽¹²⁾ Ilość ta nie jest już dostępna po wniosku Zjednoczonego Królestwa o przeniesienie złożonym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 847/96 i nie może zostać zastosowana zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/1170 (Dz.U. L 189 z 17.7.2015, s. 2)."

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2405**z dnia 18 grudnia 2015 r.****otwierające kontyngenty taryfowe UE na produkty rolne pochodzące z Ukrainy i ustalające sposób zarządzania tymi kontyngentami**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 187 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 2014/668/UE ⁽²⁾ wydano zgodę na podpisanie, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowe stosowanie Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony ⁽³⁾ („układ”) w odniesieniu do niektórych postanowień tego układu. W art. 29 ust. 1 układu postanowiono, że cła na przywóz towarów pochodzących z Ukrainy muszą zostać obniżone lub zniesione zgodnie z załącznikiem I-A do tytułu IV rozdział 1 tego układu. W dodatku do wspomnianego załącznika wymieniono kontyngenty taryfowe na przywóz niektórych towarów pochodzących z Ukrainy, w tym produktów rolnych objętych zakresem rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (2) W oczekiwaniu na tymczasowe stosowanie układu, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 374/2014 ⁽⁴⁾, kontyngenty taryfowe na przywóz niektórych towarów pochodzących z Ukrainy zostały otwarte na lata 2014 i 2015 oraz są zarządzane przez Komisję na zasadzie kolejności zgłoszeń zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽⁵⁾.
- (3) Układ będzie tymczasowo stosowany od dnia 1 stycznia 2016 r. Konieczne jest zatem otwarcie kontyngentów taryfowych na przywóz produktów rolnych wymienionych w załączniku I-A do tytułu IV rozdział 1 tego układu od dnia 1 stycznia 2016 r.
- (4) Zgodnie z układem, aby korzystać z koncesji taryfowych wymienionych w niniejszym rozporządzeniu, produktom wskazanym w załączniku powinien towarzyszyć dowód pochodzenia.
- (5) Nomenklatura scalona (CN) ustalona w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽⁶⁾, ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1101/2014 ⁽⁷⁾, zawiera nowe kody CN, które różnią się od tych, o których mowa w układzie. W załączniku do niniejszego rozporządzenia należy zatem uwzględnić nowe kody CN.
- (6) Część układu ma być tymczasowo stosowana od dnia 1 stycznia 2016 r. W celu zagwarantowania skutecznego stosowania kontyngentów taryfowych przyznanych na mocy układu oraz zarządzania nimi niniejsze rozporządzenie należy stosować od dnia 1 stycznia 2016 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2014/668/UE z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, oraz tymczasowego stosowania Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w odniesieniu do jego tytułu III (z wyjątkiem postanowień dotyczących traktowania pracowników będących obywatelami państw trzecich legalnie zatrudnionych na terytorium drugiej Strony) oraz tytułów IV, V, VI i VII, jak również powiązanych załączników i protokołów (Dz.U. L 278 z 20.9.2014, s. 1).

⁽³⁾ Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony (Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 374/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie obniżenia lub zniesienia cel na towary pochodzące z Ukrainy (Dz.U. L 118 z 22.4.2014, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1101/2014 z dnia 16 października 2014 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 312 z 31.10.2014, s. 1).

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kontyngenty taryfowe UE zostają otwarte dla produktów wymienionych w załączniku i pochodzących z Ukrainy.

Artykuł 2

Cła stosowane wobec przywozu do Unii produktów wymienionych w załączniku i pochodzących z Ukrainy zostają zawieszone w zakresie odpowiednich kontyngentów taryfowych ustalonych w załączniku.

Artykuł 3

Produktom wymienionym w załączniku towarzyszy dowód pochodzenia, jak określono w załączniku III do protokołu I do Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony.

Artykuł 4

Komisja zarządza kontyngentami taryfowymi ustalonymi w załączniku, zgodnie z art. 308a, 308b i 308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Niezależnie od zasad interpretacji Nomenklatury scalonej, brzmienie opisu produktów należy uważać jedynie za orientacyjne, a zakres preferencyjnego systemu jest określony, w kontekście niniejszego załącznika, przez kody CN obowiązujące w momencie przyjęcia niniejszego rozporządzenia.

Numer porządkowy	Kod CN	Opis towarów	Okres objęty kontyngentem	Roczna wielkość kontyngentu (waga netto w tonach, o ile nie określono inaczej)
09.6700	0204 22 50 0204 22 90	Nogi owiec, pozostałe kawałki, z kośćmi (z wyjątkiem tusz i półtusz, krótkich ćwierci przednich, grzbietów lub środków), świeże lub schłodzone	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	1 500 ⁽¹⁾
	0204 23	Mięso z owiec, bez kości, świeże lub schłodzone		
	0204 42 30 0204 42 50 0204 42 90	Zamrożone kawałki mięsa z owiec, z kośćmi (z wyjątkiem tusz i półtusz, krótkich ćwierci przednich)		
	0204 43 10 0204 43 90	Zamrożone mięso z jagniąt, bez kości zamrożone mięso z owiec, bez kości		
09.6701	0409	Miód naturalny	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	5 000 ⁽²⁾
09.6702	0703 20	Czosnek, świeży lub schłodzony	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	500
09.6703	1004	Owies	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	4 000
09.6704	1701 12	Surowy cukier buraczany niezawierający dodatku środków aromatyzujących lub barwiących	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	20 070
	1701 91			
	1701 99	Pozostały cukier, inny niż surowy		
	1702 20 10	Cukier klonowy w postaci stałej, zawierający dodatki środków aromatyzujących lub barwiących		
	1702 90 30	Izoglukoza w postaci stałej, zawierająca w stanie suchym 50 % masy fruktozy		

Numer porządkowy	Kod CN	Opis towarów	Okres objęty kontyngentem	Roczna wielkość kontyngentu (waga netto w tonach, o ile nie określono inaczej)
	1702 90 50	Maltodekstryna w postaci stałej i syrop z maltodekstryny, zawierające w stanie suchym 50 % masy fruktozy		
	1702 90 71	Karmel		
	1702 90 75			
	1702 90 79			
	1702 90 80	Syrop inulinowy		
	1702 90 95	Pozostałe cukry, włącznie z cukrem inwertowanym i innymi cukrami oraz mieszkankami syropów cukrowych, zawierającymi w stanie suchym 50 % masy fruktozy		
09.6705	1702 30 1702 40	Glukoza i syrop glukozowy, niezawierające fruktozy lub zawierające w stanie suchym mniej niż 50 % masy fruktozy, z wyłączeniem cukru inwertowanego	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	10 000 ⁽³⁾
	1702 60	Pozostała fruktoza i syrop fruktozowy, zawierające w stanie suchym więcej niż 50 % masy fruktozy, z wyłączeniem cukru inwertowanego		
09.6706	2106 90 30	Aromatyzowane lub barwione syropy izoglukozowe	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	2 000
	2106 90 55	Aromatyzowane lub barwione syropy glukozowe oraz syropy z maltodekstryny		
	2106 90 59	Aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe (z wyjątkiem syropów izoglukozowych, laktozowych, glukozowych lub z maltodekstryny)		
09.6707	ex 1103 19 20	Kasze i mączki z jęczmienia	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	6 300 ⁽⁴⁾
	1103 19 90	Kasze i mączki ze zbóż (z wyjątkiem pszenicy, żyta, owsa, kukurydzy, ryżu i jęczmienia)		
	1103 20 90	Granulki zbożowe (z wyjątkiem pszenicy, żyta, owsa, kukurydzy, ryżu i jęczmienia)		
	1104 19 10	Ziarna miazdżone lub płatkowane z pszenicy		
	1104 19 50			
	1104 19 61	Ziarna miazdżone lub płatkowane z kukurydzy		
	1104 19 69	Miazdżone ziarna jęczmienia		
		Płatkowane ziarna jęczmienia		

Numer porządkowy	Kod CN	Opis towarów	Okres objęty kontyngentem	Roczna wielkość kontyngentu (waga netto w tonach, o ile nie określono inaczej)
	ex 1104 29	Obrobione ziarna (na przykład łuszczone, perełkowane, krojone lub śrutowane), inne niż z owsa, żyta lub kukurydzy		
	1104 30	Zarodki zbóż, całe, miazdżone, płatkowane lub mielone		
09.6708	1107	Słód, nawet palony	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	7 000
	1109	Gluten pszenny, nawet suszony		
09.6709	1108 11	Skrobia pszenna	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	10 000
	1108 12	Skrobia kukurydziana		
	1108 13	Skrobia ziemniaczana		
09.6710	3505 10 10 3505 10 90	Dekstryny i pozostałe skrobie modyfikowane (z wyjątkiem skrobi estryfikowanych lub eteryfikowanych)	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	1 000 ⁽⁵⁾
	3505 20 30 3505 20 50 3505 20 90	Kleje zawierające więcej niż 25 % masy skrobi, dekstryn lub pozostałych modyfikowanych skrobi		
09.6711	2302 10 2302 30 2302 40 10 2302 40 90	Otręby, śruta i inne pozostałości, nawet granulowane, pochodzące z odśiewu, przemiału lub innej obróbki zbóż (z wyjątkiem tych z ryżu)		
	2303 10 11	Pozostałości z produkcji skrobi z kukurydzy (z wyłączeniem stężonych płynów z rozmiękania), o zawartości białka w przeliczeniu na suchy produkt przekraczającej 40 % masy		
09.6712	0711 51	Grzyby z rodzaju <i>Agaricus</i> , zakonserwowane tymczasowo (np. w gazowym ditlenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	500
	2003 10	Grzyby z rodzaju <i>Agaricus</i> , przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż za pomocą octu lub kwasu octowego		

Numer porządkowy	Kod CN	Opis towarów	Okres objęty kontyngentem	Roczna wielkość kontyngentu (waga netto w tonach, o ile nie określono inaczej)
09.6713	0711 51	Grzyby z rodzaju <i>Agaricus</i> , zakonserwowane tymczasowo (np. w gazowym ditlenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	500
09.6714	2002	Pomidory przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	10 000
09.6715	2009 61 90	Sok winogronowy (włączając moszcz gronowy), o liczbie Brix nieprzekraczającej 30, o wartości nieprzekraczającej 18 EUR za 100 kg masy netto	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	10 000 (7)
	2009 69 11	Sok winogronowy (włączając moszcz gronowy), o liczbie Brix przekraczającej 67, o wartości nieprzekraczającej 22 EUR za 100 kg masy netto		
	2009 69 71 2009 69 79 2009 69 90	Sok winogronowy (włączając moszcz gronowy), o liczbie Brix przekraczającej 30, ale nieprzekraczającej 67, o wartości nieprzekraczającej 18 EUR za 100 kg masy netto		
	2009 71 2009 79	Sok jabłkowy		
09.6716	0403 10 51 0403 10 53 0403 10 59 0403 10 91 0403 10 93 0403 10 99 0403 90 71 0403 90 73 0403 90 79 0403 90 91 0403 90 93 0403 90 99	Maślanka, mleko zsiadłe i śmietana ukwaszona, jogurt, kefir i inne sfermentowane lub zakwaszone mleko i śmietana, nawet zagęszczone, aromatyzowane lub zawierające dodatki owoców, orzechów lub kakao	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	2 000
09.6717	0405 20 10 0405 20 30	Produkty mleczarskie do smarowania o zawartości tłuszczu 39 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 75 % masy	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	250

Numer porządkowy	Kod CN	Opis towarów	Okres objęty kontyngentem	Roczna wielkość kontyngentu (waga netto w tonach, o ile nie określono inaczej)
09.6718	0710 40 0711 90 30 2001 90 30 2004 90 10 2005 80	Kukurydza cukrowa	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	1 500
09.6719	1702 50 1702 90 10 ex 1704 90 99 1806 10 30 1806 10 90 ex 1806 20 95 ex 1901 90 99 2101 12 98 2101 20 98 3302 10 29	Fruktoza chemicznie czysta Maltoza chemicznie czysta Pozostałe wyroby cukiernicze, niezawierające kakao, zawierające 70 % masy lub więcej sacharozy Proszek kakaowy, zawierający 65 % masy lub więcej sacharozy lub izoglukozy wyrażonej jako sacharoza Pozostałe wyroby, w blokach, tabliczkach lub batonach, o masie większej niż 2 kg, lub w płynie, paście, proszku, granulkach lub w innej postaci, w pojemnikach lub w bezpośrednich opakowaniach, o zawartości przekraczającej 2 kg, zawierające mniej niż 18 % masy masła kakaowego i 70 % lub więcej masy sacharozy Pozostałe przetwory spożywcze z mąki, kasz, mączki, skrobi lub z ekstraktu słodowego, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 40 % masy kakao, obliczonej w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy, zawierające 70 % lub więcej masy sacharozy Przetwory na bazie kawy, herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej) Mieszaniny substancji zapachowych i mieszaniny na bazie jednej lub na wielu takich substancjach, w rodzaju stosowanych do produkcji napojów, zawierające wszystkie środki aromatyzujące charakterystyczne dla napojów, o rzeczywistym stężeniu objętościowym alkoholu nieprzekraczającym 0,5 % obj.	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	2 000 ⁽⁸⁾
09.6720	1903	Tapioka i jej namiastki, przygotowane ze skrobi, w postaci płatków, ziaren, perełek, odsiewu lub w podobnych postaciach	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	2 000

Numer porządkowy	Kod CN	Opis towarów	Okres objęty kontyngentem	Roczna wielkość kontyngentu (waga netto w tonach, o ile nie określono inaczej)
	1904 30	Pszenica spęczniona		
09.6721	1806 20 70 2106 10 80 2202 90 99	Okruchy czekolady mlecznej Pozostałe koncentraty białkowe i teksturowane substancje białkowe Napoje bezalkoholowe, inne niż wody, zawierające 2 % masy lub więcej tłuszczu uzyskanego z produktów objętych pozycjami od 0401 do 0404	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	300 ⁽⁹⁾
09.6722	2106 90 98	Pozostałe przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	2 000
09.6723	2207 10 2208 90 91 2208 90 99 2207 20	Alkohol etylowy nieskażony Alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	27 000 ⁽¹⁰⁾
09.6724	2402 10 2402 20 90	Cygara, nawet z obciętymi końcami i cygaretki, zawierające tytoń Papierosy zawierające tytoń, niezawierające goździków	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	2 500
09.6725	2905 43 2905 44 3824 60	Mannit D-sorbit (sorbitol) Sorbit, inny niż ten objęty podpozycją 2905 44	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	100
09.6726	3809 10 10 3809 10 30 3809 10 50 3809 10 90	Środki wykańczalnicze, nośniki barwników przyspieszające barwienie, utrwalcze barwników i pozostałe preparaty (na przykład klejonki i zaprawy), w rodzaju stosowanych w przemysłach włókienniczym, papierniczym, skórzanym i podobnych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, na bazie substancji skrobiowych	Od 1.1 do 31.12.2016 r. i dla każdego następnego okresu od 1.1 do 31.12.	2 000

⁽¹⁾ Przy czym ilość ta podlega corocznemu zwiększeniu o 150 ton od 1 stycznia 2017 r. do 1 stycznia 2021 r.

⁽²⁾ Przy czym ilość ta podlega corocznemu zwiększeniu o 200 ton od 1 stycznia 2017 r. do 1 stycznia 2021 r.

⁽³⁾ Przy czym ilość ta podlega corocznemu zwiększeniu o 2 000 ton od 1 stycznia 2017 r. do 1 stycznia 2021 r.

⁽⁴⁾ Przy czym ilość ta podlega corocznemu zwiększeniu o 300 ton od 1 stycznia 2017 r. do 1 stycznia 2021 r.

⁽⁵⁾ Przy czym ilość ta podlega corocznemu zwiększeniu o 200 ton od 1 stycznia 2017 r. do 1 stycznia 2021 r.

⁽⁶⁾ Przy czym ilość ta podlega corocznemu zwiększeniu o 1 000 ton od 1 stycznia 2017 r. do 1 stycznia 2021 r.

⁽⁷⁾ Przy czym ilość ta podlega corocznemu zwiększeniu o 2 000 ton od 1 stycznia 2017 r. do 1 stycznia 2021 r.

⁽⁸⁾ Przy czym ilość ta podlega corocznemu zwiększeniu o 200 ton od 1 stycznia 2017 r. do 1 stycznia 2021 r.

⁽⁹⁾ Przy czym ilość ta podlega corocznemu zwiększeniu o 40 ton od 1 stycznia 2017 r. do 1 stycznia 2021 r.

⁽¹⁰⁾ Przy czym ilość ta podlega corocznemu zwiększeniu o 14 600 ton od 1 stycznia 2017 r. do 1 stycznia 2021 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2015/2406**z dnia 18 grudnia 2015 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 1****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1126/2008 ⁽²⁾ przyjęto określone międzynarodowe standardy rachunkowości oraz ich interpretacje istniejące w dniu 15 października 2008 r.
- (2) W dniu 18 grudnia 2014 r. Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) opublikowała zmiany Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 1 *Prezentacja sprawozdań finansowych* w dokumencie zatytułowanym *Inicjatywa w zakresie ujawniania informacji* (ang. *Disclosure Initiative*). Zmiany te mają na celu zwiększenie skuteczności ujawniania informacji i zachęcenie przedsiębiorstw do stosowania zawodowego osądu podczas określania informacji, które mają zostać ujawnione w ich sprawozdaniach finansowych przy zastosowaniu MSR 1.
- (3) Zmiany MSR 1 pociągają za sobą konieczność wprowadzenia zmian do MSR 34 i Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 7 celem zapewnienia spójności międzynarodowych standardów rachunkowości.
- (4) Konsultacje z Europejską Grupą Doradczą ds. Sprawozdawczości Finansowej potwierdziły, że zmiany MSR 1 spełniają kryteria przyjęcia określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1126/2008.
- (6) Środki przyjęte w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Rachunkowości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1126/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- a) Międzynarodowy Standard Rachunkowości (MSR) 1 *Prezentacja sprawozdań finansowych* zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;
- b) MSR 34 *Śródroczna sprawozdawczość finansowa* oraz Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 7 *Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji* zmienia się zgodnie ze zmianami MSR 1, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wszystkie przedsiębiorstwa stosują zmiany, o których mowa w art. 1, najpóźniej wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego się dnia 1 stycznia 2016 r. lub później.

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1126/2008 z dnia 3 listopada 2008 r. przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1).

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Inicjatywa w zakresie ujawniania informacji

(Zmiany MSR 1)

Zmiany

MSR 1 Prezentacja sprawozdań finansowych

Zmieniono paragrafy 10, 31, 54–55, 82 A, 85, 113–114, 117, 119 i 122, dodano paragrafy 30 A, 55 A, 85 A–85B i 139P oraz usunięto paragrafy 115 i 120. Paragrafy 29–30, 112, 116, 118 i 121 nie zostały zmienione, ale włączono je dla ułatwienia orientacji.

Pełne sprawozdanie finansowe

10. Pełne sprawozdania finansowe składają się z:

- a) sprawozdania z sytuacji finansowej na koniec okresu;
- b) sprawozdania z zysków lub strat i innych całkowitych dochodów za dany okres;
- c) sprawozdania ze zmian w kapitale własnym za dany okres;
- d) sprawozdania z przepływów pieniężnych za dany okres;
- e) informacji dodatkowej zawierającej istotne zasady (politykę) rachunkowości oraz inne informacje objaśniające;
- ea) informacji porównawczych w odniesieniu do poprzedniego okresu, jak określono w paragrafach 38 i 38 A, oraz
- f) sprawozdania z sytuacji finansowej na początek poprzedniego okresu, jeżeli jednostka zastosowała zasady (politykę) rachunkowości retrospektywnie lub dokonała retrospektywnego przekształcenia pozycji w sprawozdaniach finansowych lub przeklasyfikowała pozycje w sprawozdaniach finansowych zgodnie z paragrafami 40 A–40D.

Jednostka może stosować inne tytuły sprawozdań niż te zastosowane w niniejszym standardzie. Przykładowo jednostka może stosować tytuł „sprawozdanie z całkowitych dochodów” zamiast „sprawozdanie z zysków lub strat i innych całkowitych dochodów”.

...

Istotność i agregowanie

29. Każdą istotną klasę podobnych pozycji jednostka prezentuje odrębnie. Pozycje odmienne pod względem rodzaju lub funkcji jednostka prezentuje odrębnie, chyba że są one nieistotne.
30. Sprawozdanie finansowe wynika z przetworzenia dużej liczby transakcji lub innych zdarzeń, które są pogrupowane w klasy zgodnie z ich rodzajem lub funkcją. Końcowym etapem procesu grupowania i klasyfikacji jest przedstawienie skomasowanych i sklasyfikowanych danych, tworzących poszczególne pozycje składowe sprawozdania finansowego. Jeżeli dana pozycja składowa nie jest istotna, łączy się ją z innymi pozycjami składowymi prezentowanymi w sprawozdaniu finansowym albo w informacji dodatkowej. Pozycja może być nie dość istotna, aby uzasadniona była jej oddzielna prezentacja w sprawozdaniu finansowym, tym niemniej jej oddzielne zaprezentowanie w informacji dodatkowej może być uzasadnione.
- 30 A Stosując niniejszy standard i inne MSSF, jednostka decyduje, biorąc pod uwagę wszystkie istotne fakty i okoliczności, w jaki sposób grupuje informacje w sprawozdaniu finansowym, w tym w informacji dodatkowej. Jednostka nie ogranicza zrozumiałości swojego sprawozdania finansowego przez zawieranie w istotnych informacjach informacji nieistotnych lub poprzez agregowanie istotnych pozycji, które mają różny charakter lub różne funkcje.

31. Niektóre MSSF określają informacje, które muszą zostać uwzględnione w sprawozdaniu finansowym, w tym w informacji dodatkowej. Jednostka nie ma obowiązku ujawniania określonych informacji wymaganych przez MSSF, jeżeli informacje wynikające z tego ujawnienia nie są istotne. Ma to zastosowanie również w przypadku gdy MSSF zawiera wykaz konkretnych wymogów lub uznaje je za wymogi minimalne. Jednostka rozważa również ujawnienie dodatkowych informacji, jeśli spełnienie konkretnych wymogów MSSF nie wystarcza, aby umożliwić użytkownikom sprawozdania finansowego zrozumienie wpływu poszczególnych transakcji, innych zdarzeń i warunków na sytuację finansową i wyniki finansowe działalności jednostki.

...

Informacje, które przedstawia się w sprawozdaniu z sytuacji finansowej

54. W sprawozdaniu z sytuacji finansowej wykazuje się następujące pozycje:

- a) ...

55. W sprawozdaniu z sytuacji finansowej jednostka prezentuje dodatkowe pozycje (w tym poprzez podział pozycji wymienionych w paragrafie 54), grupy pozycji i sumy częściowe, jeżeli taki sposób prezentacji jest przydatny dla zrozumienia sytuacji finansowej jednostki.

55 A Jeżeli jednostka prezentuje sumy częściowe zgodnie z paragrafem 55, sumy te:

- a) zawierają pozycje składające się z kwot ujętych i wycenionych zgodnie z MSSF;
- b) są prezentowane i oznaczone w sposób, który sprawia, że pozycje, z których składa się suma częściowa, są jasne i zrozumiałe;
- c) są ujmowane w sposób ciągły w kolejnych okresach, zgodnie z paragrafem 45; oraz
- d) nie są prezentowane z większą wagą niż sumy częściowe oraz sumy wymagane w MSSF w odniesieniu do sprawozdania z sytuacji finansowej.

...

Informacje przedstawiane w sekcji dotyczącej innych całkowitych dochodów

82 A W sekcji dotyczącej innych całkowitych dochodów są prezentowane następujące pozycje dla kwot za dany okres:

- a) składniki innych całkowitych dochodów (z wyłączeniem kwot, o których mowa w pkt b)), sklasyfikowane według rodzaju oraz zgrupowane w te kwoty, które zgodnie z innymi MSSF:
 - (i) nie zostaną następnie przeklasyfikowane na zyski lub straty oraz
 - (ii) zostaną następnie przeklasyfikowane na zyski lub straty po spełnieniu określonych warunków.
- b) udział w innych całkowitych dochodach jednostek stowarzyszonych i wspólnych przedsięwzięć rozliczanych zgodnie z metodą praw własności, w podziale na pozycje, które zgodnie z innymi MSSF:
 - (i) nie zostaną następnie przeklasyfikowane na zyski lub straty oraz
 - (ii) zostaną następnie przeklasyfikowane na zyski lub straty po spełnieniu określonych warunków.

...

85. W sprawozdaniu (sprawozdaniach) z zysków lub strat i innych całkowitych dochodów jednostka prezentuje dodatkowe pozycje (w tym poprzez podział pozycji wymienionych w paragrafie 82), grupy pozycji i sumy częściowe, jeżeli taki sposób prezentacji jest przydatny dla zrozumienia finansowych wyników działalności jednostki.

85 A Jeżeli jednostka prezentuje sumy częściowe zgodnie z paragrafem 85, sumy te:

- a) zawierają pozycje składające się z kwot ujętych i wycenionych zgodnie z MSSF;
- b) są prezentowane i oznaczone w sposób, który sprawia, że pozycje, z których składa się suma częściowa, są jasne i zrozumiałe;

- c) są ujmowane w sposób ciągły w kolejnych okresach, zgodnie z paragrafem 45; oraz
 - d) nie są prezentowane z większą wagą niż sumy częściowe oraz sumy wymagane w MSSF w odniesieniu do sprawozdania (sprawozdań) z zysków lub strat i innych całkowitych dochodów.
- 85B W sprawozdaniu (sprawozdaniach) z zysków lub strat i innych całkowitych dochodów jednostka prezentuje pozycje, które uzgadniają wszelkie sumy częściowe prezentowane zgodnie z paragrafem 85 z sumami częściowymi lub sumami wymaganymi w MSSF w odniesieniu do takiego sprawozdania (takich sprawozdań).

...

Struktura

112. Informacje dodatkowe:

- a) **prezentują informacje na temat podstawy sporządzenia sprawozdania finansowego i szczegółowych stosowanych zasad (polityki) rachunkowości zgodnie z paragrafami 117–124;**
 - b) **ujawniają informacje wymagane przez MSSF, jeżeli nie są one prezentowane gdzie indziej w sprawozdaniu finansowym, oraz**
 - c) **dostarczają informacji, które nie są prezentowane gdzie indziej w sprawozdaniu finansowym, lecz są potrzebne do jego zrozumienia.**
113. **Jednostka prezentuje informacje dodatkowe w sposób usystematyzowany, jeśli jest to możliwe w praktyce. Przy ustalaniu usystematyzowanego sposobu prezentacji jednostka uwzględnia wpływ na zrozumiałość i porównywalność swoich sprawozdań finansowych. W odniesieniu do każdej pozycji zawartej w sprawozdaniu z sytuacji finansowej oraz w sprawozdaniu (sprawozdaniach) z zysków lub strat i innych całkowitych dochodów, w sprawozdaniu ze zmian w kapitale własnym i w sprawozdaniu z przepływów pieniężnych jednostka zamieszcza odsyłacze do wszelkich odnośnych informacji zawartych w informacjach dodatkowych.**

114. Przykłady systematycznego porządkowania lub grupowania informacji dodatkowych obejmują:

- a) przykładanie wagi do obszarów działalności, które jednostka uznaje za najbardziej przydatne do zrozumienia jej wyników finansowych działalności i jej sytuacji finansowej, na przykład poprzez grupowanie informacji o konkretnych rodzajach działalności operacyjnej;
- b) grupowanie informacji na temat pozycji wycenianych podobnie, takich jak aktywa wyceniane według wartości godziwej; lub
- c) zachowanie kolejności pozycji w sprawozdaniu (sprawozdaniach) z zysków lub strat i innych całkowitych dochodów oraz w sprawozdaniu z sytuacji finansowej, a mianowicie:
 - (i) stwierdzenie zgodności z MSSF (zob. paragraf 16);
 - (ii) istotne zasady (polityki) rachunkowości (zob. paragraf 117);
 - (iii) informacje uzupełniające do pozycji zaprezentowanych w sprawozdaniu z sytuacji finansowej, w sprawozdaniu (sprawozdaniach) z zysków lub strat i innych całkowitych dochodów, w sprawozdaniu ze zmian w kapitale własnym i w sprawozdaniu z przepływów pieniężnych, w kolejności, w której poszczególne sprawozdania i zawarte w nich pozycje są prezentowane, oraz
 - (iv) inne informacje dotyczące:
 - 1) zobowiązań warunkowych (zob. MSR 37) oraz nieujętych zobowiązań wynikających z zawartych umów, oraz
 - 2) informacji niefinansowych, np. cele i polityka zarządzania ryzykiem finansowym jednostki (zob. MSSF 7).

115. [usunięty]

116. Jednostka może prezentować informacje na temat podstawy sporządzenia sprawozdania finansowego i zasad (polityki) rachunkowości jako oddzielną część sprawozdania finansowego.

Ujawnianie zasad (polityki) rachunkowości**117. Jednostka ujawnia znaczące zasady (polityki) rachunkowości, obejmujące:**

- a) zasadę (zasady) wyceny zastosowaną(e) przy sporządzaniu sprawozdania finansowego, oraz
- b) inne stosowane zasady (politykę) rachunkowości, które są potrzebne do zrozumienia sprawozdania finansowego.

118. Ważne jest, aby poinformować użytkowników o zastosowanej w sprawozdaniu finansowym zasadzie (zasadach) wyceny (na przykład koszt historyczny, aktualna cena nabycia, wartość netto możliwa do uzyskania, wartość godziwa lub wartość odzyskiwalna), ponieważ tworzą one podstawę sporządzenia całego sprawozdania finansowego mającą istotny wpływ na analizy przeprowadzane przez użytkowników. Jeżeli w sprawozdaniu finansowym jednostka stosuje więcej niż jedną zasadę wyceny, na przykład wówczas, gdy dokonuje się aktualizacji wyceny pewnych klas aktywów, wystarczy wskazać kategorie aktywów lub zobowiązań, których dotyczy dana zasada wyceny.

119. Podejmując decyzję o ujawnieniu konkretnej zasady (polityki) rachunkowości, kierownictwo bierze pod uwagę to, czy informacja taka pomogłaby użytkownikom w zrozumieniu sposobu, w jaki transakcje, inne zdarzenia i warunki wpływają na wyniki finansowe i sytuację finansową jednostki. Każda jednostka bierze pod uwagę charakter swojej działalności oraz zasady (politykę) rachunkowości, jakich ujawnienia użytkownicy jej sprawozdań finansowych oczekiwali od tego rodzaju jednostki. Ujawnienie konkretnych zasad (polityki) rachunkowości jest szczególnie przydatne dla użytkowników, gdy zasady te są wybrane spośród alternatyw dopuszczonych w MSSF. Przykładem może być ujawnienie informacji, czy jednostka stosuje wartość godziwą czy model ceny nabycia lub kosztu wytworzenia w odniesieniu do posiadanej nieruchomości inwestycyjnej (zob. MSR 40 *Nieruchomości inwestycyjne*). Niektóre MSSF szczegółowo wymagają ujawnienia konkretnych zasad (polityki) rachunkowości, w tym zasad przyjętych w wyniku wyboru dokonanego przez kierownictwo spośród różnych zasad, które są dozwolone. Na przykład MSR 16 wymaga ujawnienia zasad wyceny dla klas rzeczowych aktywów trwałych.

120. [usunięty]

121. Dana zasada rachunkowości może być istotna z powodu charakteru działalności prowadzonej przez jednostkę, nawet jeśli kwoty za okres bieżący i za okresy poprzedzające nie są istotne. Właściwe jest również ujawnienie każdej istotnej zasady (polityki) rachunkowości, która nie jest wymagana przez MSSF, lecz jest wybrana i stosowana przez jednostkę zgodnie z MSR 8.

122. **Jednostka ujawnia, wraz ze znaczącymi zasadami (polityką) rachunkowości lub innymi informacjami dodatkowymi, subiektywne oceny – poza tymi, które wymagają szacunków (zob. paragraf 125) – których dokonało kierownictwo w procesie stosowania zasad (polityki) rachunkowości jednostki, a które mają najbardziej istotny wpływ na kwoty ujęte w sprawozdaniu finansowym.**

...

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE ORAZ DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

...

139P Na podstawie dokumentu *Disclosure Initiative* (Amendments to IAS 1), opublikowanego w grudniu 2014 r., zmieniono paragrafy 10, 31, 54–55, 82 A, 85, 113–114, 117, 119 i 122, dodano paragrafy 30 A, 55 A i 85 A–85B oraz usunięto paragrafy 115 i 120. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2016 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jednostki nie są zobowiązane do ujawniania informacji wymaganych zgodnie z paragrafami 28–30 MSR 8 w odniesieniu do tych zmian.

Oдноśne zmiany innych standardów**MSSF 7 Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji**

Zmieniono paragraf 21 oraz dodano paragraf 44BB.

Zasady (polityka) rachunkowości

21. Zgodnie z paragrafem 117 MSR 1 *Prezentacja sprawozdań finansowych* (zaktualizowanym w 2007 r.) jednostka ujawnia znaczące zasady (polityki) rachunkowości, obejmujące podstawę (lub podstawy) wyceny przyjęte do sporządzenia sprawozdania finansowego oraz pozostałe zastosowane zasady (politykę) rachunkowości, które są konieczne dla zrozumienia sprawozdania finansowego.

...

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

...

44BB Na podstawie dokumentu *Disclosure Initiative* (Amendments to IAS 1), opublikowanego w grudniu 2014 r., zmieniono paragrafy 21 i B5. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2016 r. i później. Dopuszcza się wcześniejsze stosowanie tych zmian.

W załączniku B zmieniono paragraf B5.

Ujawnianie innych informacji – zasady (polityka) rachunkowości (paragraf 21)

B5 Paragraf 21 wymaga ujawnienia podstawy (lub podstaw) wyceny stosowanych przy sporządzeniu sprawozdania finansowego, jak również innych przyjętych zasad rachunkowości mających znaczenie dla zrozumienia sprawozdania finansowego. W przypadku instrumentów finansowych wymagane może być ujawnienie następujących informacji:

a) ...

Paragraf 122 MSR 1 (zaktualizowanego w 2007 r.) wymaga także, aby jednostka ujawniła, wraz ze znaczącymi zasadami (polityką) rachunkowości lub innymi informacjami dodatkowymi, subiektywne oceny – poza tymi, które wymagają szacunków – których dokonało kierownictwo w procesie stosowania zasad (polityki) rachunkowości jednostki, a które mają najbardziej istotny wpływ na kwoty ujęte w sprawozdaniu finansowym.

MSR 34 Śródroczna sprawozdawczość finansowa

Zmieniono paragraf 5 oraz dodano paragraf 57.

TREŚĆ ŚRÓDROCZNEGO RAPORTU FINANSOWEGO

5. MSR 1 definiuje pełne sprawozdania finansowe jako składające się z następujących części:

...

e) informacji dodatkowych zawierających istotne zasady (polityki) rachunkowości oraz inne informacje objaśniające,

...

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

...

57. Na podstawie dokumentu *Disclosure Initiative* (Amendments to IAS 1), opublikowanego w grudniu 2014 r., zmieniono paragraf 5. Jednostka stosuje tę zmianę w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2016 r. i później. Dopuszcza się wcześniejsze stosowanie tej zmiany.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2407**z dnia 18 grudnia 2015 r.****wznawiające odstępstwo od rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 w zakresie minimalnych odległości od brzegu i minimalnej głębokości morza dla niewodów łodziowych do połowu babki przezroczystej (*Aphia minuta*) na niektórych wodach terytorialnych Włoch**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1626/94 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006 zabrania się stosowania narzędzi połowowych ciągnionych w odległości do trzech mil morskich od brzegu lub przed izobatą 50 m, jeśli taka głębokość występuje w mniejszej odległości od brzegu.
- (2) Na wniosek państwa członkowskiego Komisja może zezwolić na odstępstwo od art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006, pod warunkiem że spełnione zostaną wymogi określone w art. 13 ust. 5 i 9.
- (3) W dniu 16 marca 2010 r. Komisja otrzymała od władz włoskich wniosek o przyznanie odstępstwa od art. 13 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1967/2006 w odniesieniu do stosowania niewodów łodziowych do połowu babki przezroczystej (*Aphia minuta*) na wodach terytorialnych podobszaru geograficznego (GSA) 9, określonego w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011 ⁽²⁾.
- (4) Wniosek ten obejmuje statki zarejestrowane w jednostkach zarządzających administracji morskiej w Genui i w Livorno, które prowadzą udokumentowaną działalność połowową od ponad pięciu lat i działają na podstawie planu zarządzania regulującego połowy babki przezroczystej (*Aphia minuta*) niewodami łodziowymi w podobszarze GSA 9.
- (5) W 2010 r. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) dokonał oceny odstępstwa, o które wystąpiły Włochy, i związanego z nim projektu planu zarządzania. Włochy przyjęły plan zarządzania dekretem ⁽³⁾ zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006.
- (6) Odstępstwo, o które wystąpiły Włochy, było zgodne z warunkami określonymi w art. 13 ust. 5 oraz 9 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006 i zostało przyznane do dnia 31 marca 2014 r. rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 988/2011 ⁽⁴⁾.
- (7) Dnia 16 lipca 2015 r. władze włoskie zwróciły się do Komisji o wznowienie odstępstwa, którego okres obowiązywania wygaś w dniu 31 marca 2014 r. Włochy przedstawiły aktualne informacje uzasadniające wznowienie odstępstwa, w tym szczegóły dotyczące zmniejszenia liczby statków upoważnionych do połowów oraz pewnych dalszych dostosowań w odpowiednim planie zarządzania.
- (8) W dniu 16 lipca 2015 r. Włochy poinformowały Komisję o swoim zamiarze opublikowania wkrótce uaktualnionego planu zarządzania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 409 z 30.12.2006, wersja poprawiona Dz.U. L 36 z 8.2.2007, s. 6.⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie niektórych przepisów dotyczących połowów na obszarze objętym porozumieniem GFCM (Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego) oraz zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego (Dz.U. L 347 z 30.12.2011, s. 44).⁽³⁾ Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana 192, 19.8.2011, supplemento ordinario n. 192.⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 988/2011 z dnia 4 października 2011 r. ustanawiające odstępstwo od rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 w zakresie minimalnych odległości od brzegu i minimalnej głębokości morza dla niewodów łodziowych do połowu babki przezroczystej (*Aphia minuta*) na niektórych wodach terytorialnych Włoch (Dz.U. L 260 z 5.10.2011, s. 15).

- (9) Odstępstwo, o które wystąpiły Włochy, jest zgodne z warunkami określonymi w art. 13 ust. 5 i 9 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006.
- (10) Występują pewne szczególne ograniczenia geograficzne, zarówno z uwagi na ograniczony zasięg szelfu kontynentalnego, jak również rozmieszczenia docelowych gatunków, które występują wyłącznie w określonych strefach obszarów przybrzeżnych na głębokościach nie przekraczających 50 m. W związku z tym obszar przedmiotowych łowisk jest niewielki.
- (11) Odstępstwo, o które wystąpiły Włochy, dotyczy 117 statków.
- (12) Przedłożony plan zarządzania gwarantuje niezwiększanie nakładu połowowego w przyszłości, ponieważ upoważnienia do połowów będą wydawane 117 określonym statkom dysponującym łącznym nakładem połowowym 5 754,5 kW, którym Włochy już wydały upoważnienia do połowów.
- (13) Wniosek ten obejmuje statki prowadzące udokumentowane połowy dłużej niż pięć lat i działające na podstawie planu zarządzania przyjętego przez Włochy zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006.
- (14) Statki te zostały wpisane do wykazu przekazanego Komisji zgodnie z wymogami art. 13 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006.
- (15) Połowy przy użyciu niewodów łodziowych są prowadzone blisko wybrzeża na małych głębokościach. Ze względu na charakter tego rodzaju połowów nie można ich prowadzić za pomocą żadnych innych narzędzi.
- (16) Połowy te nie mają znaczącego wpływu na chronione siedliska i są wysoce selektywne, ponieważ niewody wybiera się w toni wodnej i nie dotyczą one dna morskiego, gdyż zebranie materiału z dna morskiego mogłoby spowodować straty w obrębie docelowego gatunku i niemalże uniemożliwić selekcję poławianego gatunku ze względu na bardzo małe rozmiary osobników.
- (17) Przedmiotowa działalność połowowa spełnia wymogi art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006, ponieważ we włoskim planie zarządzania wyraźnie zakazuje się prowadzenia połowów nad chronionymi siedliskami.
- (18) Wymóg określony w art. 8 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (WE) nr 1967/2006 nie ma zastosowania, ponieważ dotyczy on trawlerów.
- (19) W odniesieniu do wymogu zapewnienia zgodności z art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006, ustanawiającym minimalny rozmiar oczek sieci, Komisja zauważa, że ponieważ przedmiotowa działalność połowowa jest wysoce selektywna, ma znikomy wpływ na środowisko morskie i nie jest prowadzona nad chronionymi siedliskami, Włochy przyznały odstępstwo od tych przepisów w swoim planie zarządzania zgodnie z art. 9 ust. 7 wspomnianego rozporządzenia (WE).
- (20) Przedmiotowa działalność połowowa spełnia wymogi dotyczące dokumentacji połowowej określone w art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ⁽¹⁾.
- (21) Przedmiotowa działalność połowowa jest prowadzona w bardzo niewielkiej odległości od brzegu i w związku z tym nie koliduje z działaniami statków używających narzędzi połowowych innych niż włoki, niewody lub podobne sieci ciągnięte.
- (22) Działalność niewodów łodziowych jest uregulowana we włoskim planie zarządzania w celu zapewnienia, aby połowy gatunków wymienionych w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1967/2006 były minimalne. Ponadto, zgodnie z ust. 5.1.2 lit. a) włoskiego planu zarządzania, połowy *Aphia minuta* są ograniczone do sezonu połowowego od dnia 1 listopada do dnia 31 marca każdego roku.
- (23) Połowy z użyciem niewodów łodziowych h nie są ukierunkowane na głowonogi.
- (24) Włoski plan zarządzania obejmuje środki monitorowania działalności połowowej określone w art. 13 ust. 9 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1967/2006.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

- (25) We właściwym terminie oraz zgodnie z planem monitorowania przewidzianym we włoskim planie zarządzania Włochy powinny przedstawić Komisji sprawozdanie.
- (26) Ograniczenie czasu obowiązywania odstępstwa umożliwi niezwłoczne zastosowanie środków naprawczych, w przypadku gdyby ze sprawozdania dla Komisji wynikało, że stan ochrony eksploatowanego stada jest zły, a jednocześnie zapewni wzmocnienie bazy naukowej na potrzeby udoskonalonego planu zarządzania.
- (27) Zgodnie z powyższym odstępstwo powinno mieć zastosowanie do dnia 31 marca 2018 r.
- (28) Należy zatem przyznać przedmiotowe odstępstwo.
- (29) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Odstępstwo

Artykułu 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006 nie stosuje się na wodach terytorialnych Włoch przyległych do wybrzeża Ligurii i Toskanii w odniesieniu do połowów babki przezroczystej (*Aphia minuta*) niewodami łodziowymi stosowanymi przez statki, które:

- a) są zarejestrowane w jednostkach zarządzających administracji morskiej (Direzioni Marittime) odpowiednio w Genui i w Livorno;
- b) prowadzą udokumentowane połowy dłużej niż pięć lat i nie przewiduje się w przyszłości zwiększenia nakładu połowowego z ich udziałem oraz
- c) posiadają upoważnienie do połowów i działają na podstawie planu zarządzania przyjętego przez Włochy zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006.

Artykuł 2

Plan monitorowania i sprawozdanie

W terminie jednego roku od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Włochy przekażą Komisji sprawozdanie sporządzone zgodnie z planem monitorowania ustanowionym w planie zarządzania, o którym mowa w art. 1 lit. c).

Artykuł 3

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 31 marca 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2408**z dnia 18 grudnia 2015 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	236,2
	MA	94,6
	TR	118,0
	ZZ	149,6
0707 00 05	EG	174,9
	MA	82,9
	TR	149,4
	ZZ	135,7
0709 93 10	MA	46,5
	TR	153,0
	ZZ	99,8
0805 10 20	EG	57,7
	MA	64,7
	TR	52,2
	ZA	48,6
0805 20 10	ZZ	55,8
	MA	75,3
	ZZ	75,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	110,0
	TR	88,5
	ZZ	99,3
0805 50 10	TR	94,4
	ZZ	94,4
0808 10 80	CA	151,7
	CL	82,8
	US	163,9
	ZA	141,1
	ZZ	134,9
0808 30 90	CN	63,2
	TR	127,3
	ZZ	95,3

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2409**z dnia 18 grudnia 2015 r.****określające ilości, które należy dodać do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r. w ramach kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem (WE) nr 536/2007 na mięso drobiowe pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188 ust. 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 536/2007 ⁽²⁾ otwarto roczny kontyngent taryfowy na przywóz produktów sektora mięsa drobiowego pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki.
- (2) Ilości objęte wnioskami o pozwolenia na przywóz, złożonymi w okresie od dnia 1 grudnia do dnia 7 grudnia 2015 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2016 r., są mniejsze niż ilości dostępne. Należy zatem określić ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków, i dodać je do ilości ustalonych dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu.
- (3) W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków o pozwolenie na przywóz na podstawie rozporządzenia (WE) nr 536/2007 i które należy dodać do podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r., określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 536/2007 z dnia 15 maja 2007 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym na mięso drobiowe pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 128 z 16.5.2007, s. 6).

ZAŁĄCZNIK

Nr porządkowy	Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które mają zostać dodane do ilości dostępnych dla podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r. (w kg)
09.4169	16 008 750

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2410**z dnia 18 grudnia 2015 r.****określające ilości, które należy dodać do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/2077 w odniesieniu do jaj, produktów jajecznych i albuminy pochodzących z Ukrainy**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188 ust. 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/2077 ⁽²⁾ otwarto roczne kontyngenty taryfowe na przywóz produktów sektora jaj i albuminy pochodzących z Ukrainy.
- (2) Ilości objęte wnioskami o pozwolenia na przywóz, złożonymi w okresie od dnia 1 grudnia do 7 grudnia 2015 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2016 r. są mniejsze niż ilości dostępne. Należy zatem określić ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków, i dodać je do ilości ustalonych dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu.
- (3) W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków o pozwolenie na przywóz na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2077 i które należy dodać do podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r., określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2077 z dnia 18 listopada 2015 r. otwierające unijne kontyngenty taryfowe na przywóz jaj, produktów jajecznych i albumin pochodzących z Ukrainy i ustalające zarządzanie tymi kontyngentami (Dz.U. L 302 z 19.11.2015, s. 57).

ZAŁĄCZNIK

Nr porządkowy	Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które mają być dodane do ilości dostępnych dla pod- okresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r. (w kg ekwiwalentu jaj w skorupkach)
09.4275	375 000
09.4276	750 000

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2411**z dnia 18 grudnia 2015 r.****określające ilości, jakie należy dodać do ilości ustalonej dla podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 1384/2007 na mięso drobiowe pochodzące z Izraela**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188 ust. 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1384/2007 ⁽²⁾ otwarto roczne kontyngenty taryfowe na przywóz produktów z sektora mięsa drobiowego pochodzących z Izraela.
- (2) Ilości objęte wnioskami o pozwolenia na przywóz, złożonymi w okresie od dnia 1 grudnia do dnia 7 grudnia 2015 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2016 r. są mniejsze niż ilości dostępne. Należy zatem określić ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków, i dodać je do ilości ustalonej dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu,
- (3) W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków o wydanie pozwolenia na przywóz na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1384/2007 i które dodaje się do podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r., są wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1384/2007 z dnia 26 listopada 2007 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2398/96 w odniesieniu do otwarcia i zarządzania niektórymi kontyngentami na przywóz do Wspólnoty produktów z sektora mięsa drobiowego pochodzących z Izraela (Dz.U. L 309 z 27.11.2007, s. 40).

ZAŁĄCZNIK

Nr porządkowy	Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które należy dodać do ilości dostępnych dla podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r. (w kg)
09.4091	140 000
09.4092	800 000

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2412**z dnia 18 grudnia 2015 r.****określające ilości, jakie należy dodać do ilości ustalonej dla podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 442/2009 w sektorze wieprzowiny**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188 ust. 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 442/2009 ⁽²⁾ otwarto roczne kontyngenty taryfowe na przywóz produktów w sektorze wieprzowiny. Kontyngenty określone w części B załącznika I do wspomnianego rozporządzenia są administrowane zgodnie z metodą równoczesnego analizowania wniosków.
- (2) Ilości objęte wnioskami o wydanie pozwolenia na przywóz złożonymi w okresie od dnia 1 grudnia do dnia 7 grudnia 2015 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2016 r., są mniejsze niż ilości dostępne. Należy zatem określić ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków, i dodać je do ilości ustalonej dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu.
- (3) W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków o pozwolenie na przywóz na podstawie rozporządzenia (WE) nr 442/2009 i które należy dodać do podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r., określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 442/2009 z dnia 27 maja 2009 r. w sprawie otwarcia kontyngentów taryfowych w sektorze wieprzowiny oraz administrowania nimi (Dz.U. L 129 z 28.5.2009, s. 13).

ZAŁĄCZNIK

Nr porządkowy	Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które należy dodać do ilości dostępnych dla podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r. (w kg)
09.4038	25 743 750
09.4170	3 691 500
09.4204	3 468 000

DECYZJE

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA (WPZiB) 2015/2413

z dnia 9 grudnia 2015 r.

przedłużająca mandat szefa misji dla misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie (EUPOL AFGANISTAN) (EUPOL Afganistan/2/2015)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 38 akapit trzeci,

uwzględniając decyzję Rady 2010/279/WPZiB z dnia 18 maja 2010 r. w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie (EUPOL Afganistan) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 10 ust. 1 decyzji 2010/279/WPZiB Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) jest upoważniony, zgodnie z art. 38 Traktatu, do podejmowania stosownych decyzji w celu sprawowania kontroli politycznej i kierownictwa strategicznego nad misją EUPOL Afganistan, w tym w szczególności decyzji o mianowaniu szefa misji.
- (2) W dniu 17 grudnia 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/922/WPZiB ⁽²⁾ przedłużającą okres funkcjonowania misji EUPOL Afganistan do dnia 31 grudnia 2016 r.
- (3) W dniu 10 lutego 2015 r. KPiB przyjął decyzję (WPZiB) 2015/247 ⁽³⁾ w sprawie mianowania Pii STJERNVALL szefem misji EUPOL Afganistan na okres od dnia 16 lutego 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.
- (4) Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa zaproponował, aby mandat Pii STJERNVALL jako szefa misji EUPOL Afganistan został przedłużony od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Mandat Pii STJERNVALL jako szefa misji EUPOL Afganistan zostaje niniejszym przedłużony do dnia 31 grudnia 2016 r.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2010/279/WPZiB z dnia 18 maja 2010 r. w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie (EUPOL AFGANISTAN) (Dz.U. L 123 z 19.5.2010, s. 4).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2014/922/WPZiB z dnia 17 grudnia 2014 r. zmieniająca i przedłużająca decyzję 2010/279/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie (EUPOL AFGANISTAN) (Dz.U. L 363 z 18.12.2014, s. 152).

⁽³⁾ Decyzja komitetu politycznego i bezpieczeństwa (WPZiB) 2015/247 z dnia 10 lutego 2015 r. w sprawie mianowania szefa misji dla misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie (EUPOL AFGANISTAN) (EUPOL AFGANISTAN/1/2015) (Dz.U. L 41 z 17.2.2015, s. 24).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 grudnia 2015 r.

Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa

W. STEVENS

Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/2414**z dnia 17 grudnia 2015 r.**

w sprawie opublikowania z ograniczeniami w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej odniesienia do normy zharmonizowanej EN 521:2006 „Wymagania dotyczące urządzeń spalających skroplone gazy węglowodorowe (C3-C4) – Przenośne urządzenia gazowe o ciśnieniu zasilania równym prężności par gazów skroplonych” zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE

*(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 9145)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE z dnia 30 listopada 2009 r. odnoszącą się do urządzeń spalających paliwa gazowe ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1,uwzględniając opinię Komitetu ustanowionego na mocy art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywę Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2009/142/WE stanowi, że urządzenia spalające paliwa gazowe („urządzenia”) mogą być wprowadzane do obrotu i oddawane do użytku, o ile podczas normalnego użytkowania nie naruszają bezpieczeństwa ludzi, zwierząt domowych i mienia.
- (2) Urządzenia muszą spełniać zasadnicze wymagania określone w załączniku I do dyrektywy 2009/142/WE. Uznaje się, że urządzenia spełniają te wymagania, jeżeli spełniają normy krajowe mające do nich zastosowanie, wdrażające normy zharmonizowane, których numery referencyjne zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.
- (3) W dniu 28 grudnia 2005 r. Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) przyjął normę zharmonizowaną EN 521:2006 „Wymagania dotyczące urządzeń spalających skroplone gazy węglowodorowe (C3-C4) – Przenośne urządzenia gazowe o ciśnieniu zasilania równym prężności par gazów skroplonych”. Numer referencyjny tejże normy został następnie opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ⁽³⁾.
- (4) W dniu 30 czerwca 2014 r. Niderlandy zgłosiły formalne zastrzeżenie zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2009/142/WE w odniesieniu do normy zharmonizowanej EN 521:2006. Podstawą formalnego zastrzeżenia była ocena, że norma ta nie spełnia w całości zasadniczych wymagań określonych w dyrektywie 2009/142/WE.
- (5) Zdaniem Niderlandów, po serii wypadków dotyczących przenośnych płaskich kuchenek gazowych (o poziomej konstrukcji) i przeprowadzonym następnie nadzorze rynkowym produktów, których to dotyczyło, okazało się, że te produkty podczas normalnego użytkowania stanowią zagrożenie dla użytkowników. W szczególności gdy płaskie kuchenki gazowych używano z płytą do grillowania lub naczyniem o średnicy większej niż 180 mm, temperatura naboju gazowego była dużo wyższa niż 50 °C przewidziane w normie EN 521:2006, stwarzając ryzyko pożaru lub wybuchu naboju. Niderlandy zwróciły uwagę, że badania przewidziane w normie EN 521:2006 nie uwzględniają w odpowiedni sposób zagrożeń stwarzanych przez takie przenośne kuchenki lub podobne urządzenia gazowe, ponieważ urządzenia te nie są bezpieczne, gdy używa się ich z dużymi naczyniami, a zatem norma EN 521:2006 nie zapewnia spełnienia zasadniczych wymagań zawartych w pkt 1.1 i 3.1.1 załącznika I do dyrektywy 2009/142/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 330 z 16.12.2009, s. 10.⁽²⁾ Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12.⁽³⁾ Komunikat Komisji w ramach wdrażania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE odnoszącej się do urządzeń spalających paliwa gazowe (wersja ujednolicona) (Dz.U. C 349 z 22.12.2010, s. 6).

- (6) Przenośne płaskie kuchenki gazowe są przenośnymi gazowymi urządzeniami do gotowania i są objęte zakresem dyrektywy 2009/142/WE. Wraz z pionowymi kuchenkami gazowymi stanowią dwa podstawowe typy konstrukcyjne przenośnych kuchenek gazowych bezpośrednio podłączanych do naboju gazowych. Inaczej niż w przypadku pionowych kuchenek gazowych, które składają się z zespołu palnika zamontowanego na górze naboju gazowego lub komory na taki nabój, płaskie kuchenki gazowe składają się z zespołu palnika zamontowanego na poziomym korpusie zawierającym wbudowaną komorę na nabój gazowy obok palnika. Wiele wskazuje na to, że przenośne płaskie kuchenki gazowe stanowią rosnącą część rynku przenośnych kuchenek gazowych, które są produktami konsumpcyjnymi powszechnie używanymi przez rodziny do celów rekreacyjnych.
- (7) Zgodnie z dyrektywą 2009/142/WE urządzenia muszą być zaprojektowane i zbudowane tak, aby bezpiecznie działały i nie stanowiły niebezpieczeństwa, w przypadku gdy są normalnie użytkowane. Ponadto nie może występować niestabilność, zniekształcenia, zepsucie lub zużycie mogące spowodować pogorszenie ich bezpieczeństwa. Co więcej, części urządzeń, które mają być umieszczone w bezpośredniej bliskości podłóg lub innych powierzchni, nie mogą osiągać temperatur stanowiących niebezpieczeństwo dla otoczenia.
- (8) Norma EN 521:2006 obejmuje szeroką gamę przenośnych urządzeń spalających skroplone gazy węglowodorowe, o ciśnieniu zasilania równym prężności par gazów skroplonych, zaprojektowanych do użytkowania z jednorazowymi nabojami jako urządzenia do gotowania, oświetlania i ogrzewania. Jako przykłady urządzeń do gotowania objętych wspomnianą normą można wymienić płyty do podgrzewania potraw, grille i niektóre typy rusztów do pieczenia, z wyjątkiem rusztów, których można używać w pomieszczeniach. Norma EN 521:2006 zawiera szczegółowe punkty i rysunki dotyczące budowy i właściwości użytkowych związanych z bezpieczeństwem urządzeń przenośnych objętych jej zakresem i z racjonalnym zużyciem przez nie energii, w tym metody badań i wymagania dotyczące informacji.
- (9) Norma EN 521:2006 stanowi w wielu punktach, że badania służące weryfikacji stabilności, temperatury itd. należy przeprowadzać z użyciem naczynia o średnicy 180 mm, mimo że w tabeli A.1 (Właściwości naczyń niezbędnych do badań) w załączniku A do tejże normy czyni się odniesienie do wymiarów naczyń wynoszących od 120 mm do 340 mm. Ponadto instrukcje i ostrzeżenia, które należy dostarczać wraz z urządzeniem, nie zawierają żadnej wskazówki zwracającej uwagę użytkownika na fakt, że dozwolone jest używanie jedynie naczyń o maksymalnej średnicy 180 mm.
- (10) Norma EN 521:2006 jest powszechnie stosowana jako norma referencyjna do weryfikacji zgodności przenośnych płaskich kuchenek gazowych z zasadniczymi wymaganiami określonymi w dyrektywie 2009/142/WE. Norma EN 521:2006 nie zawiera jednak żadnego punktu dotyczącego ryzyka związanego z używaniem naczyń o średnicy większej niż 180 mm na płaskich kuchenkach gazowych. Nie przewidziano w niej ostrzeżenia użytkowników przed używaniem większych naczyń. Co więcej, nie zawiera ona żadnego wymogu konstrukcyjnego (specyfikacji technicznej), który –uwzględniając stan techniki – byłby wykonalny i który czyniłby niepraktycznym używanie naczyń większych niż naczynia gwarantujące bezpieczeństwo podczas użytkowania. Wskutek tego w przenośnych płaskich kuchenkach gazowych dostępnych na rynku brak jest rozwiązania konstrukcyjnego zapobiegającego zagrożeniu związanemu z używaniem naczyń o średnicy większej niż 180 mm; kuchenkom tym nie towarzyszy też żadne ostrzeżenie ani informacja o tym zagrożeniu. Jeżeli chodzi o kwestię temperatury, naboje gazowe w płaskich kuchenkach gazowych są jednak bardziej czułe na używanie dużych naczyń niż naboje gazowe w pionowych kuchenkach gazowych, w przypadku których nie zgłaszano żadnych wypadków ani innych problemów.
- (11) Wobec braku jakichkolwiek ostrzeżeń lub specyfikacji konstrukcyjnej, która ograniczałaby możliwość używania naczyń o średnicy większej niż 180 mm na przenośnych płaskich kuchenkach gazowych, można racjonalnie oczekiwać, że konsumenci mogą używać większych naczyń, przygotowując pożywienie dla rodziny. Ich zachowanie należy uznać za dające się racjonalnie przewidzieć, a zatem stanowiące „normalne użytkowanie” w rozumieniu dyrektywy 2009/142/WE. Niektórzy producenci z własnej inicjatywy biorą już pod uwagę taką praktykę i dołączają do swoich urządzeń ostrzeżenie dla użytkowników przed używaniem naczyń o średnicy większej niż 180 mm.
- (12) Z treści normy EN 521:2006 wynika, że nie uwzględniono w niej specyfiki przenośnych płaskich kuchenek gazowych. Zawiera ona jedynie rysunki i opisy badań dotyczące pionowych kuchenek gazowych. Odzwierciedla to sytuację, która miała miejsce w czasie opracowywania normy, ponieważ wspomniany typ przenośnych kuchenek gazowych nie został jeszcze wtedy wprowadzony na rynek. Z powyższych ustaleń wynika zatem, że norma EN 521:2006 ma w zamierzeniu obejmować jedynie pionowe kuchenki gazowe, a nie modele o płaskiej budowie, których dotyczy formalne zastrzeżenie zgłoszone przez Niderlandy. Nie znajduje to jednak odzwierciedlenia ani w jej zakresie, ani w żadnym z pozostałych jej punktów. Stwarza to ryzyko nieporozumienia wśród producentów, jednostek notyfikowanych i innych zainteresowanych stron, jeżeli chodzi o zakres normy EN 521:2006.
- (13) Na podstawie normy EN 521:2006 oraz informacji przedłożonych przez Niderlandy i inne państwa członkowskie, przez CEN i przez przemysł, oraz po konsultacji z grupą roboczą ds. urządzeń gazowych, rozpowszechnione jest przekonanie, że wobec braku jakichkolwiek przepisów w normie EN 521:2006 dotyczących specyfiki przenośnych płaskich kuchenek gazowych i związanych z nią zagrożeń norma ta nie spełnia

zasadniczych wymagań określonych w dyrektywie 2009/142/WE w odniesieniu do tego typu urządzeń. Producenci przenośnych płaskich kuchenek gazowych powinni zatem zapewnić, aby ich urządzenia spełniały zasadnicze wymagania określone w dyrektywie 2009/142/WE dzięki innym środkom, z zastrzeżeniem weryfikacji podczas oceny zgodności. Świadectwa badania typu WE dla takich urządzeń, które zostały już wydane na podstawie domniemania zgodności z dyrektywą 2009/142/WE, należy ponownie zbadać w celu sprawdzenia, czy urządzenia, których one dotyczą, spełniają zasadnicze wymagania określone w tej dyrektywie.

- (14) Numer referencyjny normy EN 521:2006 powinien nadal widnieć w publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, ponieważ nie zgłoszono żadnych kwestii dotyczących zgodności tej normy z zasadniczymi wymaganiami określonymi w dyrektywie 2009/142/WE w odniesieniu do urządzeń objętych jej zakresem. Aby jednak zapewnić pewność prawa co do zakresu normy EN 521:2006, a zatem zakresu domniemania zgodności, publikacji powinno towarzyszyć ostrzeżenie zwracające uwagę na fakt, że norma EN 521:2006 nie obejmuje przenośnych płaskich kuchenek gazowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Odniesienia do normy zharmonizowanej EN 521:2006 „Wymagania dotyczące urządzeń spalających skroplone gazy węglowodorowe (C3-C4) – Przenośne urządzenia gazowe o ciśnieniu zasilania równym prężności par gazów skroplonych” nie wycofuje się z *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.
2. Publikacji numeru referencyjnego normy EN 521:2006 w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* towarzyszy ostrzeżenie określone w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Elżbieta BIENKOWSKA
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Publikacja tytułów i odniesień do norm zharmonizowanych na mocy prawodawstwa harmonizacyjnego Unii

EON ⁽¹⁾	Odniesienie do normy zharmonizowanej i jej tytuł (oraz dokument referencyjny)	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej Przypis 1
CEN	EN 521:2006 Wymagania dotyczące urządzeń spalających skroplone gazy węglowodorowe (C3-C4) – Przenośne urządzenia gazowe o ciśnieniu zasilania równym prężności par gazów skroplonych	EN 521:1998 Przypis 2.1	Termin minął (30.11.2009)

Ostrzeżenie: ⁽²⁾ Niniejsza publikacja nie obejmuje przenośnych płaskich kuchenek gazowych ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EON: europejska organizacja normalizacyjna:

— CEN: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruxelles/Brussel, tel. +32 25500811, faks: +32 25500819 (<http://www.cen.eu>)

⁽²⁾ Zgodnie z decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2015/2414 z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie opublikowania z ograniczeniami w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej odniesienia do normy zharmonizowanej EN 521:2006 „Wymagania dotyczące urządzeń spalających skroplone gazy węglowodorowe (C3-C4) – Przenośne urządzenia gazowe o ciśnieniu zasilania równym prężności par gazów skroplonych” zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE (Dz.U. L 333 z 19.12.2015, s. 120).

⁽³⁾ Płaskie kuchenki gazowe składają się z zespołu palnika zamontowanego na poziomym korpusie zawierającym wbudowaną komorę na nabój gazowy obok palnika.

Przypis 1: Z reguły data ustania domniemania zgodności jest datą wycofania („dw”), określoną przez europejską organizację normalizacyjną. Zwraca się jednak uwagę użytkowników tych norm na fakt, że w niektórych szczególnych przypadkach mogą obowiązywać inne zasady.

Przypis 2.1: Nowa (lub zmieniona) norma ma taki sam zakres jak norma zastąpiona. W określonym dniu ustaje domniemanie zgodności normy zastąpionej z zasadniczymi wymaganiami dyrektywy.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/2415**z dnia 17 grudnia 2015 r.****w sprawie zatwierdzenia zmienionych zasad podziału ruchu lotniczego dla portów lotniczych Mediolan-Malpensa, Mediolan-Linate i Orio al Serio (Bergamo) zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008***(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 9177)***(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 19 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 21 kwietnia 2015 r., otrzymanym przez Komisję w dniu 21 kwietnia 2015 r., władze włoskie powiadomiły Komisję, zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008, o rozporządzeniu ministerialnym nr 395 z dnia 1 października 2014 r. zmieniającym rozporządzenie nr 15 z dnia 3 marca 2000 r. w sprawie podziału ruchu lotniczego w ramach systemu portów lotniczych Mediolanu, z późniejszymi zmianami ⁽²⁾ (zwanym dalej „rozporządzeniem Lupiego”). Pismami z dnia 5 listopada 2014 r. oraz z dnia 18 marca 2015 r. władze włoskie przedstawiły dalsze informacje dotyczące rozporządzenia Lupiego. Komisja zwróciła się o dodatkowe informacje w piśmie z dnia 5 września 2015 r., na które władze włoskie odpowiedziały pismem z dnia 25 września 2015 r.
- (2) System portów lotniczych Mediolanu obejmuje porty lotnicze Malpensa, Linate i Orio al Serio (Bergamo).

2. KONTEKST I OPIS ŚRODKA**2.1. Rozporządzenie Bersaniego i rozporządzenie Bersaniego nr 2**

- (3) Decyzją Komisji z dnia 21 grudnia 2000 r. ⁽³⁾ Komisja uznała zasady podziału ruchu lotniczego w ramach systemu portów lotniczych Mediolanu określone w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury i Transportu z dnia 3 marca 2000 r. ⁽⁴⁾ (zwanym dalej „rozporządzeniem Bersaniego”) za zgodne z rozporządzeniem Rady nr 2408/92/EWG ⁽⁵⁾. Wspomniane rozporządzenie zostało w międzyczasie uchylone i zastąpione rozporządzeniem (WE) nr 1008/2008. Jak wskazały władze włoskie w piśmie z dnia 4 grudnia 2000 r., decyzja Komisji została wydana z zastrzeżeniem zmiany wspomnianych zasad. Zmiana ta nastąpiła w drodze rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Transportu z dnia 5 stycznia 2001 r. ⁽⁶⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem Bersaniego nr 2”).
- (4) Celem rozporządzenia Bersaniego i rozporządzenia Bersaniego nr 2 było zapewnienie wykorzystania pełnego potencjału portu lotniczego Mediolan-Malpensa jako międzynarodowego węzła lotniczego. Jednocześnie port lotniczy Mediolan-Linate został określony jako obiekt dla świadczenia usług w zakresie połączeń bezpośrednich. W tym celu rozporządzenie Bersaniego oraz rozporządzenie Bersaniego nr 2 zawierały szereg szczegółowych przepisów. W szczególności nakładały one w odniesieniu do portu lotniczego Mediolan-Linate następujące ograniczenia w zakresie dziennej liczby lotów tam i z powrotem do portów lotniczych UE określone na podstawie wielkości przepływu pasażerów:
 - w przypadku tras o wielkości przepływu od 350 000 do 700 000 pasażerów – dziennie jeden lot tam i z powrotem na przewoźnika,
 - w przypadku tras o wielkości przepływu od 700 000 do 1 400 000 pasażerów – dziennie dwa loty tam i z powrotem na przewoźnika,

⁽¹⁾ Dz.U. L 293 z 31.10.2008, s. 3.⁽²⁾ Dziennik Urzędowy Republiki Włoskiej nr 237 z dnia 11 października 2014 r.⁽³⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2001, s. 29.⁽⁴⁾ Dziennik Urzędowy Republiki Włoskiej nr 60 z dnia 13 marca 2000 r.⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady nr 2408/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrz-wspólnotowych tras lotniczych (Dz.U. L 240 z 24.8.1992, s. 8). W odniesieniu do uchylecia zob. art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008.⁽⁶⁾ Dziennik Urzędowy Republiki Włoskiej nr 14 z dnia 18 stycznia 2001 r.

- w przypadku tras o wielkości przepływu od 1 400 000 do 2 800 000 pasażerów – dziennie trzy loty tam i z powrotem na przewoźnika,
 - w przypadku tras o wielkości przepływu przekraczającej 2 800 000 pasażerów nie przewidziano żadnych ograniczeń.
- (5) Z portu lotniczego Linate wspólnotowi przewoźnicy lotniczy mogą obsługiwać w ramach powyższych ustaleń w dwóch przydziałach czasu na start i lądowanie jeden lot dziennie tam i z powrotem do systemów portów lotniczych lub indywidualnych portów lotniczych położonych w regionach celu 1, które to porty odnotowały w ciągu roku kalendarzowego 1999 przepływ wynoszący mniej niż 350 000 pasażerów w systemie portów lotniczych Mediolanu.
- (6) Rozporządzenie Bersaniego nr 2 określa, że wszystkie stolicy europejskie powinny posiadać co najmniej jedno połączenie dziennie tam i z powrotem z Linate, natomiast wspólnotowe porty lotnicze o rocznym przepływie przekraczającym 40 mln pasażerów w 1999 r. powinny być połączone z Linate co najmniej dwoma lotami tam i z powrotem dziennie.
- (7) Rozporządzenie Bersaniego oraz rozporządzenie Bersaniego nr 2 wprowadziły również względem portu lotniczego Mediolan-Linate ograniczenie polegające na tym, że regularne połączenia bezpośrednie w obrębie UE mogły być obsługiwane wyłącznie przez jednonaprzeciowe statki powietrzne.

2.2. Rozporządzenie Lupiego

- (8) Rozporządzenie Lupiego zmienia rozporządzenie Bersaniego i rozporządzenie Bersaniego nr 2 poprzez zniesienie wszelkich ograniczeń dotyczących liczby lotów tam i z powrotem dziennie do portów lotniczych UE w związku z wielkością przepływu pasażerów ustaloną dla portu lotniczego Mediolan-Linate. Inne ograniczenia nałożone na port lotniczy Mediolan-Linate (jednonaprzeciowe statki powietrzne, regularne połączenia bezpośrednie w obrębie UE) pozostają w mocy.
- (9) Władze włoskie wyjaśniły, że powodem tej zmiany była potrzeba zniesienia ograniczeń opierających się na kryteriach, które są przestarzałe i nie są już odpowiednie, oraz umożliwienie podmiotom posiadającym przydziały czasu na start lub lądowanie w porcie lotniczym Mediolan-Linate korzystanie z nich w jak najbardziej efektywny sposób. Powinno to przyczynić się do zwiększenia efektywności europejskich i włoskich systemów portów lotniczych zarówno dla przedsiębiorców, jak i dla pasażerów.
- (10) Rozporządzenie Lupiego (rozporządzenie ministerialne nr 395) zostało podpisane w dniu 1 października i opublikowane w dniu 11 października 2014 r., tuż przed rozpoczęciem zimowego sezonu lotniczego IATA 2014-2015, które nastąpiło dnia 26 października 2014 r. Rozporządzenie Lupiego ma zastosowanie od początku zimowego sezonu lotniczego 2014/2015.
- (11) Włochy nie przeprowadziły konsultacji z zainteresowanymi stronami przed przyjęciem rozporządzenia Lupiego.

3. UWAGI ZGŁOSZONE KOMISJI PRZEZ ZAINTERESOWANE STRONY

- (12) Komisja opublikowała podsumowanie zmienionych zasad podziału ruchu lotniczego zgłoszonych przez władze włoskie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾, a zainteresowane strony zostały zaproszone do zgłaszania uwag.
- (13) Komisja otrzymała uwagi od dwóch zainteresowanych stron chcących zachować anonimowość. Komisja przesłała streszczenie uwag władzom włoskim w celu umożliwienia im przedstawienia swoich uwag.

3.1. Pierwsza zainteresowana strona

- (14) Pierwsza zainteresowana strona stwierdziła, że władze włoskie nie przeprowadziły konsultacji z wszystkimi zainteresowanymi liniami lotniczymi ani portami lotniczymi przed przyjęciem zmienionych zasad podziału ruchu lotniczego. W rezultacie wspomniana zainteresowana strona twierdzi, że tylko niektórzy przewoźnicy lotniczy, którzy zostali poinformowani o nadchodzących zmianach, mogli skorzystać z elastycznych zasad wprowadzonych nowym rozporządzeniem i odpowiednio z wystarczającym wyprzedzeniem zaplanować zimowy sezon lotniczy 2014/2015.
- (15) Pierwsza zainteresowana strona wskazała również, że władze włoskie nie wywiązały się ze swojego zobowiązania, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1008/2008, by nie wprowadzać zmian do zasad podziału ruchu lotniczego przed uzyskaniem zgody Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 183 z 4.6.2015, s. 4.

- (16) Ponadto pierwsza zainteresowana strona podniosła kwestię przyznawania przydziałów czasu na start lub lądowanie w porcie lotniczym Mediolan-Linate.

3.2. Druga zainteresowana strona

- (17) Druga zainteresowana strona wskazała, że harmonogram przyjęcia rozporządzenia Lupiego umożliwił niektórym liniom lotniczym wprowadzenie nowych połączeń na trasach z Linate ze skutkiem natychmiastowym bez przeprowadzenia odpowiednich konsultacji z innymi liniami lotniczymi obsługującymi port lotniczy Linate, a nawet bez uprzedniego przekazania im informacji.
- (18) Druga zainteresowana strona zwróciła również uwagę, że zgłoszenie Komisji rozporządzenia Lupiego nastąpiło ponad 7 miesięcy po jego opublikowaniu.
- (19) Ponadto druga zainteresowana strona stwierdziła, że rozporządzenie Lupiego dotyczy konkretnej korzyści dla Etihad, Alitalia i jej przedsiębiorstw partnerskich w Europie, ponieważ Alitalia posiada większość przydziałów czasu na start lub lądowanie, oraz że wspomniane rozporządzenie może poważnie zakłócić konkurencję na korzyść Alitalii. Druga zainteresowana strona zwróciła się do Komisji o niezwłoczne uchylenie rozporządzenia Lupiego.

4. WARUNKI OKREŚLONE W ART. 19 ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 1008/2008

- (20) Art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008 stanowi, że państwo członkowskie, po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami, może dokonać, bez dyskryminacji w odniesieniu do różnych punktów docelowych wewnątrz Wspólnoty lub z powodu przynależności państwowej lub tożsamości przewoźników lotniczych, podziału ruchu lotniczego między porty lotnicze obsługujące to samo miasto lub tę samą konurbację. Szczególne warunki podziału ruchu lotniczego zostały określone w tym samym ustępie.
- (21) Art. 19 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008 przewiduje, że zainteresowane państwo członkowskie informuje Komisję o zamiarze dokonania podziału ruchu lotniczego lub zmian w obowiązujących zasadach podziału ruchu lotniczego. Stanowi on również, że Komisja bada stosowanie przepisów art. 19 ust. 2 oraz, w terminie sześciu miesięcy od otrzymania informacji od państwa członkowskiego oraz po zwróceniu się do komitetu ustanowionego w art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008 o opinię, podejmuje decyzję, czy państwo członkowskie może stosować dane środki. W artykule ustanawia się ponadto, że Komisja publikuje swoją decyzję w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, a środki nie mogą być stosowane przed opublikowaniem zgody Komisji.

5. OCENA

- (22) Rozporządzenie Lupiego zmienia przepisy dotyczące podziału ruchu lotniczego w systemie portów lotniczych Mediolanu poprzez zniesienie ograniczeń dotyczących portu lotniczego Linate w zakresie dziennej liczby lotów tam i z powrotem do portów lotniczych UE określonych na podstawie wielkości przepływu pasażerów. W związku z tym stanowi ono zmianę w obowiązujących zasadach podziału ruchu lotniczego w rozumieniu art. 19 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008.
- (23) Władze włoskie uważają, że rozporządzenie Lupiego nie stanowi zmiany do istniejących zasad podziału ruchu lotniczego, ponieważ rozporządzenie to nie zostało uznane za środek mający na celu modyfikację ruchu lotniczego w ramach systemu portów lotniczych Mediolanu. Rozporządzenie Lupiego znosi jedynie ograniczenie dotyczące świadczenia usług.
- (24) Komisja nie zgadza się z tym stwierdzeniem. Ograniczenia dotyczące dziennej liczby lotów tam i z powrotem do portów lotniczych UE określone na podstawie wielkości przepływu pasażerów są częścią zasady podziału ruchu lotniczego mającej na celu przydział połączeń wykraczających poza ograniczenia do innego portu lotniczego w systemie portów lotniczych Mediolanu. Komisja zatwierdziła ten podział ruchu lotniczego w 2000 r. Wyeliminowanie jednego elementu zasady podziału stanowi zatem zmianę tej zasady.
- (25) Władze włoskie nie przeprowadziły konsultacji z zainteresowanymi stronami przed przyjęciem rozporządzenia Lupiego. Nie dopełniły zatem obowiązku określonego w art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008.
- (26) Władze włoskie uważają, że nie istniała potrzeba przeprowadzenia konsultacji z zainteresowanymi stronami trzecimi, ponieważ art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008 zawiera jedynie wymóg przeprowadzenia konsultacji z zainteresowanymi stronami, jeśli państwo członkowskie zamierza „uregulować” ruch, tj. przed utworzeniem zasady podziału ruchu lotniczego, ale nie w przypadku jej zmiany. Komisja nie zgadza się z tym uzasadnieniem. Zmiana zasady podziału ruchu lotniczego oznacza, że zasada ta po zmianach różni się od

dotychczas stosowanej zasady. Uwzględniając cel art. 19, taka (zamierzona) zmiana sytuacji prawnej nie jest zasadniczo różna od zmiany spowodowanej wprowadzeniem nowej zasady. Ta zmiana sytuacji prawnej stanowi wręcz uzasadnienie obowiązku przeprowadzenia przez władze krajowe konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz leży u podstaw spoczywającego na władzach obowiązku zgłoszenia danego przypadku Komisji. Dlatego termin „regulacja” w art. 19 ust. 2 należy rozumieć jako obejmujący również zmianę zasad podziału ruchu lotniczego.

- (27) Władze włoskie twierdzą, że konsultacje nie były konieczne z merytorycznego punktu widzenia, ponieważ wszyscy przewoźnicy lotniczy posiadający przydział czasu na start lub lądowanie na lotnisku Linate w równym stopniu skorzystali z rozporządzenia Lupiego. Komisja zauważa, że argument ten uprzedza ewentualne wnioski wyciągane w świetle uwag, które zainteresowane strony mają prawo przedstawić. Z definicji nie może to znieść ciążącego na Włoszech obowiązku przeprowadzenia konsultacji z zainteresowanymi stronami przed wyciągnięciem jakichkolwiek wniosków.
- (28) Władze włoskie oświadczyły, że są gotowe przeprowadzić konsultacje teraz. Dla zachowania jasności należy jednak podkreślić, że po takich konsultacjach musiałoby nastąpić przyjęcie nowego aktu, który powinien zostać przyjęty w świetle przedstawionych uwag. Taki nowy akt byłby niezbędny, nawet jeśli, po konsultacjach, władze włoskie nadal uważałyby, że zasada zmieniona rozporządzeniem Lupiego jest odpowiednia.

6. WNIOSEK

- (29) Wbrew wymogom art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008 władze włoskie nie przeprowadziły konsultacji z zainteresowanymi stronami przed zmianą zasad podziału ruchu lotniczego dla systemu portów lotniczych Mediolanu.
- (30) Środki przewidziane w rozporządzeniu ministerialnym nr 395 z dnia 1 października 2014 r. zmieniającym rozporządzenie nr 15 z dnia 3 marca 2000 r. w sprawie podziału ruchu lotniczego w ramach systemu portów lotniczych Mediolanu, z późniejszymi zmianami, zgłoszone Komisji w dniu 21 kwietnia 2015 r., nie mogą zatem zostać przyjęte.
- (31) Niniejsza decyzja jest zgodna z opinią komitetu, o którym mowa w art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym nie udziela się zgody na środki przewidziane w rozporządzeniu ministerialnym nr 395 z dnia 1 października 2014 r. zmieniającym rozporządzenie nr 15 z dnia 3 marca 2000 r. w sprawie podziału ruchu lotniczego w ramach systemu portów lotniczych Mediolanu, zgłoszone Komisji dnia 21 kwietnia 2015 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji

Violeta BULC

Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/2416**z dnia 17 grudnia 2015 r.****uznająca niektóre obszary Stanów Zjednoczonych Ameryki za wolne od *Agrilus planipennis* Fairmaire**

(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 9185)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej załącznik IV część A sekcja I pkt 2.3, 2.4 i 2.5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W części A sekcja I pkt 2.3, 2.4 i 2.5 w załączniku IV do dyrektywy 2000/29/WE określono szczególne wymagania dotyczące wprowadzania do Unii niektórych produktów roślinnych i innych przedmiotów pochodzących z niektórych krajów. Jednym z tych szczególnych wymogów jest wymóg złożenia urzędowego oświadczenia, że wspomniane produkty roślinne i inne przedmioty pochodzą z obszaru uznanego za wolny od *Agrilus planipennis* Fairmaire.
- (2) Stany Zjednoczone Ameryki zwróciły się o uznanie niektórych obszarów na ich terytorium za wolne od *Agrilus planipennis* Fairmaire zgodnie z częścią A sekcja I pkt 2.3, 2.4 i 2.5 w załączniku IV do dyrektywy 2000/29/WE.
- (3) Z oficjalnych informacji przedłożonych przez Stany Zjednoczone Ameryki wynika, że niektóre obszary na ich terytorium są wolne od *Agrilus planipennis* Fairmaire. Te obszary Stanów Zjednoczonych Ameryki powinny zatem zostać uznane za wolne od tego szkodliwego organizmu.
- (4) W związku z dalszym rozprzestrzenianiem się *Agrilus planipennis* Fairmaire w Stanach Zjednoczonych Ameryki należy ograniczyć uznanie danych obszarów za wolne od *Agrilus planipennis* Fairmaire do pewnego okresu.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Uznanie

Do celów części A sekcja I pkt 2.3, 2.4 i 2.5 w załączniku IV do dyrektywy 2000/29/WE obszary Stanów Zjednoczonych Ameryki wymienione w załączniku do niniejszej decyzji uznaje się za wolne od *Agrilus planipennis* Fairmaire.

Artykuł 2

Data utraty mocy

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2017 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

*Artykuł 3***Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

LISTA OBSZARÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1

1) *Stany wolne od Agrilus planipennis Fairmaire*

Alaska	Nowy Meksyk
Arizona	Dakota Północna
Kalifornia	Oklahoma
Floryda	Oregon
Hawaje	Dakota Południowa
Idaho	Utah
Mississippi	Waszyngton
Montana	Wyoming
Nevada	

2) *Hrabstwa wolne od Agrilus planipennis Fairmaire*a) **Hrabstwa w stanie Alabama:**

Autauga	DeKalb
Baldwin	Elmore
Barbour	Escambia
Bibb	Etowah
Blount	Fayette
Bullock	Franklin
Butler	Geneva
Calhoun	Greene
Chambers	Hale
Chilton	Henry
Choctaw	Houston
Clarke	Jefferson
Clay	Lamar
Coffee	Lawrence
Colbert	Lee
Conecuh	Lowndes
Coosa	Macon
Covington	Marengo
Crenshaw	Marion
Cullman	Marshall
Dale	Mobile
Dallas	Monroe

Montgomery	Sumter
Morgan	Talladega
Perry	Tallapoosa
Pickens	Tuscaloosa
Pike	Walker
Russell	Washington
Shelby	Wilcox
St. Clair	Winston

b) **Hrabstwa w stanie Arkansas:**

Baxter	Madison
Benton	Marion
Boone	Mississippi
Carroll	Monroe
Clay	Newton
Cleburne	Phillips
Conway	Poinsett
Craighead	Polk
Crawford	Pope
Crittenden	Prairie
Cross	Randolph
Faulkner	St. Francis
Franklin	Scott
Fulton	Searcy
Greene	Sebastian
Independence	Sharp
Izard	Stone
Jackson	Van Buren
Johnson	Washington
Lawrence	White
Lee	Woodruff
Logan	

c) **Hrabstwa w stanie Kolorado:**

Alamosa	Broomfield
Arapahoe	Chaffee
Archuleta	Cheyenne
Baca	Clear Creek
Bent	Conejos

Costilla	Mineral
Crowley	Moffat
Custer	Montezuma
Delta	Montrose
Denver	Morgan
Dolores	Otero
Douglas	Ouray
Eagle	Park
El Paso	Phillips
Elbert	Pitkin
Fremont	Prowers
Garfield	Pueblo
Gunnison	Rio Blanco
Hinsdale	Rio Grande
Huerfano	Routt
Jackson	Saguache
Kiowa	San Juan
Kit Carson	San Miguel
La Plata	Sedgwick
Lake	Summit
Las Animas	Teller
Lincoln	Washington
Logan	Yuma
Mesa	

d) **Hrabstwa w stanie Georgia:**

Appling	Bulloch
Atkinson	Burke
Bacon	Calhoun
Baker	Camden
Baldwin	Candler
Ben Hill	Charlton
Berrien	Chatham
Bibb	Chattahoochee
Bleckley	Clay
Brantley	Clinch
Brooks	Coffee
Bryan	Colquitt

Columbia	Mitchell
Cook	Montgomery
Crawford	Morgan
Crisp	Muscogee
Decatur	Peach
Dodge	Pierce
Dooly	Pulaski
Dougherty	Quitman
Early	Randolph
Echols	Richmond
Effingham	Schley
Emanuel	Seminole
Evans	Stewart
Glascok	Sumter
Glynn	Talbot
Grady	Taliaferro
Hancock	Tattnall
Harris	Taylor
Houston	Telfair
Irwin	Terrell
Jeff Davis	Thomas
Jefferson	Tift
Jenkins	Toombs
Johnson	Treutlen
Jones	Turner
Lanier	Twiggs
Laurens	Upton
Lee	Ware
Liberty	Warren
Lincoln	Washington
Long	Wayne
Lowndes	Webster
Macon	Wheeler
Marion	Wilcox
McDuffie	Wilkinson
McIntosh	Worth
Miller	

e) **Hrabstwa w stanie Kansas:**

Allen	Jewell
Anderson	Kearny
Barber	Kingman
Barton	Kiowa
Bourbon	Labette
Butler	Lane
Chase	Lincoln
Chautauqua	Linn
Cherokee	Logan
Cheyenne	Lyon
Clark	McPherson
Clay	Marion
Cloud	Marshall
Coffey	Meade
Comanche	Mitchell
Cowley	Montgomery
Crawford	Morris
Decatur	Morton
Dickinson	Nemaha
Edwards	Neosho
Elk	Ness
Ellis	Norton
Ellsworth	Osborne
Finney	Ottawa
Ford	Pawnee
Geary	Phillips
Gove	Pottawatomie
Graham	Pratt
Grant	Rawlins
Gray	Reno
Greeley	Republic
Greenwood	Rice
Hamilton	Riley
Harper	Rooks
Harvey	Rush
Haskell	Russell
Hodgeman	Saline

Scott	Sumner
Sedgwick	Thomas
Seward	Trego
Sheridan	Wabaunsee
Sherman	Wallace
Smith	Washington
Stafford	Wichita
Stanton	Wilson
Stevens	Woodson

f) **Hrabstwa (ang. *parishes*) w stanie Luizjana:**

Acadia	Natchitoches
Allen	Orleans
Ascension	Plaquemines
Assumption	Pointe Coupee
Avoyelles	Rapides
Beauregard	Red River
Calcasieu	Sabine
Caldwell	St. Bernard
Cameron	St. Charles
Catahoula	St. Helena
Concordia	St. James
De Soto	St. John the Baptist
East Baton Rouge	St. Landry
East Feliciana	St. Martin
Evangeline	St. Mary
Franklin	St. Tammany
Grant	Tangipahoa
Iberia	Tensas
Iberville	Terrebonne
Jefferson Davis	Vermilion
Jefferson	Vernon
Lafayette	Washington
Lafourche	West Baton Rouge
La Salle	West Feliciana
Livingston	Winn

g) **Hrabstwa w stanie Maine:**

Aroostook	Penobscot
Franklin	Piscataquis
Hancock	Somerset
Kennebec	Waldo
Knox	Washington
Lincoln	

h) **Hrabstwa w stanie Minnesota:**

Becker	Meeker
Beltrami	Morrison
Big Stone	Murray
Blue Earth	Nicollet
Brown	Nobles
Cass	Norman
Chippewa	Otter Tail
Clay	Pennington
Clearwater	Pipestone
Cook	Polk
Cottonwood	Pope
Crow Wing	Red Lake
Douglas	Redwood
Faribault	Renville
Grant	Rock
Hubbard	Roseau
Jackson	Stearns
Kandiyohi	Stevens
Kittson	Swift
Koochiching	Todd
Lac qui Parle	Traverse
Lake of the Woods	Wabasha
Lincoln	Wadena
Lyon	Watonwan
Mahnomen	Wilkin
Martin	Yellow Medicine

i) **Hrabstwa w stanie Nebraska:**

Adams	Arthur
Antelope	Banner

Blaine	Holt
Boone	Hooker
Box Butte	Howard
Boyd	Jefferson
Brown	Kearney
Buffalo	Keith
Burt	Keya Paha
Butler	Kimball
Cedar	Knox
Chase	Lancaster
Cherry	Lincoln
Cheyenne	Logan
Clay	Loup
Colfax	Madison
Cuming	McPherson
Custer	Merrick
Dakota	Morrill
Dawes	Nance
Dawson	Nuckolls
Deuel	Perkins
Dixon	Phelps
Dodge	Pierce
Dundy	Platte
Fillmore	Polk
Franklin	Red Willow
Frontier	Rock
Furnas	Saline
Gage	Saunders
Garden	Seward
Garfield	Scotts Bluff
Gosper	Sheridan
Grant	Sherman
Greeley	Sioux
Hall	Stanton
Hamilton	Thayer
Harlan	Thomas
Hayes	Thurston
Hitchcock	Valley

Wayne

Wheeler

Webster

York

j) **Hrabstwa w stanie New Hampshire:**

Coos

k) **Hrabstwa w stanie Karolina Południowa:**

Aiken

Greenwood

Allendale

Hampton

Bamberg

Horry

Barnwell

Jasper

Beaufort

Kershaw

Berkeley

Lancaster

Calhoun

Laurens

Charleston

Lee

Chesterfield

Lexington

Clarendon

Marion

Colleton

Marlboro

Darlington

McCormick

Dillon

Newberry

Dorchester

Orangeburg

Edgefield

Richland

Fairfield

Saluda

Florence

Sumter

Georgetown

Williamsburg

l) **Hrabstwa w stanie Tennessee:**

Crockett

Lake

Decatur

Lauderdale

Dyer

Madison

Fayette

McNairy

Gibson

Obion

Hardeman

Shelby

Hardin

Tipton

Haywood

Weakley

Henderson

m) **Hrabstwa w stanie Texas:**

Anderson

Aransas

Andrews

Archer

Angelina

Armstrong

Atascosa	Comanche
Austin	Concho
Bailey	Cooke
Bandera	Coryell
Bastrop	Cottle
Baylor	Crane
Bee	Crockett
Bell	Crosby
Bexar	Culberson
Blanco	Dallam
Borden	Dallas
Bosque	Dawson
Brazoria	De Witt
Brazos	Deaf Smith
Brewster	Delta
Briscoe	Denton
Brooks	Dickens
Brown	Dimmit
Burleson	Donley
Burnet	Duval
Caldwell	Eastland
Calhoun	Ector
Callahan	Edwards
Cameron	El Paso
Camp	Ellis
Carson	Erath
Castro	Falls
Chambers	Fannin
Cherokee	Fayette
Childress	Fisher
Clay	Floyd
Cochran	Foard
Coke	Fort Bend
Coleman	Franklin
Collin	Freestone
Collingsworth	Frio
Colorado	Gaines
Comal	Galveston

Garza	Jim Hogg
Gillespie	Jim Wells
Glasscock	Johnson
Goliad	Jones
Gonzales	Karnes
Gray	Kaufman
Grayson	Kendall
Gregg	Kenedy
Grimes	Kent
Guadalupe	Kerr
Hale	Kimble
Hall	King
Hamilton	Kinney
Hansford	Kleberg
Hardeman	Knox
Hardin	La Salle
Harris	Lamar
Hartley	Lamb
Haskell	Lampasas
Hays	Lavaca
Hemphill	Lee
Henderson	Leon
Hidalgo	Liberty
Hill	Limestone
Hockley	Lipscomb
Hood	Live Oak
Hopkins	Llano
Houston	Loving
Howard	Lubbock
Hudspeth	Lynn
Hunt	Madison
Hutchinson	Martin
Irion	Mason
Jack	Matagorda
Jackson	Maverick
Jasper	McCulloch
Jeff Davis	McLennan
Jefferson	McMullen

Medina	Sabine
Menard	San Augustine
Midland	San Jacinto
Milam	San Patricio
Mills	San Saba
Mitchell	Schleicher
Montague	Scurry
Montgomery	Shackelford
Moore	Shelby
Morris	Sherman
Motley	Smith
Nacogdoches	Somervell
Navarro	Starr
Newton	Stephens
Nolan	Sterling
Nueces	Stonewall
Ochiltree	Sutton
Oldham	Swisher
Orange	Tarrant
Palo Pinto	Taylor
Parker	Terrell
Parmer	Terry
Pecos	Throckmorton
Polk	Titus
Potter	Tom Green
Presidio	Travis
Rains	Trinity
Randall	Tyler
Reagan	Upshur
Real	Upton
Red River	Uvalde
Reeves	Val Verde
Refugio	Van Zandt
Roberts	Victoria
Robertson	Walker
Rockwall	Waller
Runnels	Ward
Rusk	Washington

Webb	Winkler
Wharton	Wise
Wheeler	Wood
Wichita	Yoakum
Wilbarger	Young
Willacy	Zapata
Williamson	Zavala
Wilson	

n) **Hrabstwa w stanie Wisconsin:**

Rusk

o) **Hrabstwa w stanie Vermont:**

Addison	Grand Isle
Caledonia	Lamoille
Chittenden	Orleans
Essex	Washington
Franklin	

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/2417**z dnia 17 grudnia 2015 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2015/789 w sprawie środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmu *Xylella fastidiosa* (Wells et al.)**

(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 9191)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 3 zdanie czwarte,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/789 ⁽²⁾ ma zastosowanie od maja 2015 r. W świetle powiadomienia w międzyczasie przez władze francuskie o wystąpieniu na ich terytoriach nowych ognisk *Xylella fastidiosa* Wells et al. (dalej „określony organizm”) środki przewidziane we wspomnianej decyzji powinny zostać dostosowane do obecnej sytuacji.
- (2) Analizy naukowe dowiodły, że na terytorium Unii występują różne podgatunki określonego organizmu. Ponadto niektóre rośliny żywicielskie okazały się podatne na tylko jeden z tych podgatunków. W związku z powyższym definicja roślin żywicielskich powinna zostać zmieniona w celu uwzględnienia tych faktów. Z tego samego powodu należy również zaoferować państwom członkowskim możliwość wyznaczenia obszarów wyłącznie w odniesieniu do tych podgatunków.
- (3) W celu zapewnienia bardziej terminowego podejścia do sporządzania wykazu roślin żywicielskich, które są obecnie wymienione w wykazie w załączniku II do decyzji wykonawczej (UE) 2015/789, definicja roślin żywicielskich powinna zostać zmieniona, załącznik II – skreślony, a wykaz roślin żywicielskich – publikowany w bazie danych Komisji „roślin żywicielskich podatnych na *Xylella fastidiosa* na terytorium Unii”.
- (4) W związku ze zmianą definicji roślin żywicielskich należałoby również dokonać zmiany definicji określonych roślin, aby zapewnić uwzględnienie wszystkich roślin żywicielskich natychmiast po ich wpisaniu do bazy danych, o której mowa w motywie 3.
- (5) Biorąc pod uwagę ryzyko rozprzestrzeniania się określonego organizmu w dowolnej części terytorium Unii oraz znaczenie wczesnego działania, tworzenie planów awaryjnych na poziomie państw członkowskich ma szczególne znaczenie dla zapewnienia lepszej gotowości na wypadek potencjalnych ognisk.
- (6) Aby ułatwić badania naukowe w celu ustalenia dokładnego wpływu określonego organizmu na rośliny żywicielskie, zainteresowane państwa członkowskie powinny mieć możliwość zatwierdzania sadzenia roślin żywicielskich w co najmniej jednej części obszaru ograniczania rozprzestrzeniania – do celów naukowych, zgodnie z warunkami określonymi w dyrektywie Komisji 2008/61/WE ⁽³⁾, i dla zapewnienia ochrony terytorium Unii, na którym nie występuje jeszcze określony organizm. Taka możliwość nie powinna jednak dotyczyć obszaru, o którym mowa w art. 7 ust. 2 lit. c) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/789, ze względu na jego bliskość do pozostałej części terytorium Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/789 z dnia 18 maja 2015 r. w sprawie środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmu *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) (Dz.U. L 125 z 21.5.2015, s. 36).

⁽³⁾ Dyrektywa Komisji 2008/61/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca warunki, zgodnie z którymi niektóre organizmy szkodliwe, rośliny, produkty roślinne i inne wymienione w załącznikach I–V do dyrektywy Rady 2000/29/WE mogą być wprowadzane do Wspólnoty lub niektórych jej stref ochronnych lub przemieszczane we Wspólnocie lub w takich strefach celem przeprowadzenia prób lub do celów naukowo-badawczych i do prowadzenia prac nad tworzeniem odmian roślin (Dz.U. L 158 z 18.6.2008, s. 41)

- (7) W dniu 2 września 2015 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) wydał opinię naukową ⁽¹⁾ dotyczącą obróbki gorącą wodą materiału nasadzeniowego winorośli w stanie uśpienia przeciwko określonemu organizmowi. Opinia ta wskazuje, że warunki ustalone i zalecane do odkażania materiału nasadzeniowego winorośli przeciwko fitoplazmie żółknięcia *dorée* winorośli są również skuteczne przeciwko określonemu organizmowi. Należy zatem pod pewnymi warunkami zezwolić na przemieszczanie roślin *Vitis* w stanie uśpienia w obrębie wyznaczonych obszarów i poza nie, jeśli rośliny te poddano obróbce gorącą wodą.
- (8) Biorąc pod uwagę podatność roślin żywicielskich na zakażenie określonym organizmem oraz potrzebę podniesienia świadomości operatorów i identyfikowalności w przypadku dodatnich wyników badań, należy określić, że również rośliny żywicielskie, które nigdy nie były uprawiane na wyznaczonych obszarach, mogą jedynie wtedy być przemieszczane w obrębie terytorium Unii, jeżeli towarzyszy im paszport roślin. Aby nie wprowadzać nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych dla sprzedawców takich roślin, wymóg ten nie powinien jednak mieć zastosowania do przemieszczania tych roślin do osób działających w celach niezwiązanych z ich działalnością handlową, gospodarczą ani zawodową.
- (9) Z uwagi na poważne skutki spowodowane przez określony organizm oraz znaczenie zapobiegania lub jak najszybszego działania w celu zwalczania wszelkich możliwych ognisk choroby na terytorium Unii wszystkie państwa członkowskie powinny udostępniać ogółowi społeczeństwa, podróżnym oraz zawodowym i międzynarodowym przewoźnikom informacje na temat zagrożenia szkodliwym organizmem na terytorium Unii.
- (10) W dniu 27 lipca 2015 r. władze francuskie zgłosiły Komisji pierwsze ognisko określonego organizmu w regionie Korsyki. Ponieważ określony organizm został znaleziony na Korsyce na roślinach z gatunków, które nie są jeszcze wymienione jako określone rośliny, należy uaktualnić wykaz określonych roślin w celu włączenia tych gatunków. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do decyzji wykonawczej (UE) 2015/789.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą (UE) 2015/789.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zmiany w decyzji wykonawczej (UE) 2015/789

W decyzji wykonawczej (UE) 2015/789 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 lit. a), b) i c) otrzymuje brzmienie:

- „a) »określony organizm« oznacza wszystkie podgatunki *Xylella fastidiosa* (Wells et al.);
- b) »rośliny żywicielskie« oznaczają rośliny do sadzenia, inne niż nasiona, należące do rodzajów i gatunków wymienionych w bazie danych Komisji roślin żywicielskich podatnych na *Xylella fastidiosa* na terytorium Unii jako uznane za podatne na określony organizm na terytorium Unii lub, jeżeli państwo członkowskie wyznaczyło obszar w odniesieniu do jednego lub większej liczby podgatunków określonego organizmu na podstawie art. 4 ust. 1 akapit drugi, jako uznane za podatne na ten lub te podgatunki;
- c) »określone rośliny« oznaczają rośliny żywicielskie i wszystkie rośliny przeznaczone do sadzenia, inne niż nasiona, należące do rodzajów lub gatunków wymienionych w załączniku I;”;

- 2) dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Artykuł 3a

Plany awaryjne

1. Do dnia 31 grudnia 2016 r. każde państwo członkowskie opracowuje plan określający działania, które należy podjąć na jego terytorium zgodnie z art. 4–6a oraz art. 9–13a w przypadku potwierdzenia lub podejrzenia występowania określonego organizmu (zwany dalej »planem awaryjnym«).

⁽¹⁾ Panel PLH EFSA (panel EFSA ds. zdrowia roślin), 2015 r. „Opinia naukowa dotycząca obróbki gorącą wodą *Vitis* sp. przeciwko *Xylella fastidiosa*” (Scientific opinion on hot water treatment of *Vitis* sp. for *Xylella fastidiosa*). Dziennik EFSA 2015; 13(9):4225, 10 s. doi:10.2903/j.efsa.2015.4225.

2. Plan awaryjny określa także:
 - a) role i zakres odpowiedzialności podmiotów zaangażowanych w te działania i organu uprawnionego;
 - b) jedno lub więcej laboratoriów zatwierdzonych specjalnie na potrzeby badań pod kątem określonego organizmu;
 - c) zasady dotyczące przekazywania informacji o tych działaniach między zaangażowanymi podmiotami, organem uprawnionym oraz zainteresowanymi podmiotami zawodowymi i ogółem społeczeństwa;
 - d) protokoły opisujące metody oględzin, pobierania próbek i przeprowadzania analiz laboratoryjnych;
 - e) zasady dotyczące szkolenia personelu podmiotów zaangażowanych w te działania;
 - f) minimalne zasoby, które mają być udostępniane, i procedury udostępniania dodatkowych zasobów w przypadku potwierdzenia lub podejrzenia występowania określonego organizmu.
 3. Państwa członkowskie dokonują zależnie od potrzeb oceny i przeglądu planów awaryjnych.
 4. Państwa członkowskie informują Komisję o swoich planach awaryjnych na jej wniosek.”;
- 3) art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeśli obecność określonego organizmu zostanie potwierdzona, dane państwo członkowskie bez zwłoki wyznacza obszar zgodnie z ust. 2, zwany dalej »wyznaczonym obszarem«.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, w przypadku gdy obecność co najmniej jednego lub większej liczby podgatunków określonego organizmu zostanie potwierdzona, dane państwo członkowskie może wyznaczyć obszar wyłącznie w odniesieniu do tego lub tych podgatunków.”;

- 4) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Zakaz sadzenia roślin żywicielskich w strefach zakażonych

1. Sadzenie roślin żywicielskich w strefach zakażonych jest zabronione, z wyjątkiem miejsc, które są fizycznie chronione przed wprowadzeniem określonego organizmu przez jego wektory.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 dane państwo członkowskie może udzielić zezwolenia, zgodnie z warunkami określonymi w dyrektywie Komisji 2008/61/WE (*), na sadzenie roślin żywicielskich dla celów naukowych w obszarze ograniczania rozprzestrzeniania, o którym mowa w art. 7, poza obszarem, o którym mowa w art. 7 ust. 2 lit. c).

(*) Dyrektywa Komisji 2008/61/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca warunki, zgodnie z którymi niektóre organizmy szkodliwe, rośliny, produkty roślinne i inne wymienione w załącznikach I–V do dyrektywy Rady 2000/29/WE mogą być wprowadzane do Wspólnoty lub niektórych jej stref ochronnych lub przemieszczane we Wspólnocie lub w takich strefach celem przeprowadzenia prób lub do celów naukowo-badawczych i do prowadzenia prac nad tworzeniem odmian roślin (Dz.U. L 158 z 18.6.2008, s. 41).”;

- 5) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

- a) dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 4 przemieszczanie w obrębie Unii, w obrębie wyznaczonych obszarów lub poza nie, roślin *Vitis* w stanie uśpienia przeznaczonych do sadzenia, innych niż nasiona, może mieć miejsce, jeżeli spełnione są oba następujące warunki:

- a) rośliny były uprawiane na terenie zarejestrowanym zgodnie z dyrektywą 92/90/EWG;

- b) możliwie najbliżej momentu przemieszczenia rośliny zostały poddane stosownej obróbce termoterapeutycznej w zakładzie, w którym przeprowadzane są zabiegi, zatwierdzonym i nadzorowanym przez odpowiedzialny organ urzędowy do tego celu, w ramach której rośliny w stanie uśpienia zanurza się przez 45 minut w wodzie ogrzanej do 50 °C, zgodnie z odpowiednim standardem EPPO (*).

(*) EPPO (Europejska i Śródziemnomorska Organizacja Ochrony Roślin), 2012 r. Obróbka gorącą wodą w celu zwalczania fitoplazmy żółknięcia *dorée* winorośli. Bulletin OEPP/EPPO Bulletin, 42(3), 490–492.”;

- b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Rośliny żywicielskie, które nigdy nie były uprawiane w obrębie wyznaczonych obszarów, mogą być przemieszczane w obrębie Unii, wyłącznie jeśli towarzyszy im paszport roślin przygotowany i wydany zgodnie z dyrektywą 92/105/EWG.

Nie naruszając przepisów części A załącznika V do dyrektywy 2000/29/WE, paszport roślin nie jest wymagany w przypadku przemieszczania roślin żywicielskich do osoby działającej w celach niezwiązanych z jej działalnością handlową, gospodarczą ani zawodową, która nabywa te rośliny na własny użytek.”;

- 6) dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Artykuł 13a

Kampanie informacyjne

Państwa członkowskie udostępniają ogółowi społeczeństwa, podróżnym oraz zawodowym i międzynarodowym przewoźnikom informacje na temat zagrożenia szkodliwym organizmem na terytorium Unii. Udostępniają te informacje publicznie w formie ukierunkowanych kampanii uświadamiających na odpowiednich stronach internetowych odpowiedzialnych organów urzędowych lub innych stronach internetowych wyznaczonych przez te organy.”;

- 7) w załącznikach wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku I dodaje się następujące rośliny w kolejności alfabetycznej:

Asparagus acutifolius L.

Cistus creticus L.

Cistus monspeliensis L.

Cistus salviifolius L.

Cytisus racemosus Broom

Dodonaea viscosa Jacq.

Euphorbia terracina L.

Genista ephedroides DC.

Grevillea juniperina L.

Hebe

Laurus nobilis L.

Lavandula angustifolia Mill.

Myoporum insulare R. Br.

Pelargonium graveolens L'Hér

Westringia glabra L.;

- 2) skreśla się załącznik II.
-

DECYZJA KOMISJI (UE) 2015/2418**z dnia 18 grudnia 2015 r.****zmieniająca decyzję 1999/352/WE, EWWiS, Euratom ustanawiającą Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 249,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 65 i 197,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 65 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 Komisja jest odpowiedzialna za wyznaczenie pracowników, na których deleguje swoje obowiązki, zakresu delegowanych uprawnień oraz granic delegowania ustanowionych dla urzędników zatwierdzających. Podejmując takie działania, Komisja powinna należycie uwzględnić swoją ogólną odpowiedzialność polityczną za zarządzanie budżetem Unii.
- (2) Zgodnie z art. 15 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽²⁾ sekretariat Komitetu Nadzoru powinien nadać być prowadzony przez OLAF w ścisłym porozumieniu z Komitetem Nadzoru, a dyrektor generalny OLAF-u powinien nadal sprawować funkcję delegowanego urzędnika zatwierdzającego w odniesieniu do wszystkich środków budżetowych z nimi związanych. Dyrektor generalny OLAF-u może przekazać te uprawnienia pracownikom, którzy podlegają przepisom regulaminu pracowniczego lub warunkom zatrudnienia innych pracowników Unii.
- (3) W obliczu konieczności zapewnienia skutecznego systemu kontroli wewnętrznej, zgodnie z art. 32 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 i aby uniknąć pojawienia się możliwej ingerencji Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych w obowiązki członków jego Komitetu Nadzoru, należy ustanowić właściwe ramy wykorzystania środków budżetowych odnoszących się do członków Komitetu Nadzoru. W szczególności proces delegowania uprawnień urzędnika zatwierdzającego związanych z członkami należy zorganizować w taki sposób, aby uniknąć pojawienia się możliwych ingerencji.
- (4) Niniejsza decyzja powinna obowiązywać od dnia 1 stycznia 2016 r., wraz z nowym załącznikiem I do przepisów wewnętrznych. Dlatego też powinna ona wejść w życie jak najszybciej.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję Komisji 1999/352/WE, EWWiS, Euratom ⁽³⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 6 ust. 3 decyzji 1999/352/WE, EWWiS, Euratom otrzymuje brzmienie:

„3. Z wyjątkiem wykorzystania środków budżetowych odnoszących się do członków Komitetu Nadzoru dyrektor generalny działa jako urzędnik zatwierdzający odpowiedzialny za wykorzystanie środków budżetowych zapisanych w załączniku dotyczącym Urzędu w sekcji ogólnego budżetu Unii Europejskiej dotyczącej Komisji oraz za

⁽¹⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 1999/352/WE, EWWiS, Euratom z dnia 28 kwietnia 1999 r. ustanawiająca Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) (Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 20).

wykorzystanie środków z linii budżetowych przeznaczonych na zwalczanie nadużyć finansowych, odnośnie do których otrzymuje on uprawnienia zgodnie z przepisami wewnętrznymi dotyczącymi wykonania budżetu ogólnego. Dyrektor może przekazać te uprawnienia pracownikom, którzy podlegają przepisom regulaminu pracowniczego lub warunkom zatrudnienia innych pracowników Unii, zgodnie z tymi przepisami wewnętrznymi.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZALECENIA

ZALECENIE (UE) 2015/2419

z dnia 16 marca 2015 r.

w sprawie realizacji programu stowarzyszeniowego UE–Ukraina

RADA STOWARZYSZENIA UE–UKRAINA,

uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w szczególności jego art. 463,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 463 Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony ⁽¹⁾ („układ”) Rada Stowarzyszenia jest uprawniona do wydawania odpowiednich zaleceń na potrzeby realizacji celów w nim zawartych.
- (2) Zgodnie z art. 476 układu Strony podejmują wszelkie ogólne lub szczególne środki wymagane w celu wypełnienia swoich zobowiązań w ramach układu.
- (3) Do momentu wejścia w życie układ jest stosowany tymczasowo zgodnie z decyzją Rady 2014/295/UE ⁽²⁾, decyzją Rady 2014/668/UE ⁽³⁾ i decyzją Rady 2014/691/UE ⁽⁴⁾.
- (4) Strony uzgodniły treść programu stowarzyszeniowego, którego zamierzeniem jest przygotowanie i ułatwienie wykonania układu poprzez utworzenie praktycznych ram umożliwiających realizację nadrzędnych celów, jakimi jest stowarzyszenie polityczne i integracja gospodarcza.
- (5) Program stowarzyszeniowy służy dwójakemu celowi: określeniu konkretnych środków służących wypełnieniu zobowiązań Stron określonych w układzie oraz zapewnieniu szerszych ram dla dalszego zacieśnienia stosunków między UE a Ukrainą, co pozwoli na osiągnięcie wysokiego stopnia integracji gospodarczej i pogłębienie współpracy politycznej zgodnie z ogólnym celem układu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2014/295/UE z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej i tymczasowego stosowania Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony w odniesieniu do jego preambuły, art. 1 oraz tytułów I, II i VII (Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2014/668/UE z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, oraz tymczasowego stosowania Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w odniesieniu do jego tytułu III (z wyjątkiem postanowień dotyczących traktowania pracowników będących obywatelami państw trzecich legalnie zatrudnionych na terytorium drugiej Strony) oraz tytułów IV, V, VI i VII, jak również powiązanych załączników i protokołów (Dz.U. L 278 z 20.9.2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2013/691/UE z dnia 29 września 2014 r. zmieniająca decyzję 2014/668/UE w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej, oraz tymczasowego stosowania Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w odniesieniu do jego tytułu III (z wyjątkiem postanowień dotyczących traktowania pracowników będących obywatelami państw trzecich legalnie zatrudnionych na terytorium drugiej Strony) oraz tytułów IV, V, VI i VII, jak również powiązanych załączników i protokołów (Dz.U. L 289 z 3.10.2014, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

Artykuł

Rada Stowarzyszenia zaleca, aby Strony realizowały program stowarzyszeniowy UE–Ukraina ⁽¹⁾, w zakresie, w jakim realizacja ta ma na celu osiągnięcie celów Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2015 r.

W imieniu Rady Stowarzyszenia

A. YATSENYUK

Przewodniczący

⁽¹⁾ Zob. dokument st 6978/15, s. 5 na stronie <http://register.consilium.europa.eu>.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/645 z dnia 20 kwietnia 2015 r. ustanawiającej wykaz inspektorów Unii uprawnionych do przeprowadzania inspekcji zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1224/2009

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 106 z dnia 24 kwietnia 2015 r.)

Strona 70, załącznik, kolumna „Inspektorzy”, wiersz „Szwecja”:

zamiast:

	„Nyberg Linda Olovsson Bo Olson Magnus”
--	---

powinno być:

	„Nyberg Linda Olson Magnus”
--	--------------------------------

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL